

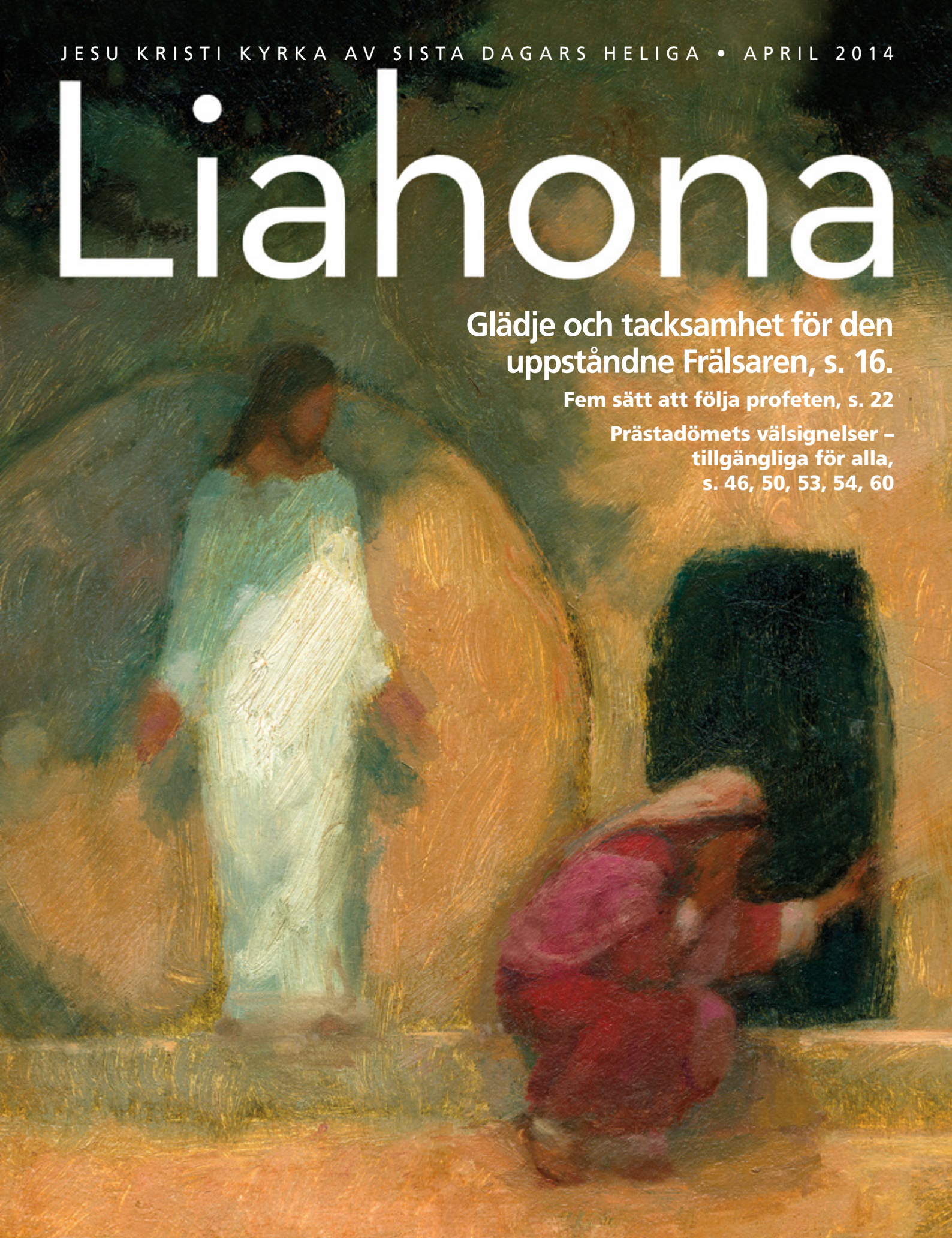
JESU KRISTI KYRKA AV SISTA DAGARS HELIGA • APRIL 2014

Liahona

Glädje och tacksamhet för den
uppståndne Frälsaren, s. 16.

Fem sätt att följa profeten, s. 22

Prästadömetts välsignelser –
tillgängliga för alla,
s. 46, 50, 53, 54, 60

*"Kan då en
mor glömma sitt
barn, så att hon
inte förbarmar
sig över sin
livsfrukt? Och
även om hon
kunde glömma
sitt barn, skall
jag inte
glömma dig.
Se, på mina
händer har jag
upptecknat dig."*

Jesaja 49:15–16

BUDSKAP

- 4 Budskap från första president-
skapet: Fast förankrad**
Dieter F. Uchtdorf
- 7 Besökslärarnas budskap:
Jesu Kristi gudomliga mission:
Frälsare och Återlösare**

ARTIKLAR

- 12 Vi är Herrens händer**
Neil K. Newell
*Heliga från Brasilien, Ecuador,
Filippinerna och Ryssland visar
vad det innebär att hjälpa
behövande.*
- 16 Särskilda vittnen vittnar
om den levande Kristus**
*Medlemmarna i första president-
skapet och de tolv apostlarnas
kvorum vittnar om Frälsaren.*
- 22 Följ profeten**
William R. Walker
*Vi bör lära oss av de här fem lär-
domarna från president Thomas S.
Monsons personliga exempel.*
- 26 Pionjärer i varje land
Filippinerna: Andlig styrka
på havets öar**
*Trots naturkatastrofer och ekono-
miska svårigheter i Filippinerna
har de heliga bevittnat en under-
bar tillväxt där.*

- 32 Använd frälsningsplanen
för att besvara frågor**
LaRene Porter Gaunt
*Frälsningsplanen kan hjälpa
oss besvara några av livets
grundläggande frågor.*

AVDELNINGAR

- 8 Gamla testamentets profeter:
Mose**
- 10 Vårt hem, vår familj:
Sju dagar till påsk**
- 36 Sista dagars heliga berättar**
- 80 Tills vi möts igen:
Hopp om framtiden**
Stan Pugsley

PÅ OMSLAGET

Framsida: *Trädgårdsgraven*, av J. Kirk Richards,
kopiering förbjuden. Insidan av omslagets framsida:
Fotoillustration John Luke.

40

40 Om ni har blicken fäst endast på min ära

Katherine Nelson och Heidi McConkie

Att vara anständig är mer än att bara ha rätt kläder.

44 Profil av en ung vuxen: Omvändelse och uppoffringar i Finland

Melissa Zenteno

Se om du kan hitta Liahonan som är gömd i det här numret. Ledtråd: Vilka är hennes favoritsaker?

54

46 Män och kvinnor i Herrens tjänst

M. Russell Ballard

Både män och kvinnor behöver förstå de här sanningarna om kvinnans roll i Guds rike.

50 Förberedd för att tjäna, tjäna för att förberedas

David L. Beck

Ditt tjänande inom aronska prästadömet sätter normen för resten av ditt liv. Så här gör du.

53 Kraften att välsigna alla människor

Kyrkans ledare vittnar om prästadömet välsignelser.

54 Prästadömet välsignelser i hemmet

Bonnie L. Oscarson

Oavsett om du är man eller kvinna och oavsett familjesituation kan du använda prästadömet kraft till att välsigna din familj.

56 Världighet ger självförtroende

Jeffrey R. Holland

När du ombes att använda prästadömet, har du då självförtroende nog att agera?

60 Porten och vägen

Så här kan prästadömet hjälpa dig att återvända till din himmelske Fader

62 Frågor och svar

Vad ska jag göra när ett ämne tas upp i skolan som strider mot evangeliets lärdomar, till exempel abort?

64 Sant eller falskt?

David A. Edwards

Gör det här testet och lär dig mer om hur Satan ljuger för oss.

68

67 "Det är ju lätt, morfar!"

Enrique R. Falabella Falabella

Raquel trodde inte att hon var gammal nog att läsa Mormons bok.

68 Porters löfte

Carole M. Stephens

Porter höll sina förbund – och han visste det inte ens!

70 Ta med Primär hem: Familjen är det centrala i vår himmelske Faders plan

Jan Taylor

72 Bra idé

73 Flytta på stenen

Terence M. Vinson

Herren vill hjälpa oss lösa våra problem – även de små.

74 Vänner runtom i världen: Jag heter Dria och kommer från Filippinerna

76 För små barn

81 Porträtt av en profet: Howard W. Hunter

Förslag till familjens hemafton

Det här numret innehåller artiklar och aktiviteter som kan användas under hemaftnarna. Här följer två exempel.

FOTILLUSTRATION DAVID STOKER

"Sju dagar till påsk", sidan 10 och
"Särskilda vittnen vittnar om den levande Kristus", sidan 16: Du kan använda materialet i de här artiklarna för att ha andliga stunder med din familj varje dag under veckan före påsk. Med början söndagen före påsk kan ni läsa vittnesbörden från första presidentskapet på sidan 17 och följa instruktionerna i "Sju dagar till påsk". Varje dag efter det kan ni läsa vittnesbörden från två apostlar och använda skriftställena, sångerna och aktiviteten i "Sju dagar till påsk" för att ge ett budskap till din familj. På påsksöndagen kan ni titta på bibelvideon "Han har uppstått" (He Is Risen) som finns på lds.org/bible-videos (tillgänglig på flera språk).

"Det är ju lätt, morfar!" sidan 67: När du har läst den här artikeln kanske du också vill ta fram ett stoppur! Ni kan läsa en sida i Mormons bok som familj och kontrollera hur lång tid det tar. Med den tiden som måttstock kan ni beräkna hur lång tid det skulle ta för familjen att läsa hela Mormons bok. Ni kan sätta upp ett mål att läsa Mormons bok tillsammans. Genom att göra upp ett schema där ni läser samma tid varje dag kan ni uppnå ert mål.

PÅ DITT SPRÅK

Liahona och annat material från kyrkan finns på många språk på languages.lds.org.

ÄMNEN I DET HÄR NUMRET

Sidnumren gäller artikelns första sida.

Anständighet, 40

Exempel, 22

Familjen, 46, 50, 54, 70

Frälsningsplanen, 32, 37,
39, 70

Förbund, 68

Försoningen, 7, 10, 16,
32, 76

Gamla testamentet, 8

Generalkonferensen, 4

Hopp, 80

Hunter, Howard W., 81

Jesus Kristus, 4, 7, 10,
16, 76

Kvinnor, 46

Kyrkans historia, 26

Missionsarbete, 26, 62

Monson, Thomas S., 22

Mormons bok, 67

Omvändelse, 26, 44

Personligt värde, 7, 12

Profeter, 8, 22

Prästadömet, 46, 50, 53,
54, 56, 60

Påsk, 10, 16

Sorg, 37, 39

Språk, 40

Tempel, 26, 44

Tjänande, 12, 36, 38, 50

Urskiljning, 64

Vittnesbörd, 62

Välfärd, 12, 36

Vördnad, 76

**President
Dieter F. Uchtdorf**

andre rådgivare i
första presidentskapet

FAST förankrad

För inte så länge sedan fick jag möjlighet att åka med ett stort fartyg längs Alaskas underbara kust. När kaptenen förberedde för fartygets övernattning i en avlägsen, orörd bukt, gjorde han en noggrann uppskattning av läget och omgivningarna, till exempel tidvågornas gång, vattnets djup och avståndet från farliga hinder. När han var nöjd sänkte han ner ett ankare så att fartyget skulle vara i säkerhet och fast förankrat och att passagerarna skulle få möjlighet att beundra den praktfulla skönheten i Guds skapelser.

När jag betraktade kustlinjen började jag inse att fartyget rörde sig nästan omärkligt med den minsta vindpust och den underliggande strömmen. Ändå höll sig fartyget stadigt och envist kvar inom en begränsad cirkel som bestämdes av ankarlinans längd och ankarets styrka.

Kaptenen hade inte förvarat ankaret på fartyget så att det kunde sänkas ner när en storm var i antågande. Nej, han hade förankrat fartyget som en förebyggande åtgärd och skyddat fartyget från att förflytta sig ut i osäkra vatten eller långsamt gå på grund medan passagerare och besättning kände sig trygga.

När jag begrundade detta insåg jag att om inte det var ämne för en liknelse så hade jag aldrig flugit ett flygplan.

Varför vi behöver ankare

Ankarets syfte är att hålla fartyget säkert och förankrat vid en önskad destination, eller att kontrollera fartyget i dåligt väder. Men för att kunna uppnå dessa viktiga syften räcker det inte med att bara ha ett ankare. Ankaret måste

vara bastant, pålitligt och användas på rätt sätt och vid rätt tid och plats.

Enskilda och familjer behöver också ankare.

Motgångar kan komma som en kraftig storm för att blåsa oss ur kurs och hota att kasta oss mot klipporna. Men ibland är vi i fara även när allting verkar vara säkert – när vindarna är milda och vattenytan blank. Faktum är att vi kan vara i störst fara när vi driver och rörelsen är så liten att vi knappt lägger märke till den.

Evangeliet är vårt ankare

Ankare måste vara bastanta, starka och välunderhållna för att vara redo när de behövs. Dessutom måste de vara förankrade vid en grund som kan stå emot tyngden av motstridiga krafter.

Naturligtvis är Jesu Kristi evangelium ett sådant ankare. Det förbereddes av universums Skapare i ett gudomligt syfte och formades för att ge trygghet och vägledning till hans barn.

Vad är evangeliet, när allt kommer omkring, förutom Guds plan att återlösa hans barn och föra dem tillbaka till hans närhet?

Eftersom vi vet att det ligger i alla sakers natur att driva, måste vi fästa våra ankare vid evangeliets grundval. De får inte lätt släppas ner i högmodets sand eller knappt vidröra ytan på våra övertygelser.

Den här månaden har vi möjlighet att lyssna på Guds tjänare under kyrkans generalkonferens. Deras ord, tillsammans

med skrifterna och den Helige Andens maningar, ger en säker och stadig grundval av eviga värderingar och principer vid vilka vi kan fästa våra ankare så att vi kan förbli trofasta och säkra mitt under livets svårigheter och prövningar.

Den forntida profeten Helaman lärde: "Det är på klippan, vår Återlösare, som är Kristus, Guds Son, som ni måste bygga er grundval, så att när djävulen sänder sina mäktiga vindar, ja, sina pilar i virvelvinden, ja, när allt hans hagel och hans mäktiga storm piskar er, skall detta inte ha någon makt att dra er ned till eländets och det oändliga lidandets avgrund, tack vare den klippa som ni är byggda på och som är en säker grundval, och om människorna bygger på denna grundval kan de inte falla" (Helaman 5:12).

Värdet i stadigt fästa ankare

Livet har ett sätt att pröva våra ankare och fresta oss att driva. Men om våra ankare är stadigt fästa vid vår Återlösares klippa håller de – oavsett hur hård vinden är, hur starkt tidvattnet

är eller hur höga vågorna går.

Det är förstås inte meningen att ett fartyg ska stanna kvar i en hamn, det ska lätta ankar och segla ut på livets hav. Men det är en liknelse för en annan gång.

Just nu får jag tröst av att veta att evangeliets ankare och vår Återlösares klippa håller oss stadiga och trygga.

Ett sådant ankare hindrar oss från att driva mot faror och olyckor. Det ger oss den underbara möjligheten att njuta av den ojämförliga skönheten i livets föränderliga och sublimes natur.

Livet är vackert och värt att leva. Vindar, stormar och kraftiga strömmar kan fresta oss att driva mot synliga eller osynliga faror, men evangeliets budskap och dess gudomliga kraft håller oss kvar på vår väg tillbaka till vår himmelske Faders trygga hamn.

Låt oss därför inte bara *lyssna* på talen under aprilkonferensen utan också *tillämpa* deras budskap som ett stadigt ankare i våra dagliga liv.

Må Gud välsigna och vägleda oss i detta betydelsefulla och nödvändiga åtagande! ■

UNDERVISA FRÅN DET HÄR BUDSKAPET

Ni kan samtala om vikten av ankare i berättelsen om när Lehis familj seglade till det utlovade landet (se 1 Nephi 18). Du kan betona Första Nephi 18:11–15, en tid när Nephi hölls bunden, Liahona slutade fungera och fartyget drevs av våldsamma stormar. Vilka blir följderna när vi inte är fast förankrade vid evangeliet? Du kan också betona Första Nephi 18:21–22 och ni kan samtala om hur vi kan känna oss trygga genom att vända oss till Frälsaren.

Konferensen och jag

Sarah Deeks

Jag brukade tycka att generalkonferenshelgen var lång och tråkig, men allteftersom tiden har gått har jag lärt mig älska och se fram emot den. Generalkonferenshelgen kan ladda vårt andliga batteri, men det är lätt att låta de här känslorna blekna när det normala livet fortsätter på måndagen. Några av följande tankar har hjälpt mig fortsätta få ut så mycket som möjligt av konferensen.

Jag förbereder mig för konferensen genom att skriva ner frågor, och sedan gör jag anteckningar allteftersom mina frågor besvaras. Efteråt gillar jag att hämta konferensens tal och musik från LDS.org och lägga in dem på en MP3-spelare så att jag kan lyssna

på ett tal eller en psalm under mina dagliga rutiner. Jag tycker också om att läsa konferensnumret av *Liahona*. Jag gör understrykningar och antecknar i marginalerna av mitt eget exemplar. När det är dags för nästa konferens har det numret blivit väl använt. Min familj studerar ibland budskapen tillsammans under en hemafton.

Det krävs en del arbete för att behålla anden vi kände under konferensen och fortsätta lära av budskapen, men det har varit till stor välsignelse för mig att göra det. Genom att studera budskapen från generalkonferensen har jag fått så mycket styrka och vägledning, och jag vet att de här budskapen är inspirerade. *Författaren bor i Toronto i Kanada*

BARN

Bli fast förankrad

Vad är det som håller dig förankrad till evangeliet? Dra en linje från repet i pojkens hand till sådant som president Uchtdorf säger är tryggt att förankra sig vid.

Studera det här materialet under bön och försök få reda på vad du ska prata om. Hur kan din kunskap om Frälsarens liv och mission stärka din tro på honom och välsigna dem du vakar över genom besöksundervisningen? För mer information, gå till reliefsociety.lds.org.

Jesu Kristi gudomliga mission: Frälsare och Återlösare

Det här är ett budskap i en serie besökslärarbudskap som handlar om olika aspekter av Frälsarens mission.

En av de mest belysande av de titlar som beskriver Jesus Kristus är Återlösare”, säger äldste D. Todd Christofferson i de tolv apostlarnas kvorum. ”Ordet återlösa [betyder] att betala av ett åtagande eller en skuld. Återlösa kan även betyda att undsätta eller befria genom att betala en lössumma. ... Dessa betydelser beskriver alla olika aspekter av den stora återlösning som Jesus Kristus utförde genom sin försoning. En annan betydelse, för att citera ordboken, är ’att befria från synden och dess straff, som genom ett offer som utförs för syndaren.’”¹

Linda K. Burton, Hjälpföreningens generalpresident, har sagt: ”Vår himmelske Fader ... sände sin Enfödde och fullkomliga Son för att lida för våra synder, våra sorger och allt som tyckts orättvist i våra liv. ...

En kvinna som hade genomlidit år av prövningar och sorg sade med

gråt i rösten: 'Jag har insett att jag är som en gammal 20-dollarsedel – skrynklig, sliten, smutsig, tilltygad och ärrad. Men ... jag [är] fortfarande värd hela beloppet.' Den kvinnan vet att ... hennes värde var stort nog för att [Gud] skulle sända sin Son för att sona för henne personligen. Varje syster i kyrkan behöver veta det som den här kvinnan vet.”²

Från skrifterna

2 Nephi 2:6; Helaman 5:11–12;
Mose 1:39

SLUTNOTER

1. D. Todd Christofferson, ”Återlösningen”, *Liahona*, maj 2013, s. 109.
2. Linda K. Burton, ”Är tron på Jesu Kristi försoning skriven i våra hjärtan?” *Liahona*, nov. 2012, s. 114.

Tro, Familj, Tjänande

Från vår historia

I nya testamentet finns det berättelser om kvinnor som utövade tro på Jesus Kristus, lärde sig och följde hans lärdomar och vittnade om hans verksamhet, underverk och majestät.

Jesus sade till kvinnan vid brunnen:

”Den som dricker av det vatten jag ger honom skall aldrig någonsin törsta. Det vatten jag ger skall i honom bli en källa, som flödar fram och ger evigt liv.”

Kvinnan sade till honom: 'Herre, ge mig det vattnet, så att jag inte blir törstig. ...

Jag vet att Messias skall komma, han som kallas Kristus. När han kommer, skall han förkunna allt för oss.'

Jesus sade till henne: 'Det Är Jag, den som talar med dig.'"

Hon "lät sin kruka stå" och gick och vittnade om honom i staden. (Se Joh. 4:6–30.)

Vad kan jag göra?

1. Hur kan vi visa tacksamhet mot Frälsaren och Återlösaren Jesus Kristus?
2. Hur kan vi ta del av de välsignelser som vår Frälsares försoningsoffer ger oss?

MOSE

”Så stor var Mose att till och med Kristus beskrivs som en profet lik denna forntida ledare för Israels folk.”¹

—Äldste Bruce R. McConkie (1915–1985) i de tolv apostlarnas kvorum

Jag föddes i Egypten under en tid när mitt folk, israeliterna, var i fångenskap. Faraos var rädd för det ökande antalet israelitiska slavar, så han befallde att alla manliga israeliter skulle dödas vid födseln. För att skydda mig gömde min mor mig i tre månader efter min födelse innan hon lade mig i en korg bland vassen vid Nilens strand. Faraos dotter upptäckte mig och fostrade mig som sin son.²

När jag hade blivit vuxen lämnade jag Egypten och bodde i Midjan. Jag fann nåd hos Jetro, en herde och präst, och gifte mig med hans dotter Sippora. Av Jetro fick jag melkisedek-ska prästadömet.³

En dag när jag vaktade Jetros hjord visade sig Herren för mig i en brinnande buske och kallade mig att befria Israels barn från slaveriet.⁴

Jag återvände till Egypten och uppmanade Faraos att befria Herrens folk, men han ökade i stället deras bördor. Herren sände en rad plågor över egyptierna, men Faraos förhärade sitt hjärta och vägrade ändå att befria israeliterna. Den sista plågan var en mordängel som dödade den förstfödde sonen i varje egyptisk familj. Israeliterna skyddades från

mordängeln genom att stryka blod från ett felfritt lamm på dörrposten och genom att stanna inomhus. Genom mig instiftade Herren påskhögtiden för att hjälpa israeliterna komma ihåg det här underverket varje år.⁵

Den här sista plågan fick Faraos att vekna och han befriade israeliterna. Men senare förhärade Faraos sitt hjärta och sände sina härar efter israeliterna. Herren

välsignade mig med kraft att dela Röda havet och vi flydde på torr mark varefter vattnet dränkte Faraos armé.⁶

Herren ledde oss genom vildmarken i ett moln på

MOSE I VASSEN © PROVIDENCE COLLECTION; MOSE DELAR PÅ RÖDA HAVET, AV ROBERT T. BARRETT; MOSE OCH STENTAVLORNA, AV JERRY HARSTON; MOSE KALLAR ARON TILL VERKET, AV HARRY ANDERSON; MOSE OCH KOPPARORMEN, AV JUDITH A. MEHR

dagarna och en ljuspelare på nätterna. Han gav oss mat i form av vatten, manna och vaktlar.⁷

Jag klättrade uppför berget Sinai där jag stannade i fyrtio dagar och tog emot de tio budorden av Herren. När jag kom tillbaka ner från berget hade israeliterna vänt sig bort från Gud och gjort en guldkalv som de dyrkade. De var inte längre värdiga att ta emot lagen som Gud gav mig, så jag bröt sönder stentavlorna som den var inristad på. Jag återvände till berget där

Herren gav mig den lägre lagen som namngavs efter mig – moselagen.⁸

I vildmarken uppenbarade Herren hur jag skulle bygga ett tabernakel, eller bärbart tempel. Vi bar med oss templet på våra vandringar så att vi kunde dyrka i det. I tabernaklet tog folket emot förrättningar och jag talade med Herren ”ansikte mot ansikte, som när en man talar med en annan.”⁹ Herren visade mig också hur jag skulle tillverka förbundsarken, ett heligt föremål som förvarades i den del av tabernaklet som kallas det allra heligaste.¹⁰

När Herren sände ”giftiga ormar” för att straffa israeliterna befalldes jag att göra en orm av koppar och hålla upp den på en påle så att alla som blev

bitna av ormarna kunde titta på den och bli botade. Men på grund av deras högmod och hur enkel handlingen var lät många bli att titta och dog.¹¹

Herren gjorde så att israeliterna fick vandra i vildmarken i fyrtio år innan han lät dem komma in i det utlovade landet.¹² Jag gick inte in utan ”blev upptagen av Anden” till Herren.¹³ ■

SLUTNOTER

1. Bruce R. McConkie, *Mormon Doctrine*, 2:a utg. (1966), s. 515; se också 5 Mos. 18:15–19.
2. Se 2 Mos. 1; 2:1–10.
3. Se 2 Mos. 2:11–22; L&F 84:6.
4. Se 2 Mos. 3; 4:1–17.
5. Se 2 Mos. 5–12; Hes. 45:21.
6. Se 2 Mos. 14.
7. Se 2 Mos. 13:21–22; 15:22–27; 16; 17:1–7.
8. Se 2 Mos. 24:18; 31:18; 32; 34.
9. 2 Mos. 33:11.
10. Se 2 Mos. 25–29; 40:21.
11. Se 4 Mos. 21:6–9; 1 Nephi 17:41; Alma 33:19–20.
12. Se 4 Mos. 14:33–34.
13. Alma 45:19.

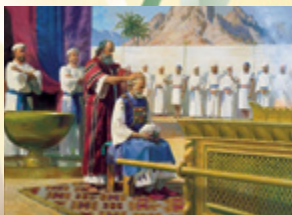
FAKTARUTA: MOSE

Moses skrifter: Förutom Moses bok i Den kostbara pärlan, författade Mose de första fem böckerna Bibeln: Första, andra, tredje, fjärde och femte moseboken.

Förjordisk roll: utvaldes att presidera över en tidsutdelning (se Abraham 3:22–23)

Jordiska roller: ledde israeliterna ut ur Egypten; tog emot lagen på berget Sinai (se 2 Mos. 12; 20)

Roller efter jordelivet: uppenbarade sig på förklaringsberget och gav prästadömet's nycklar till Petrus, Jakob och Johannes (se Handledning för skriftstudier, ”Förklaring”, scriptures.lds.org); uppenbarade sig i templet i Kirtland i Ohio den 3 april 1836 och återställde nycklarna till Israels insamling till Joseph Smith (se L&F 110:11)

SJU DAGAR TILL PÅSK

Du och din familj kan få veta vad Jesus gjorde när han levde på jorden. Börja söndagen före påsk. Varje dag läser du skriftstället, gör aktiviteten eller sjunger sången (eller en annan sång om det ämnet). Klipp sedan ut den bild av Jesus som passar ihop med skriftberättelsen och klistrar fast den i en tom ruta. När alla rutorna har en bild är påsken här! ■

DAG

1 Vår himmelske Fader sände sin Son Jesus Kristus att födas på jorden.

- Lukas 2:4–7
- "Han sände sin Son" (*Barnens sångbok*, s. 20).

DAG

2 Jesus var ett barn en gång. Vi kan vara som honom genom att vara goda och snälla.

- Lukas 2:40, 52
- "Som litet människo-barn" (*Barnens sångbok*, s. 34).

DAG

3 Jesus höll alla vår himmelske Faders bud, även budet att döpas.

- Matteus 3:13–17
- "Jesu dop" (*Lilla stjärnan*, sep. 1997, s. 5).

DAG

4 Jesus utför många underverk, som att bota människor som var sjuka, hjälpa blinda att se igen och få en storm att avta.

- Markus 4:36–39
- "Låt mig få höra om Jesus" (*Barnens sångbok*, s. 36)

DAG**5**

Under den sista måltiden bad Jesus lärjungarna att ta del av sakramentet som ett sätt att minnas honom. När vi tar del av sakramentet varje vecka kan vi också minnas Frälsaren.

- Lukas 22:19–20
- Prata med dina föräldrar om något du kan göra som hjälper dig att tänka på Jesus under sakramentet på söndag.

DAG**6**

Tack vare att vår himmelske Fader och Jesus älskar oss, kom Jesus till jorden för att lida för våra synder så att vi kan bli förlättna och återvända till vår himmelske Fader.

- Lukas 22:41–44
- Vad kan du göra i dag för att visa Jesus att du är tacksam för hans offer?

DAG**7**

Efter att ha varit i en grav i tre dagar uppstod Jesus. Tack vare att han uppstod kan också vi uppstå.

- Johannes 20:15–17
- Lukas 24:36–40
- "Blev Jesus levande igen?" (Barnens sångbok, s. 45).

*Du kan lyssna
på sångerna
i den här
aktiviteten på
lds.org/music.*

VI ÄR Herrens händer

*Att söka upp fattiga och hjälpa dem som lider är en
oumbärlig del av vad det innebär att vara en Jesu Kristi lärjunge.*

Neil K. Newell

Välfärdstjänsten

Under den stora depressionens första tid gick sex stavspresidenter i Saltsjödalens samman för att ta itu med fattigdomens och hungerns allt mörkare moln som hotade att överväldiga så många medlemmar i kyrkan.¹ Den ekonomiska krisen hade påverkat människor överallt, men Utah i synnerhet hade drabbats illa.²

På den tiden hade kyrkans ledare få resurser att hjälpa nödställda med. De kunde förstås använda fasteoffer, men det här kroniska behovet överträffade allt de någonsin upplevt tidigare. Under presiderande biskopsrådets ledning hade en arbetsförmedling, Deseret Employment Bureau, startats i början av 1900-talet. Men de var inte tillräckligt utrustade för att hantera ett sådant enormt behov.

De här sex prästadömsledarna visste att om medlemmarna i deras stavar skulle bli hjälpta så kunde de inte vänta. De behövde vidta omedelbara åtgärder. De började med att sätta folk i arbete. De organiserade männen och tog dem till fälten där de kunde skörda grödor. I utbyte mot arbetet donerade tacksamma bönder generöst med mat till männen. Det som blev över togs till ett förrådshus och distribuerades till andra som var hungriga. Allteftersom donationerna ökade började

medlemmarna konservera mat. Det här var början på vår tids välfärdsprogram.

Åtta årtionden senare tittar våra nutida ledare i kyrkan ut över sina församlingar och känner samma beslutsamhet att nå ut till behövande.

På generalkonferensen i oktober 2011 sade president Dieter F. Uchtdorf, andre rådgivare i första presidentskapet: "Alltför ofta ser vi behoven runt omkring oss men hoppas att någon långt bortifrån på ett magiskt sätt ska uppenbara sig och avhjälpa de behoven. Kanske väntar vi på experter med specialkunskaper för att lösa konkreta problem. När vi gör det går vår nästa miste om det tjänande vi kunde ge och vi berövar oss själva möjligheten att tjäna. Det är inget fel att använda sig av experter, men låt oss vara realistiska: Det kommer aldrig att finnas nog med experter för att lösa alla problem. I stället har Herren gett oss sitt prästadöme och dess organisation till vår omedelbara hjälp i varje nation där kyrkan finns."³

Den här uppmaningen att kyrkans lokala ledare och medlemmar ska handla efter inspiration från den Helige Anden har lett till att många runtom i världen, som president Uchtdorf sade, "själva måste fundera ut hur [de] ska

göra det”.⁴ De har rullat upp ärmarna och bestämt sig för att ”i allt [komma] ihåg de fattiga och behövande, de sjuka och lidande” (L&F 52:40).

Ecuador

När biskop Johnny Morante i Guayaquil i Ecuador tittade ut över medlemmarna i sin församling kändes hans hjärta tungt. Alltför många familjer kämpade för att klara ens de allra nödvändigaste behoven. Han ville hjälpa dem så han rådgjorde med församlingsledarna och tog ärendet till Herren.

Eftersom det var ont om arbetstillfällen i området började han arbeta med en grupp på elva systrar och uppmuntrade dem att undersöka möjligheten att starta ett litet företag. De här systrarna lade märke till att det fanns ett behov av billiga städprodukter av god kvalitet och undrade om de kunde producera och sälja sådana på sin ort. Men hur skulle de lära sig att tillverka sådant?

Vid den här tiden hörde biskop Morante talas om att en arbetslös syster i församlingen hade arbetat som apotekare. När de elva systrarna frågade om hon kunde hjälpa dem så lärde hon dem gärna hur man gör säkra kvalitetsprodukter.

De gjorde upp en affärsplan, kartlade områdena på orten som varje syster skulle ansvara för, valde ut produkterna de skulle tillverka och utformade förpackningar och etiketter.

På några månader hade de byggt upp en kundkrets och fick in tillräckligt med pengar för att lindra sin fattigdom och hjälpa till att ta hand om sina familjers behov.

När cheferna för ett lokalt läkemedelsföretag fick höra talas om rörelsen fascinerades de av berättelsen om den arbetslösa apotekaren. Så småningom intervjuade och anställde de henne till att övervaka deras egen tillverkning.

Ryssland

I Retjnojs församling i Moskva halkade Galina Gontjarova, som verkade som församlingens historiker, på en isfläck och bröt båda armarna. Hon fördes till sjukhuset där armarna gipsades. Hon kunde varken äta eller klä på sig.

Hon kunde inte kamma håret eller ens svara i telefonen.

När de andra medlemmarna i församlingen fick veta vad som hade hänt vidtog de genast åtgärder. Ett par prästdömsledare gav henne en välsignelse och gjorde tillsammans med hjälpföreningssystrarna upp ett schema för att ta hand om hennes behov.

Vladimir Netjiporov, församlingens missionsledare, sade: ”Vi kom att tänka på ett tal från en generalkonferens om en

När Galina Gontjarova halkade och bröt armarna tjänade hennes hjälpföreningssystrar som hennes händer.

staty av Kristus som saknade händer.⁵ Nedanför statyn hade någon placerat en skylt med orden: ’Du är mina händer.’ Under de veckor som den här fina systemen inte kunde använda händerna kände sig medlemmarna i Retjnojs församling mycket berörda av berättelsen. Vi blev bokstavligt talat hennes händer.”

Filippinerna

Den tropiska stormen Washi drog in över Filippinerna 2011 med en störtflod av vatten och vind. Omkring 41 000 hem skadades och över 1 200 personer miste livet.

Före översvämningen hade Max Saaveda, president för Cagayan de Oro stav, känt sig manad att bilda ett

beredskapsteam. Han organiserade kommittéer till olika uppgifter – alltifrån räddningsmanskap till första hjälpen till att tillhandahålla mat, vatten och kläder.

När vattnet dragit sig tillbaka till en säker nivå satte medlemmarna igång. De kontrollerade att alla medlemmar var i säkerhet och bedömde skadorna. En medlem ordnade med gummibåtar som förde strandsatta medlemmar i säkerhet. Möteshusen öppnades och blev härbärgen för alla som behövde mat, kläder, filter och en plats att sova tillfälligt. Det fanns ett stort behov av rent vatten så president Saavedra kontaktade ett lokalt företag som ägde en brandbil, och de transporterade rent vatten till möteshusen. Medlemmar med medicinsk erfarenhet hjälpte dem som blivit skadade.

När alla medlemmarna var i säkerhet besökte president Saavedra och hans team andra evakueringscentra i staden och erbjöd sin hjälp. De gav dem mat och andra förnödenheter. Många av medlemmarna hjälpte osjälviskt andra omedelbart efter stormen, trots att de hade förlorat sina egna hem. När det slutade regna och marken blev torr distribuerade Mormon Helping Hands-volontärer från tre stavar förnödenheter och hjälpte till att röja.

Brasilien

I staden Sete Lagoas finns ett härbärge för kvinnor med funktionshinder vars liv har påverkats av drogmissbruk. Varje dag kämpar de för att överleva. De hade en liten ugn som de använde för att baka 30 brödlimpor om dagen. Kvinnorna hade fått lite pengar från en lokal humanitär organisation men det räckte knappt till att hålla dem mätta. När kyrkans ledare i Sete Lagoas stav hörde talas om de här kvinnornas behov ville de hjälpa till.

De pratade med kvinnorna om deras behov. Kvinnorna sade att om de kunde baka mer bröd så skulle de inte bara mätta sig själva bättre utan kanske också sälja några limpor och få lite pengar som de var i desperat behov av.

Kyrkans ledare och medlemmar arbetade med den lokala militärpolisen och en lokal skola för att förbättra situationen för de här kvinnorna. Med hjälp av

ett humanitärt ekonomiskt bidrag och volontärer från kyrkan och orten kunde de ordna med ett nytt bageri – ett som gjorde det möjligt för kvinnorna att baka 300 brödlimpor om dagen.

Med förtjänsten som kvinnorna i bageriet har gjort har de kunnat anställa sin första personal – en av kvinnorna i härbärgets.

Välfärdstjänstens arbete

Liksom de inspirerade ledarna för årtionden sedan som såg det stora behovet runt omkring sig och vägrade titta bort från det, gör kyrkans ledare och medlemmar runtom i världen samma sak i dag i sina egna områden och på sina egna sätt.

När president Uchtdorf talade till kyrkan om att ta hand om andra, sade han: "Herrens sätt är inte att sitta vid sidan av ån och vänta på att vattnet ska passera innan vi kan gå över till andra sidan. Nej, vi ska samlas, rulla upp skjortärmarna, börja arbeta och bygga en bro eller en båt för att ta oss över utmaningarnas vatten."⁶

Att söka upp fattiga och hjälpa dem som lider är en oundgänglig del av vad det innebär att vara en Jesu Kristi lärjunge. Det är det arbete som Jesus Kristus själv gjorde när han tjänade människorna på sin tid. "Arbetet att sörja för våra medmänniskor på Herrens sätt är inte bara en sak bland alla andra i listan över kyrkans program", avslutar president Uchtdorf. "Det kan inte ignoreras eller skjutas åt sidan. Det är centralt för vår lära. Det är kärnan i vår religion."⁷ ■

SLUTNOTER

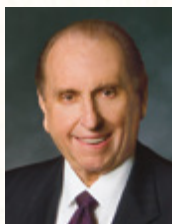
1. Harold B. Lee blev kyrkans elfte president.
2. År 1930 hade Utah det näst högsta antalet arbetslösa i Förenta staterna. Se Garth L. Mangum och Bruce D. Blumell, *The Mormons' War on Poverty: A History of LDS Welfare 1830–1990* (1993), s. 95.
3. Dieter F. Uchtdorf, "Att sörja för våra medmänniskor på Herrens sätt", *Liahona*, nov. 2011, s. 54.
4. Dieter F. Uchtdorf, "Att sörja för våra medmänniskor på Herrens sätt", s. 55.
5. Se Dieter F. Uchtdorf, "Du är mina händer", *Liahona*, maj 2010, s. 68.
6. Se Dieter F. Uchtdorf, "Att sörja för våra medmänniskor på Herrens sätt".
7. Dieter F. Uchtdorf, "Att sörja för våra medmänniskor på Herrens sätt", s. 55–56.

Medlemmarna i första presidentskapet och i de tolv apostlarnas kворum är nutida profeter, siare och uppenbarare som står som "särskilda vittnen om Kristi namn i hela världen" (L&F 107:23). Som sådana har de ett ansvar att vittna om Jesu Kristi gudomlighet och om hans mission som världens Frälsare och Återlösare.

I citaten som följer vittnar de här utvalda och bemyndigade männen om Frälsarens försoning och uppståndelse, och att han verkligen lever.

Särskilda vittnen vittnar om den levande Kristus

Jesus är vår Återlösare

"Av allt mitt hjärta och min själs innerlighet höjer jag min röst som

ett särskilt vittne och betygar och förkunnar att Gud verkligen lever. Jesus är hans Son, Faderns Enfödde i köttet. Han är vår Återlösare, han är vår Medlare inför Fadern. Han är den som dog på korset för att sona våra synder. Han var uppståndelsens första frukt. Tack vare att han dog ska alla leva igen. 'Vad glädje för mig syndare, han lever, min Förlossare.' ['Han lever, min Förlossare', *Psalmer*, nr. 83]."

President Thomas S. Monson, "Han lever, min Förlossare!" *Liahona*, maj 2007, s. 25.

Jag är ett vittne

"Jag är ett vittne till Herrens uppståndelse lika säkert som om jag hade varit där den

kvällen med de två lärjungarna i huset vid vägen till Emmaus. Jag vet att han lever lika säkert som Joseph Smith gjorde när han såg Fadern och Sonen i ljuset av en underbar morgon i en lund i Palmyra. ...

Det vittnar jag om som vittne till den uppståndne Frälsaren och vår Återlösare."

President Henry B. Eyring, förste rådgivare i första presidentskapet, "Kom till mig", *Liahona*, maj 2013, s. 25.

Försoningen och frälsning

"Gud Fadern är evangeliets upphovsman. Detta är en vital del av Guds

frälsningsplan eller återlösningsplan. Det kallas Jesu Kristi evangelium eftersom det är Jesu Kristi försoning som möjliggör återlösningen och frälsningen. Genom försoningen återlöses alla män, kvinnor och barn förbehållslöst från den fysiska döden och alla kommer att återlösas från sina synder om de tar emot och lyder evangeliet. ...

Om detta vittnar jag av hela mitt hjärta och sinne."

President Dieter F. Uchtdorf, andre rådgivare i första presidentskapet, "Har vi inte orsak att glädjas?" *Liahona*, nov. 2007, s. 19, 21.

Jesus är Kristus

”Jag vet att Gud är vår Fader. Han presenterade sin Son Jesus Kristus för Joseph Smith. Jag betygar för er att jag vet att Jesus är Kristus. Jag vet att han lever. Han föddes i tidens mitt. Han predikade sitt evangelium och prövades. Han led och korsfästes och uppstod på tredje dagen. Han har lik-som sin Fader en kropp av kött och ben. Han utförde sin försoning. Om honom vittnar jag. Om honom är jag vittne.”

President Boyd K. Packer, president för de tolv apostlarnas kvorum, ”De tolv”, *Liahona*, maj 2008, s. 87.

En lösén för den mänskliga familjen

”[Jesus Kristus] är centralgestalten i Faderns eviga plan, Frälsaren som erbjöds som lösén för mänskligheten. Gud sände sin älskade Son att överbrygga Adams och Evas fall. Han kom till jorden som vår Frälsare och Återlösare. Han övervann det hinder som den fysiska döden utgjorde för oss när han gav sitt eget liv. När han dog på korset skildes hans ande från hans kropp. På den tredje dagen återförenades hans ande och hans kropp för evigt, för att aldrig mer skiljas åt.”

Äldste L. Tom Perry i de tolv apostlarnas kvorum, ”Frälsningsplanen”, *Liahona*, nov. 2006, s. 71.

Den mänskliga historiens centrala gärning

”[Frälsaren] utförde försoningen i Getsemane, där han svettades stora droppar blod (se Luk. 22:44), och på Golgata, där hans kropp lyftes upp på ett kors över ’Huvudskalleplatsen’, som symboliserade döden (Mark. 15:22; Matt. 27:33; se också 3 Nephi 27:14). Denna oändliga försoning skulle befria människan från dödens ändlöshet (se 2 Nephi 9:7). Frälsarens försoning gjorde uppståndelsen verklig och evigt liv möjligt för alla. Hans försoning blev hela den mänskliga historiens centrala gärning.”

Äldste Russell M. Nelson i de tolv apostlarnas kvorum, ”Friden och glädjen i att veta att Frälsaren lever”, *Liahona*, dec. 2011, s. 22.

Ett offer för synd

”Jesus Kristus utstod ett ofattbart lidande då han gav sig själv som offer för allas synder. Det offret erbjöd det yttersta goda – det rena och felfria lammet – mot det yttersta onda – hela världens synder. ...

Det offret – Jesu Kristi försoning – är det centrala i frälsningsplanen. ...

Jag vet att Jesus Kristus är Gud den evige Faderns Enfödde Son. Jag vet att vi tack vare hans försoningsoffer är tillförsäkrade odödlighet och möjligheten till evigt liv. Han är vår Herre, vår Frälsare och vår Återlösare.”

Äldste Dallin H. Oaks i de tolv apostlarnas kvorum, ”Offer”, *Liahona*, maj 2012, s. 19, 22.

Frälsaren leder sin kyrka idag

”Jesu Kristi försoning var en outhärlig del av vår himmelske Faders plan för sin Sons jordiska mission och för vår frälsning. Vilken stor tacksamhet bör vi inte känna över att vår himmelske Fader inte trädde emellan utan i stället hejdade sin faderliga instinkt att rädda sin älskade Son. Tack vare sin eviga kärlek till dig och mig lät han Jesus fullfölja sin förutorderade mission att bli vår Återlösare. ...

Jesus Kristus, mänsklighetens Frälsare och Återlösare, är inte död. Han lever – Guds uppståndne Son lever – det är mitt vittnesbörd, och han leder sin kyrka idag.”

Äldste M. Russell Ballard i de tolv apostlarnas kvorum, ”Försoningen och en själs värde”, *Liahona*, maj 2004, s. 85, 86.

Vårt hopp, vår förespråkare, vår Återlösare

”Vår trygghet finns i [vår himmelske Fader] och hans älskade Son Jesus Kristus. Jag vet att Frälsaren älskar er. Han kommer att befästa era ansträngningar att bygga ett starkare vittnesbörd, så att det blir till en fulländad kraft för det godas inflytande i ert liv, en kraft som kommer att stödja er i alla svåra stunder och ge er frid och förtrostan under dessa otrygga stunder.

Som en av hans apostlar med myndighet att bära vittne om honom, vittnar jag högtidligt om att jag vet att Frälsaren lever, att han är en uppstånden och förhålligad varelse med fullkomlig kärlek. Han är vårt hopp, vår förespråkare, vår Återlösare.”

Äldste Richard G. Scott i de tolv apostlarnas kvorum, ”Kraften i ett starkt vittnesbörd”, *Liahona*, jan. 2002, s. 103.

Dricka den bittra kalken

”I Getsemane örtagård ryggade inte vår Frälsare och Återlösare för att dricka ur den bittra försoningskalken [se L&F 19:16–19]. Och på korset led han återigen för att göra sin Faders vilja, så att han till slut kunde säga: ’Det är fullbordat.’ [Joh. 19:30]. Han hade hållit ut till slutet. Som gensvar på Frälsarens fullkomliga lydnad i att stå stark förkunnade vår himmelske Fader: ’Se min älskade Son, i vilken jag finner gott behag, i vilken jag har förhålligat mitt namn’ [3 Nephi 11:7]. ...

Låt oss förhållig Guds namn genom att stå starka tillsammans med vår Frälsare Jesus Kristus. Jag bär mitt särskilda vittnesbörd om att de lever.”

Äldste Robert D. Hales i de tolv apostlarnas kvorum, ”Stå starka på heliga platser”, *Liahona*, maj 2013, s. 51.

Guds enda fullkomliga barn

”Jag vet att Gud alltid och på alla sätt och i alla omständigheter är vår kärleksfulle och förlåtande Fader i himlen. Jag vet att Jesus var hans enda fullkomliga barn, vars liv offrades kärleksfullt enligt både Faderns och Sonens vilja för att resten av oss som inte är fullkomliga ska kunna återlösas. Jag vet att han uppstod från de döda och levde igen och därför kommer också du och jag att göra det.”

Äldste Jeffrey R. Holland i de tolv apostlarnas kvorum, ”Jag tror”, *Liahona*, maj 2013, s. 95.

Jag vet att Frälsaren lever

"Jag förkunnar mitt vittnesbörd om och min uppskattning för Herren Jesu Kristi oändliga och eviga offer. Jag vet att Frälsaren lever. Jag har upplevt både hans återlösande och hans möjliggörande kraft, och jag vittnar om att dessa krafter är verkliga och tillgängliga för var och en av oss. 'I Herrens kraft' kan vi verkligen göra och övervinna allt när vi strävar framåt på jordelivets färd."

Äldster David A. Bednar i de tolv apostlarnas kvorum, "Försoningen och jordelivets resa", apr. 2012, s. 47; *Liahona*, apr. 2012, s. 19.

Kristus fullgjorde sin mission

"[Frälsaren] tog på sig 'människosläktets syndabörda' och 'de fasor som Satan ... kunde frammana' [James E. Talmage, *Jesu Kristus*, s. 600]. Under den här processen utstod han falska rättegångar och de hemska och tragiska händelser som ledde till hans korsfästelse. Det hela kulminerade i Kristi segerrika uppståndelse på påsksöndagen. Kristus fullgjorde sin heliga mission som Frälsare och Återlösare. Vi kommer att uppstå från döden, vår ande kommer att återförenas med kroppen. ...

Jag bär mitt högtidliga apostoliska vittnesbörd om att Jesus Kristus lever och är världens Frälsare och Återlösare. Han har gett oss vägen till sann lycka."

Äldste Quentin L. Cook i de tolv apostlarnas kvorum, "Vi följer Jesus Kristus", *Liahona*, maj 2010, s. 83–84, 86.

Frälsaren återlöste oss

"Frälsarens lidande i Getsemane och hans smärta på korset återlöser oss från synden genom att uppfylla rättvisans krav på oss. Han benådar och förlåter dem som omvänder sig. Försoningen betalar även den skuld som rättvisan är skyldig oss genom att hela och kompensera oss för varje lidande vi oskyldigt utstår. "Ty se, han lider alla människors smärta, ja, varje levande varelses smärta, både mäns, kvinnors och barns som tillhör Adams släkt" (2 Nephi 9:21; se också Alma 7:11–12). ...

Fullkomlig återlösnings finns i Jesus Kristus och endast i honom. I ödmjukhet och tacksamhet erkänner jag honom som Återlösaren."

Äldste D. Todd Christofferson i de tolv apostlarnas kvorum, "Återlösningen", *Liahona*, maj 2013, s. 110, 112.

Uppståndelsen och livet

"Framför allt förkunnar vi vår Frälsare och Återlösare Jesus Kristus. Allt vi är – allt vi någonsin kommer att vara – är vi tack vare honom. ...

Hans ord genljuder genom århundradena:

'Jag är uppståndelsen och livet. Den som tror på mig skall leva om han än dör,

och var och en som lever och tror på mig skall aldrig någonsin dö' (Joh. 11:25–26).

Bröder och systrar, han lever. Han är uppstånden. Han leder sitt heliga verk på jorden."

Äldste Neil L. Andersen i de tolv apostlarnas kvorum, "Kom till honom", *Liahona*, maj 2009, s. 80.

BESVARA FRÅGOR

Hur ser en uppstånden person ut?

”När vi har genomgått det här livet blir vår kropp förhärligad, fri från all sjukdom och vånda, och mycket vacker. Det finns inget vackrare att se än en uppstånden man eller kvinna. Det finns inget större jag kan föreställa mig som en man [eller kvinna] kan ha än en

uppstånden kropp. Det finns säkerligen ingen sista dagars helig som inte har en förhoppning om att komma fram på första uppståndelsens morgon och vara förhärligad, upphöjd i Guds närhet.”

President Lorenzo Snow (1814–1901), Conference Report, okt. 1900, s. 4.

Äldste
William R. Walker
i de sjuttios kvorum

Följ PROFETEN

För ett flertal år sedan, precis före generalkonferensen, undervisade Thomas S. Monson om något underbart. Den här gången var det de församlade generalauktoriteterna som hade rest till Salt Lake City. Många av dem hade kommit från olika platser runtom i världen där de verkade i områdespresidentskap. Vi hade samlats för att få anvisningar av första presidentskapet och de tolv apostlarna.

När klockslaget för mötet närmade sig tycktes alla vara närvarande, förutom president Monson. Flera minuter innan mötet skulle börja slutade vi prata med varandra och satt tysta och lyssnade på preludiet. Vi väntade oss att profeten skulle komma vilket ögonblick som helst.

Vi väntade tålmodigt medan klockan blev nio och ännu mer. Någon gick ut genom sidodörren – uppenbarligen för att se om någon hjälp behövdes. När han kom tillbaka sade han: "President Monson kommer snart."

Omkring femton minuter senare kom president Monson in i rummet. Vi reste oss alla upp för att visa vår högaktning. Vi gladdes över att se honom och att han såg frisk ut. Det tycktes inte finnas någon uppenbar orsak till att han kom sent.

President Monson gick raka vägen till talarstolen och sade: "Bröder, jag är ledsen att jag är sen men min hustru behövde min hjälp på morgonen."

Jag blev djupt imponerad och kunde inte sluta tänka på det han sagt.

Det här var ett mycket viktigt möte. Hela kyrkans senioredarskap var samlat, men president Monson var ett

När vi följer president Monson och försöker bli mer lika honom så kommer vi ofrånkomligen att bli mer trofasta som Herren Jesu Kristi lärjungar.

föredöme för oss alla. Hans hustru behövde hans hjälp och han tog sig den tid som behövdes för att hjälpa henne. Det var en ypperlig predikan. Jag kommer inte ihåg någonting annat som sades den dagen, men jag kommer ihåg den predikan: "Min hustru behövde min hjälp."

Följ profetens exempel

Jag skulle vilja föreslå fem sätt att följa president Monsons exempel:

1. Vi kan vara positiva, och vi kan vara glada.

I Den kostbara pärlan beskriver profeten Joseph Smith sitt "muntra sinnelag" (Joseph Smith — Historien 1:28).

"Munter" kan man också säga att president Monson är.

Vid ett tillfälle sade president Monson: "Vi kan välja att ha en positiv inställning. Vi kan inte styra vinden, men vi kan anpassa seglen. Med andra ord: Vi kan välja att vara glada och positiva oavsett vad som kommer i vår väg."¹

En dag satt jag och väntade utanför första presidentskapets sammanträdesrum. Jag hade blivit ombedd att delta i ett möte där man skulle ta upp tempelfrågor. Jag satt tyst för mig själv utanför rummet. Jag trodde att första

Vid varje tempelinvigning inriktar president Monson sig på barnen. Han tycker om att ta med dem i hörnstensceremonin.

presidentskapet redan sammanträdde och att de skulle be mig att komma in om några minuter.

Medan jag satt där hörde jag någon gå och vissla i korridoren. Jag tänkte för mig själv: "Någon förstår inte etikettsreglerna. Man går väl inte och visslar utanför kyrkans presidents ämbetsrum."

Ett ögonblick senare kom visslaren runt hörnet – det var president Monson. Han var glad, och han var positiv. Han hälsade hjärtligt på mig och sade: "Vi ska väl börja mötet om några minuter."

Trots tyngden av hela kyrkan på sina axlar är han ett exempel på glädje och har alltid en positiv inställning. Så bör vi också vara.

2. Vi kan vara vänliga och kärleksfulla mot barn.

Jesus talade ofta om barn. Hans profet, president Monson, talar ofta om barn också. Jag har sett hur han, särskilt under tempelinvigningar, visar kärlek mot barnen och genom sitt exempel lär oss hur vi ska behandla dem. Vid varje tempelinvigning inriktar han sig på barnen. Han tycker om att ta med dem i hörnstensceremonin och inbjuder alltid några av dem att lägga murbruk i hörnstenen, och att därmed delta i det symboliska färdigställandet av templet. Han gör det till något roligt för dem.

Han gör det till något minnesvärt. Han har alltid ett stort leende åt dem. Han uppmuntrar och berömmar dem. Det är underbart att se.

Och ibland består hans hjärtliga hälsningar i att göra en high five, vifta med öronen och uppmuntra dem att gå ut som missionärer och gifta sig i templet.

För några år sedan skulle president Monson inviga Oquirrh Mountain-templet på sin födelsedag. När han kom till tempelområdet och gick mot templets ytterdörr stod en grupp barn och ungdomar där. De visste tydligen att president Monson hade födelsedag, för de började sjunga "Happy Birthday" för honom. Han stannade till och såg på dem med ett stort leende på läpparna. Han började till och med vifta med armarna som om han dirigerade sången. I slutet lade de till refrängen "And many more" för att önska honom ett långt liv. Han sade till mig: "Det är min favoritdel."

Barnen och ungdomarna i kyrkan älskar honom, och det råder inga tvivel om att han älskar dem!

3. Vi kan följa Andens maningar.

President Monsons hängivenhet mot Herren och hans beslutsamhet att följa Andens maningar har han själv gett uttryck för med följande ord: "Det underbaraste jag vet i livet är att känna en maning och handla efter den, och senare få veta att det var uppfyllelsen av någons böner eller någons behov. Jag vill alltid att Herren ska veta att om han har ett ärende som behöver uträttas så uträttar Tom Monson det ärendet åt honom."²

Det är ett mönster som var och en av oss bör följa.

4. Vi kan älska templet.

President Monson kommer att gå till eftervärlden som en av de stora tempelbyggarna i kyrkans historia. Sedan han blev kyrkans president i februari 2008 har han fortsatt det stora verket att bygga tempel. Under de sex år som president Monson har varit profet har han tillkännaggett planer på att bygga 33 nya tempel.

President Monson har sagt: "Må var och en av oss leva värdigt, med rena händer och rent hjärta, så att templet må beröra vårt liv och vår familj."³

Han har också gett det här underbara löftet: "När vi älskar templet, vidrör templet och besöker templet, återspeglas vår tro i vårt liv. När vi kommer till Guds heliga hus, när vi minns de förbund vi sluter där inne, *får vi styrka att bära varje prövning och övervinna varje frestelse.*"⁴

Låt oss följa mönstret som profeten har gett oss i att älska templet.

5. Vi kan vara vänliga, omtänksamma och kärleksfulla.

President Monson är ett underbart exempel på hur man visar kärlek mot andra. Under hela sin verksamhet har han gjort hembesök, gett prästadömsvälsignelser, ringt samtal som ingen väntade sig för att trösta och uppmuntra, skrivit brev för att berömma och uttrycka uppskattning, besökt sjukhus och vårdhem och tagit sig tid att gå på begravningar trots ett fulltecknat schema.

Precis som Frälsaren har Thomas Monson gått omkring och gjort gott (se Apg. 10:38) och välsignat och älskat andra. Det har varit drivkraften i hans liv.

Ett anmärkningsvärt exempel på president Monsons godhet ägde rum 2012. När uppförandet av det vackra templet i Brigham City i Utah närmade sig slutskedet träffade jag första presidentskapet för att diskutera planerna för tempelinviqningen. Brigham City ligger bara en timme norr om Salt Lake City, så det hade varit lätt för president Monson att åka till inviqningen.

Men president Monson sade: "Brigham City är president Boyd K. Packers hemstad, denne store apostel som under så många år satt bredvid mig i de tolv kvorum. Jag vill att han ska få äran och välsignelsen att inviga templet i sin hemstad. Jag håller mig borta och ger president Packer i uppdrag att inviga templet i Brigham City. Jag vill att det ska vara hans dag."

Det var en underbar dag för president Packer och för syster Packer som också växte upp i Brigham City. Jag var djupt rörd över president Monsons vänlighet och storsinnet mot sin medapostel. Vi kan alla vara sådana. Vi kan alla dela med oss och vara vänliga och tänka mer på människorna omkring oss.

Precis som Frälsaren har Thomas Monson gått omkring och gjort gott och välsignat och älskat andra. Det har varit drivkraften i hans liv.

En profets mönster

President Monson har lärt oss hur vi ska leva vårt liv i sina underbara och inspirerande budskap på generalkonferensen. Han har lärt oss hur vi kan vara Jesu Kristi efterföljare genom sitt underbara föredöme. Herren har förvisso gett oss ett mönster för allt, och ett av de mönster vi ska sträva efter att följa är vår älskade profets.

Jag vittnar om att det finns en Gud i himlen som känner oss och älskar oss. Han har gett oss en profet – för att vägleda oss, för att undervisa oss och för att leda oss i dessa sista dagar. Jag tror att Herren förväntar sig att vi ska älska profeten, stödja honom och följa hans exempel.

Jag ser det som en stor välsignelse att leva under den tid när Thomas S. Monson är Herrens profet. När vi följer honom och försöker bli mer lika honom så blir vi ofrånkomligen trofastare som Herren Jesu Kristi lärjungar. ■

Från KUV:s brasafton vid Brigham Young-universitetet-Idaho den 5 maj 2013. För att läsa hela texten, gå till lds.org/broadcasts.

SLUTNOTER

1. "Messages of Inspiration from President Monson", *Church News*, 2 sep. 2012, s. 2.
2. *On the Lord's Errand* (DVD, 2008).
3. President Thomas S. Monson, "Templets välsignelser", *Liahona*, okt. 2010, s. 19.
4. Thomas S. Monson, *Be Your Best Self* (1979), s. 56; kursivering tillagd.

Filippinerna:

ANDLIG
STYRKA
PÅ HAVETS
ÖAR

På bara 53 år har kyrkan upplevt en enastående styrka och tillväxt i Filippinerna, känd som "Orientens pärla".

För Augusto A. Lim verkade budskapet som två unga missionärer från USA presenterade bekräfta principer som han redan visste var sanna. Augusto, som är en ung advokat och kristen, märkte att sådana läror som fortsatt uppenbarelse var "sådant som jag trodde på redan när jag gick i gymnasiet och högskolan".¹

Efter några månader tackade Augusto ja till att komma på söndagsmötena och att läsa och be om Mormons bok. "Jag började läsa Mormons bok uppriktigt i samma anda som Moroni uppmanade oss [att ha]. När jag gjorde det med en önskan att få veta om den är sann, fick jag ett vittnesbörd – efter några rader."²

I oktober 1964 döptes Augusto Lim och blev en pionjär i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga i Filippinerna. Hans hustru och familj blev medlemmar en kort tid senare. I dag, efter årtionden av trofast tjänande i kyrkan, bland annat kallelsen 1992 som generalauktoritet, den förste som verkat i det ämbetet, speglar broder Lim tron och hängivenheten hos hundratusentals sista dagars heliga som bor i "Orientens pärla".

Ett bördigt land

Omkring 550 år före Jesu Kristi födelse lovade Herren Nephi, en profet i Mormons bok: "Jag kommer ihåg dem

som finns på havets öar" och "för fram mitt ord till människobarnen, ja, till alla jordens nationer" (2 Nephi 29:7). Många som har läst de här speciella orden kommer att tänka på en viss grupp av "havets öar": Filippinerna.

Med ett invånarantal på 100 miljoner är republiken Filippinerna ett örike bestående av omkring 7 100 öar utanför Asiens sydöstra kust. Det är ett vackert tropiskt land befolkat av vänliga, livliga och ödmjuka människor. Men landet befinner sig i riskzonen för jordbävningar, tyfoner, vulkanutbrott, tidvattensvågor och andra naturkatastrofer, och lider av en mängd socioekonomiska problem. Utbredd fattigdom är en ständigt återkommande utmaning och filippinerna har uthärdat tider av politisk oro och ekonomiska kriser.

Men för dem som känner till Herrens vägar är Filippinerna bördig jord för plantering av evangeliets frön. Förutom tagalog och andra inhemska språk talar många filippinare engelska, som också är ett nationalspråk. Eftersom landet hade spansk styre under en längre period är över 90 procent av befolkningen kristna. En stor del av minoriteten är muslimer.

Det första försöket att introducera kyrkan i Filippinerna gjordes 1898 under spansk-amerikanska kriget av Willard Call och George Seaman, sista dagars heliga militärer från Utah som hade avskilts som missionärer före sin avresa.

Unga vuxna i Filippinerna som bygger på evangeliets principer når framgång och blir ståndaktiga ledare i Herrens kyrka.

När tillfällen yppade sig predikade de evangeliet, men det ledde inte till några dop.

Under andra världskriget drog ett flertal sista dagars heliga igenom ön med antågande allierade trupper. År 1944 och 1945 höll militärgrupper kyrkomöten på många platser, och många militärer som var medlemmar stannade kvar i Filippinerna när kriget var över. Maxine Tate och nyomvände Jerome Horowitz var två av dem. Båda hjälpte till att presentera evangeliet för Aniceta Fajardo. När broder Horowitz hjälpte till att bygga upp Anicetas hus i en sönderbombad del av Manila berättade han om sin nyfunna tro för henne och hennes dotter Ruth.

Aniceta fick ett vittnesbörd och ville döpas, men kyrkan godkände inte dop för filippinare just då eftersom kyrkan inte hade några permanenta enheter på öarna. Äldste Harold B. Lee (1899–1973) i de tolv apostlarnas kворum fick höra talas om Anicetas önskemål, och i egenskap av ordförande för kyrkans generalkommitté för militärer godkände äldste Lee Anicetas dop. På påsksöndagens morgon 1946 döptes Aniceta Fajardo av militären Loren Ferre och anses nu vara den första filippinska medlemmen i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga.

Missionsarbetets början

Efter kriget organiserades gruppenheter vid två amerikanska militärbaser – Clark Air Base och Subic Bay Naval Base – medan militärerna som var medlemmar i kyrkan såg fram emot mer etablerade enheter i Filippinerna. Den 21 augusti 1955 invigde president Joseph Fielding Smith (1876–1972) Filippinerna för evangeliets predikande. Juridiska restriktioner försenade emellertid missionärernas ankomst till 1961.

Äldste Gordon B. Hinckley (1910–2008), då assistent till de tolv apostlarnas kворum, besökte Filippinerna under flera dagar 1960: ”Jag uttryckte åsikten att missionsarbetet kommer att bli ... lika fruktbarande som det har varit på många andra platser i världen.”³ Året därpå, efter många förberedelser och mycket pappersarbete av medlemmar som Maxine Tate Grimm och president Robert S. Taylor i södra Fjärran östernmissionen och av vänner utanför kyrkan, återvände äldste Hinckley till öarna och återinvigde Filippinerna för missionsarbete.

Den 28 april 1961 träffade äldste Hinckley i Manilas utkanter en liten grupp militärer, amerikanska invånare och en filippinsk medlem – David Lagman – och uppsände en särskild bön om ”att det skall vara många tusen som tar emot detta budskap och välsignas därigenom”.⁴ De här orden, som uttalats av en Herrens tjänare, blev snart profetiska.

”Filippinerna tog villigt emot evangeliet”, anmärkte äldste Lowe. ”När familjeöverhuvudet bestämde sig för att bli medlem i kyrkan så blev hela familjen i många fall medlemmar.”⁵

Kyrkans framsteg

Arbetet fortskred till den grad att Filippinernamissionen organiserades 1967. I slutet av året fanns det 3 193 medlemmar i missionen, varav 631 hade blivit omvända det året. År 1973 hade kyrkans medlemsantal i Filippinerna utökats till nästan 13 000. Den 20 maj 1973 organiserades Manila stav

med Augusto A. Lim som president. År 1974 delades missionen och Filippinernamissionen Manila och Filippinernamissionen Cebu City bildades.

I augusti 1975 kom president Spencer W. Kimball (1895–1985) till Manila för att presidera över Filippinernas första områdeskonferens. Augusti var en stormig månad vilket gjorde det svårare för dem som kom utifrån att resa till Manila. En busslast heliga från Laoag City tog sig knappt dit, men medlemmarna knuffade upp bussen ur leran och vädjade till föraren att inte vända tillbaka. En annan grupp heliga trotsade de stormiga vattnen i tre hela dagar, för det

flera platser skickade chefen in en begäran om att köpa 1,4 hektar mark i Quezon City. Platsen vetter mot Marikina Valley och är relativt lätt att komma till för många medlemmar i kyrkan. Begäran beviljades och marken köptes i januari 1981. Gatunamnet ändrades till Temple Drive efter begäran från kyrkan.

Omkring 2 000 medlemmar samlades från alla delar av öarna per båt, tåg och buss för att vara med på första spadtagsceremonin den 25 augusti 1982. Tempelbygget påbörjades snart och templet var klart för invigning i augusti 1984.

Nästan 27 000 medlemmar och personer som inte

1898: Två militärer från kyrkan predikar evangeliet i Filippinerna under spansk-amerikanska kriget

1944–1945: Fler militärer som tillhör kyrkan predikar under andra världskriget

1946: Aniceta Fajardo blir den första kända filippinaren som döps och konfirmeras som medlem i kyrkan

1955: President Joseph Fielding Smith inviger Filippinerna för evangeliets predikande

enda som egentligen betydde något, som en syster sade, var att se och höra en levande Guds profet.

President Kimball besökte Filippinerna igen 1980 för att presidera över en annan områdeskonferens. Han träffade också helt kort Filippinernas president Ferdinand Marcos. Det mötet banade vägen för att kyrkan så småningom kunde öppna en missionärsskola i Filippinerna 1983 och inviga templet i Manila året därpå. År 1987 organiserades området Filippinerna/Mikronesien med huvudkontor i Manila.

Valda delar av Mormons bok översattes till tagalog 1987. Översättningar av Mormons bok finns nu på flera filippinska språk, bland annat cebuano.

Templets välsignelser

I december 1980 sände president Spencer W. Kimball chefen för kyrkans fastighetsavdelning till Manila för att hitta en lämplig plats för ett tempel. Efter att ha tittat på

tillhörde kyrkan besökte templets öppet hus före invigningen. De kom trots att två tyfoner – med bara 48 timmars mellanrum – hade rasat i Filippinerna några dagar tidigare. Medlemmar från avlägsna provinser anlände trötta men glada. I många fall hade de tvingats att ta omvägar till Manila eftersom vägarna hade översvämmats och broarna skadats av de översvämmade floderna.

Templets skönhet imponerade på besökarna, däribland många framstående filippinare. Författaren Celso Carunungan sade att han fick ”en känsla av helighet, att när man kommer in så kommer man att träffa sin Skapare”. Överste Bienvenido Castillo, chefspräst för Filippinernas polisstyrka, sade att templet är ”en plats där man kan begrunda himmelska ting eftersom man är i en sådan miljö”. Två nunnor kände att templet ”verkligt är ett Herrens hus”. Eva Estrada-Kalaw, medlem i Filippinernas parlament, sade till guiderna: ”Jag önskar att ni byggde fler tempel här.”⁶

President Hinckley, andre rådgivare i första presidentskapet vid den tiden, ledde hörnsceremonin tisdagen den 25 september 1984. Nio invignings-sessioner följde i det celestia rummet. Omkring 6 500 medlemmar från sexton stavar och tjugotvå distrikt i Stillahavsområdet närvarade vid sessionerna.

Så snart den sista invignings-sessionen var över blev Paulo V. Malit Jr. och Edna A. Yasona det första paret som vigdes i templet, den 27 september 1984. Den första

dyrbar pärla (se Matt. 13:45–46), bestämde sig det här paret för att sälja sitt hus och betala för resan så att de och deras barn kunde beseglas som en evig familj. När de hade sålt sitt hem och de flesta ägodelarna lyckades de få ihop den exakta summan för att betala för båtresan till Manila för hela familjen. Leonides var orolig eftersom de inte skulle ha något hem att återvända till. Men Bernardo försäkrade henne om att Herren skulle sörja för dem. De beseglades som familj för tid och all evighet i

1961: Filippinerna öppnas officiellt för missionsarbete; de fyra första missionärerna anländer

1967: Filippinernamissionen organiseras

1973: Manila stav organiseras

1974: Filippinernamissionen delas och Filippinernamissionen Manila och Filippinernamissionen Cebu City bildas

1975: Första områdeskonferensen hålls i Manila

1983: Missionsnärsskola öppnas i Manila

presidenten för templet, W. Garth Andrus, förrättade vigselceremonin.

Mängder av medlemmar köade för att ta emot sin begåvning. Först kom tempeltjänarna. Tempelarbetet fortsatte under natten och inpå nästa dag.

Medlemmarna kände en större önskan att komma till templet. De som bodde långt från Manila fick uppoffra mycket för att åka den långa vägen med båt eller buss. Men de kom i alla fall och tog med sig berättelser om tro och beslutsamhet.

För Bernardo och Leonides Obedoza från General Santos kändes det som en omöjlighet att åka till templet i Manila som ligger så långt borta. Men liksom köpmannen som gick och sålde allt han hade för att köpa en mycket

Under ett hjälpföreningsmöte om nödberedskap ges viktigt information för systrar som bor i ett land där risken för naturkatastrofer är stor.

templet 1985. Det var värt varje uppoffring de hade gjort, för i templet fann de en ojämförlig glädje – deras dyrbara pärla. Och som Bernardo hade sagt sörjde Herren för dem. När de återvände hem från Manila erbjöd vänliga bekanta dem husrum. Deras barn slutförde sin utbildning och familjen kunde så småningom köpa ett eget hem på annan ort.

Den 18 april 2006 tillkännagav första presidentskapet att ett tempel skulle byggas i Cebu City. Många av kyrkans medlemmar fällde tårar av glädje när de fick höra nyheten. ”Vi är välsignade eftersom Herren valde Cebu City till att bli platsen för nästa tempel”, sade Cesar

KYRKANS TILLVÄXT I FILIPPINERNA

Totalt antal medlemmar: 675 166*

Församlingar och grenar: 1 134

Missioner: 17

Tempel: 2 (ytterligare ett under uppförande)

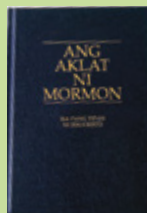
Släkthistoriska center: 167

* 1 april 2013

1984: Templet i Manila invigs

1987: Området Filippinerna/Mikronesien organiseras med huvudkontor i Manila

1987: Valda delar av Mormons bok översätts till tagalog

2010: Templet i Cebu City invigs

Perez Jr., föreståndare för religionsinstitutet i Cebu City.

Några månader efter invigningen av templet i Cebu City fick de filippinska heliga återigen en anledning att glädjas. I sitt första tal under generalkonferensen den 2 oktober 2010 tillkännagav president Thomas S. Monson att Urdaneta tempel skulle byggas i Pangasinan.

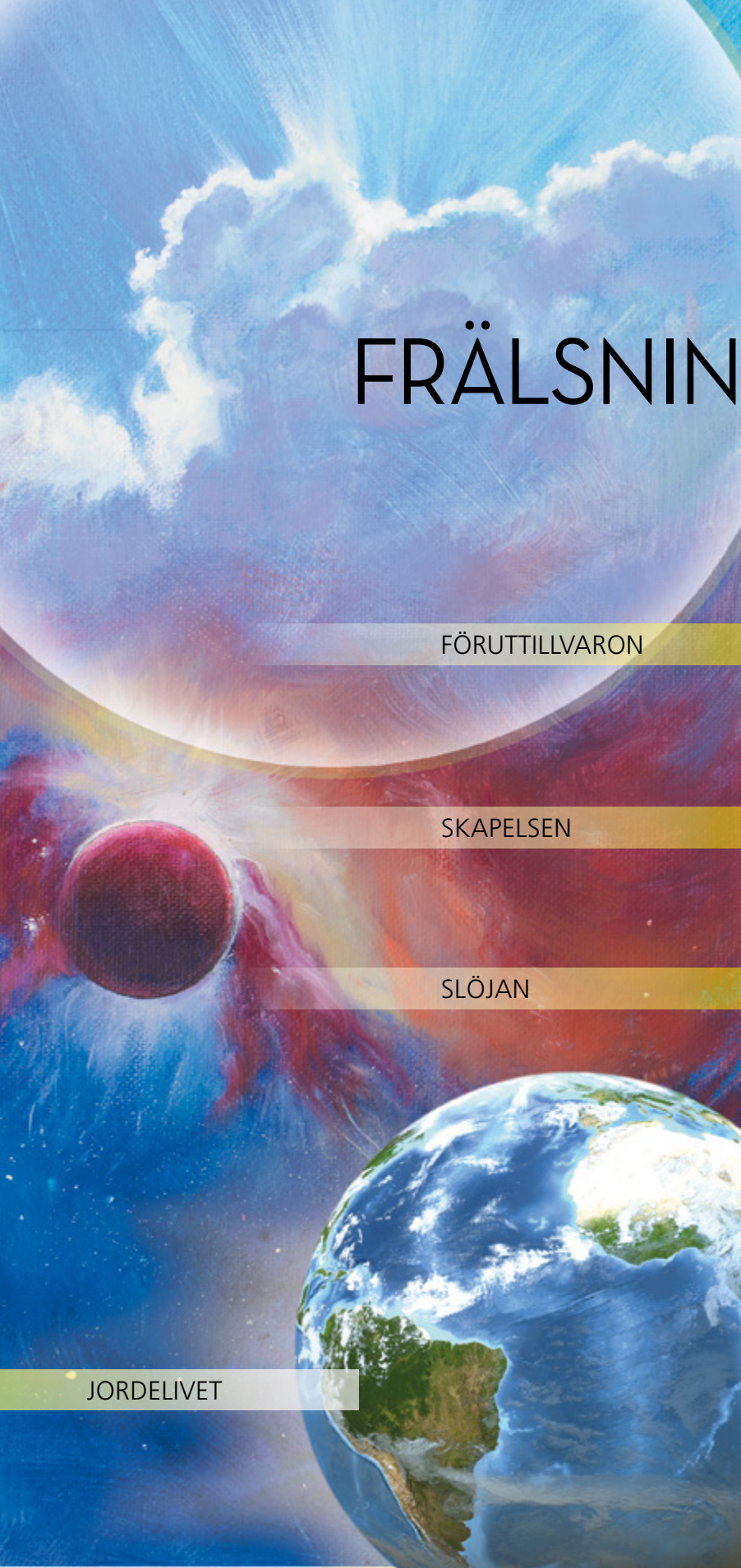
Det bästa återstår

Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga i Filippinerna är relativt ung jämfört med dess närvaro i andra länder, men dess bestämmelse på önationen är strålande. Kyrkans tillväxt har varit förunderlig, och det bästa återstår. Äldste Michael John U. Teh i de sjuttios kvarum, den andre filippinaren som kallats att verka som generalauktoritet, har sagt: ”Vi [filippinska sista dagars heliga] behöver förbereda oss andligt mer än någonsin tidigare, för verket går framåt med eller utan vår hjälp.”⁷

Ja, allteftersom det tjugonde århundradet rullar på kommer den återställda kyrkan att fortsätta växa i storlek och inflytande när fler och fler filippinare tar emot dess budskap och blir till välsignelse för det här utvalda folket på havets öar. För äldste Teh och de filippinska heliga uppfylls nu ”stora ... löften till dem som är på havets öar” (2 Nephi 10:21). ■

SLUTNOTER

1. Augusto A. Lim, i R. Lanier Britsch, ”Trofasta, goda, dygdiga, trogna”: Pionjärer i Filippinerna”, *Nordstjärnan*, feb. 1998, s. 44.
2. Augusto Lim, i Gelene Tobias, ”Augusto Lim: The Man of Many Firsts”, countrywebsites.lds.org/ph/index.php/datetime-philippines/jubilee-2011.
3. Se Sheri L. Dew, *Go Forward with Faith: The Biography of Gordon B. Hinckley* (1996), s. 213–115.
4. Gordon B. Hinckley i ”Trofasta, goda, dygdiga, trogna”: Pionjärer i Filippinerna”, *Nordstjärnan*, feb. 1998, s. 18.
5. Intervju med Kent Clyde Lowe av James Neil Clark, 3 sep. 2007.
6. Francis M. Orquiola, ”Temple Dedication Rewards Faith of Filipino Saints”, *Ensign*, nov. 1984, s. 107.
7. Michael John U. Teh, ”Scriptures and Spiritual Preparation” [budskap från områdespresidentskapet, maj 2011]; lds.org/ph/index.php/literature.

Använd FRÄLSNINGSPLANEN *för att besvara frågor*

FÖRUTTILLVARON

SKAPELSEN

SLÖJAN

JORDELIVET

LaRene Porter Gaunt

Kyrkans tidningar

Vi lever i en underbar tid. Jesu Kristi evangelium håller på att komma "ut ur mörkret" (L&F 1:30). Till följd därav hör fler av vår himmelske Faders barn som inte tillhör vår tro talas om "mormonerna". En del hör sådant som låter konstigt och förvirrande. Andra hör sådant som känns bekant och trösterikt. Personer från båda grupperna kan komma till oss och söka svar på sina frågor. Många svar finner vi i frälsningsplanen som också kallas "den stora lyckalighetsplanen" (Alma 42:8).

De vanligaste frågorna är "Var kommer jag ifrån?" "Varför är jag här?" och "Vart tar jag vägen efter det här livet?" Alla de här frågorna kan besvaras av sanningar som finns i frälsningsplanen. Den här artikeln tar upp några av svaren som skrifterna och vår profet, president Thomas S. Monson, har gett på de här frågorna.

*Tro på Jesus Kristus
Omvändelse*

Var kommer jag ifrån?

Vi är eviga. Vi levde hos Gud som hans andebarn före det här livet. "Aposteln Paulus [lärde] att 'vi är av [Guds] släkt' [Apg. 17:29], sade president Monson. "Eftersom vi vet att våra fysiska kroppar är avkomma till jordiska föräldrar måste vi tränga in i betydelsen av Paulus ord. Herren har förkunnat att 'anden och kroppen utgör människans själ' [L&F 88:15]. Sålunda är det anden som är Guds avkomma. Hebreerbrevets författare kallar honom 'andarnas Fader' [Hebr. 12:9]."¹

Varför är jag här?

President Monson sade följande om vårt jordeliv: "Hur tacksamma bör vi inte vara för att en vis Skapare format en jord och placerat oss här och dragit en glömskans slöja över vår tidigare tillvaro så att vi kan erfara en prøvotid, en möjlighet att pröva oss själva och kvalificera oss för allt det som Gud har förberett för oss.

Uppenbarligen är ett huvudsyfte för vår existens på jorden att få en kropp av kött och ben. Vi har också fått den fria viljans gåva. På tusentals olika sätt har vi förmånen att själva få välja. Här lär vi oss genom erfarenhetens hårda skola. Vi lär oss skilja mellan gott och ont. Vi lär oss skillnaden mellan bittert och sött. Vi upptäcker att konsekvenser följer på våra handlingar."²

Vart tar jag vägen efter det här livet?

Döden kommer till alla medlemmar av den mänskliga familjen. Men "kan en människa få liv igen som en gång dött?" (Job 14:14). "Vi vet att döden inte är slutet", säger president Monson. "Den här sanningen har framlagts av levande profeter genom tiderna. Den finns också i våra heliga skrifter. I Mormons bok kan vi läsa följande direkta och tröstande ord:

*När vi eller andra
har frågor om
Jesu Kristi evan-
gelium, vet vi då
var vi ska hitta
svaren?*

Dop

Den Helige Andens gåva

*Hålla
ut till
anden*

VAR KAN JAG LÄRA MIG MER OM FRÄLSNINGSPLANEN?

1. Vi får tydligast undervisning om frälsningsplanen i Mormons bok, Läran och förbunden och Den kostbara pärlan.
2. Ord från de levande profeterna finns på conference.lds.org. Du kan söka efter ord som frälsningsplan, lycksalighetsplan, försoning, upphöjelse, rättvisa och barmhärtighet, omvändelse och uppståndelse.
3. Se "Lektion 2: Frälsningsplanen" i kapitel 3 i *Predika mitt evangelium: Vägledning för missionärer*.

Andevärlden

DÖDEN

'Och beträffande själens tillstånd mellan döden och uppståndelsen: Se, det har tillkännagivits för mig av en ängel att alla människors andar, så snart de skiljs från den dödliga kroppen, ja, alla människornas andar, vare sig de är goda eller onda, tas hem till den Gud som gav dem liv.

Och då skall det ske att deras andar som är rättfärdiga tas emot i ett lyckotillstånd som kallas paradiset, ett vilotillstånd, ett fridstillstånd, där de skall vila sig från alla sina besvärligheter och från all möda och sorg' [Alma 40:11–12]."³

När vi har uppstått kommer vi till det celestialet riket med solens härlighet, det terrestriala riket med månens härlighet, det telestiala riket med stjärnornas härlighet eller till det yttersta mörkret (se L&F 76).

Finns det verkligen en Gud? Är Satan verklig?

Vår himmelske Fader, Jesus Kristus och Satan tog alla del i det stora rådet i himlen som hölls innan vi föddes. Som en del av frälsningsplanen ville vår himmelske Fader att någon skulle komma till jorden och sona våra synder. Han sade: "Vem skall jag sända? Och en [Jesus Kristus] som liknade Människosonen svarade: Här är jag, sänd mig. Och en annan [Satan] svarade och sade: Här är jag, sänd mig. Och Herren sade: Jag skall sända den förste.

Och den andre [Satan] blev vred och höll inte sitt första tillstånd, och på den dagen följde många efter honom" (Abraham 3:27–28; se också L&F 29:36–37; Mose 4:1–4).

Har vi kraften att stå emot Satans frestelser?

Den tredjedel av andarna som valde att följa Satan efter rådet i himlen kastades ut med honom. De och Satan förblir andar utan fysiska kroppar. Profeten Joseph Smith sade: "Alla väsen som har kroppar har makt över dem som inte har det."⁴ Därför kan Satan fresta oss, men vi har kraft att stå emot det.

UPPSTÅNDELSEN

CELESTIAL

TERRESTRIAL

TELESTIAL

Varför verkar det ibland som om min himmelske Fader inte besvarar mina böner?

”Bönen är den handling varigenom Faderns vilja och barnets vilja bringas i överensstämmelse med varandra. Avsikten med bön är inte att ändra på Guds vilja” (Bible Dictionary, ”Prayer”). Bön är ett redskap som hjälper oss avgöra om vi ska använda vår handlingsfrihet till att anpassa vår vilja till Guds vilja (se Abraham 3:25). Vår himmelske Fader besvarar alltid våra böner, men svaren kan vara ja, nej eller inte än. Valet av tidpunkt är viktigt.

Varför får jag prövningar när jag strävar efter att leva ett bra liv?

Prövningar är en del av frälsningsplanen. De gör oss starkare, förädlar oss och renar oss när vi litar på Jesus Kristus och hans evangelium. Vår himmelske Fader stöder oss i våra prövningar. Våra svårigheter ”skall ge [oss] erfarenhet och tjäna [oss] till godo” (L&F 122:7)

Hur kan jag veta vad som är rätt och vad som är fel?

Alla Guds barn har fötts med Kristi ljus som hjälper oss att ”skilja gott från ont” (Moroni 7:16). Dessutom kan den Helige Anden vittna om sanningen i vårt sinne och hjärta med känslor av frid och glädje (se L&F 8:2–3).

Kan jag bli förlåten även om jag har begått allvarliga synder?

Gud visste att vi alla skulle synda när vi lär oss att välja mellan rätt och fel.⁵ Men alla synder har ett straff bifogat. Rättvisan kräver att ett straff ges. I sin barmhärtighet lät vår himmelske Fader Jesus Kristus genomföra försoningen och tillfredsställa rättvisans krav för oss alla (se Alma 42). Kristi lidande i Getsemane och död på Golgata betalade med andra ord priset för alla våra synder om vi tar emot Kristi försoning genom att omvända oss och ta emot evangeliets förrättningar. Våra synder blir förlåtna (se L&F 1:31–32). ■

SLUTNOTER

1. Thomas S. Monson, ”Livets lopp”, *Liahona*, maj 2012, s. 91; se också Abraham 3:22–26.
2. Thomas S. Monson, ”Livets lopp”, s. 91–92; se också Alma 34:32–34.
3. Thomas S. Monson, ”Livets lopp”, s. 93; se också Lärn och förbunden 76:59–111.
4. *Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph Smith* (2007), s. 209.
5. Små barn kan inte synda ”förrän de börjar bli ansvariga” (se L&F 29:46–47).

HUR KUNDE DE VETA?

Dieter F. Uchtdorf, andre rådgivare i första presidentskapet, gav ett budskap till hjälpföreningssystrarna under Hjälpföreningens allmänna möte 2011 som berörde mitt hjärta och gav mig frid. Han talade om den lilla förgätmigej-blomman och hur dess fem blad representerar fem saker som vi alltid borde komma ihåg.¹

Efter mötet berättade min dotter Alyssa om sin vän Jessie som har en liten cateringfirma. Jessie blev ombedd av sin stavs hjälpföreningsledare att göra en dessert som de kunde bjuda på efter Hjälpföreningens allmänna möte. Jessie talade om för Alyssa att hon genast visste vad hon skulle

göra – 250 muffins. Alyssa erbjöd sig att hjälpa till att köra muffinsen till stavscentret.

Dagen då mötet skulle äga rum kom och när Alyssa kom för att hjälpa till hittade hon en nästan gråtande Jessie. Muffinsen var klara, men Jessie hade skickat en bild av dem till en släkting som sade att de inte var fina nog för mötet.

Jessie började tvivla på sig själv. Hon drog slutsatsen att stavens hjälpföreningsledare förväntade sig något mer avancerat än hennes enkla muffins. Hon försökte frenetiskt komma på ett sätt att dekorera om muffinsen men det fanns inte tid till

det. Hon och Alyssa tog muffinsen som de var, och Jessie kände att hon hade svikit systrarna – tills president Uchtdorf talade.

När han talade om den lilla förgätmigejen visades en bild av den lilla blå blomman på skärmbilden. Det var en så enkel blomma men så vacker med dess sköra blad. President Uchtdorfs budskap berörde allas hjärtan när han vädjade till oss att inte bli så distraherade av de stora exotiska blommorna omkring oss att vi glömer de fem enkla men viktiga sanningar han undervisade oss om.

Efter avslutningsbönen gick syst-rarna in i kulturhallen. När Alyssa och Jessie gick in stod alla runt dessert-bordet och frågade: "Hur kunde de veta?"

Varje muffins hade vit glasyr och var dekorerad med en enkel, vacker, skör fembladig förgätmigej. ■

Gale Ashcroft, Arizona, USA

SLUTNOT

1. Se Dieter F. Uchtdorf, "Förgätmigej", *Liahona*, nov. 2011, s. 120.

Muffinsen var klara, men Jessie hade skickat en bild av dem till en släkting som sade att de inte var fina nog för hjälpföreningsmötet.

LÖFTET GAV MIG HOPP

En tid efter att min make och jag hade gift oss välsignades vi med en son. När jag såg hans leende och tittade in i hans ögon så kände jag mig mycket tacksam mot min himmelske Fader. Jag tyckte att vår son var fullkomlig. Min make och jag tackade Herren dagligen för en så dyrbar gåva.

Den 19 februari 2009 packade jag i förberedelse för att återvända till skolan för mitt sista år där. Min make och jag visste inte att vår älskade son nästa dag skulle drabbas av feber och lämna det här jordelivet.

Det var en svår upplevelse för mig att uthärda. Medlemmarna i vår församling kom hem till oss för att trösta oss med skriftställen och psalmer och be med oss. Jag uppskattade deras medlidsamma deltagande men sorgen över min son dröjde kvar. Alltid när jag tänkte på honom fylldes mina ögon av tårar.

Fyra dagar efter hans död kände jag mig inspirerad att studera *Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph Smith*. När jag höll i boken så slogs den upp och jag hamnade på kapitlet som heter "Ord av hopp och tröst i dödens stund". Jag började läsa och blev djupt berörd av de tragiska förluster som Joseph och Emma hade lidit när de bildade familj. När jag kom till ett utdrag av ett tal som profeten hållit vid en tvåårig flickas begravning kändes det som om kallt vatten hölls över huvudet och kylde ner mina sorgtunga tankar.

Jag ropade på min make. Tillsammans läste vi: "Jag [har] funderat

över ämnet och ställt frågan hur det kommer sig att små barn, oskyldiga barn, tas ifrån oss. ... Herren tar bort många, även i späd ålder, så att de må undgå människans missunn-samhet och den nuvarande världens sorger och ondska. De var alltför rena och alltför älskliga att bo på jorden. Om vi därför ser på saken ur rätt perspektiv så har vi skäl att fröjdas i stället för att sörja eftersom de befriades från det onda, och vi skall snart ha dem igen."

Profeten tillade: "En fråga kan ställas – 'Kommer mödrar att ha sina barn i evigheten?' Ja! Ja! Mödrar, ni skall ha era barn, för de skall ha evigt liv, för deras skuld är betald."¹

När jag höll i boken så slogs kapitlet som heter "Ord av hopp och tröst i dödens stund" upp i mina händer.

Sedan vi läste de här vackra orden har vår familjs böner varit fulla av tacksägelse för löftet att vi, tack vare Jesu Kristi försoning, kommer att vara tillsammans med vår son igen.

I dag har vi tre underbara barn, syskon till vår avlidne son. Vi under-visar dem om det sanna och eviga evangeliet som vägleder dem tillbaka till deras himmelske Fader och till sin Frälsare Jesus Kristus.

Jag vet att profeten Joseph Smiths budskap om livet efter döden är sant. Jag kommer alltid att vara tacksam för hoppet, friden, glädjen och lyckan det ger vår familj – på båda sidor av slöjan. ■

Juliana Fayehun, Lagos, Nigeria

SLUTNOT

1. *Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph Smith* (2007), s. 174, 175.

JAG HADE MYCKET ATT GE

Jag hade alltid tänkt att beredskap handlade om att jag skulle ta hand om min familj och mig själv. Men jag lärde mig att se på beredskap annorlunda en söndagsmorgon 1992 i södra Florida. Orkanen Andrew, en av de mest destruktiva och kostsamma orkanerna som drabbat Förenta staterna, slog till en vacker sommar i Miami i Florida.

Jag bodde tillfälligt ensam i en strandlägenhet under en tre månader lång orienteringskurs för mitt jobb. När orkanvarningen kom och jag fick veta att vi behövde evakuera vårt lägenhetskomplex före klockan tolv på dagen, reserverade en bekant hotellrum längre inåt landet åt våra medarbetare och mig. Jag spikade för fönstren med brädor och magasinerade mina tillhörigheter.

Eftersom min hustru och mina barn skulle komma på besök i en vecka

hade jag tidigare köpt tillräckligt med mat och vatten till min familj bestående av sex personer. Det kändes lugnande att veta att jag hade en trygg plats att komma till och tillräckligt med mat för flera veckor.

När jag förberedde mig för att ge mig av vid halv elva-tiden kändes det bra – allt var i ordning. Jag knäböjde i bön och tackade min himmelske Fader för mina välsignelser och bad honom om hans hjälp under den kommande stormen. I slutet av bönen manade Anden mig att säga: "Om det finns någon som behöver hjälper så ber jag dig hjälpa mig att hitta honom eller henne."

Inom några minuter knackade en änka i åttioårsåldern på dörren. "Förlåt", sade hon. "Det här är fel rum. Jag letar efter en vän."

Hon såg mycket bekymrad ut. När jag frågade om jag kunde hjälpa henne

blev hon helt ifrån sig och sade att hon inte visste vad hon skulle göra eller vart hon skulle ta vägen. Jag frågade var hon bodde och tillsammans gick vi till hennes lägenhet, gjorde en bedömning av hennes situation och gick igenom hennes alternativ.

Jag sade att mitt företag kanske hade plats för henne i ett av våra hotellrum och inbjöd henne att hålla sig till vår grupp. Hon suckade av lättnad. Vi packade snabbt, förseglade lägenheten och säkrade hennes tillhörigheter. Sedan ordnade jag så att en bekant körde hennes bil till hotellet.

När jag precis skulle ge mig därifrån bad ytterligare två änkor om hjälp. Jag lugnade ner dem så att de kunde tänka klart och fundera ut var de kunde få en tillflyktsort. När jag hämtade en medarbetares bagage bad ännu en änka mig om hjälp. Vi placerade hennes ömtåliga ägodelar på en säker plats och hjälpte henne att förbereda sig för att ge sig av.

Under tiden inbjöd andra medarbetare två universitets elever som hade bott på en ö att bo med vår grupp på hotellet. Den enda mat de hade var en handfull snacks och en liter vatten. Lyckligtvis hade jag mycket mat att dela med mig av, inte bara till dem utan till alla andra också.

Vilken välsignelse det var att vara förberedd och vägledad av Herren. Det här gjorde att jag kunde ha ett lugnande inflytande under en orolig tid och tillbringa nästan all min tid med att hjälpa andra, i stället för att oroa mig för mig själv. Jag kände större uppskattning för rådet från våra prästtadomsledare att vara förberedda. ■

Brent Fisher, Kalifornien, USA

När jag frågade om jag kunde hjälpa till blev kvinnan helt ifrån sig och sade att hon inte visste vad hon skulle göra eller vart hon skulle ta vägen.

I VÄNTAN PÅ SOLUPPGÅNGEN

S kuggorna svepte in rummet i mörker medan jag låg och lyssnade på min makes andetag och försökte avgöra om han sov eller inte. Det hade bara gått två dagar sedan vår tolvåriga dotter hade avlidit i en plötslig traumatisk olycka. Jag blundade igen men kunde inte somna. Jag längtade så efter min dotter. All kunskap om frälsningsplanen kunde inte mildra min saknad efter henne.

När gryningen närmade sig blev min längtan ännu mer intensiv. Solen skulle snart gå upp och jag såg framför mig hur himlen badade i ett milt rosa ljus. Vår dotter älskade den färgen. En rosa soluppgång var precis vad jag behövde för att känna mig nära henne igen.

”Vi kan väl gå och titta på soluppgången”, viskade jag till min sömn-druckne make.

Vi stod på uppfarten, vända mot öster, och väntade ... och väntade. Himlen ljusnade, men solen trängde inte igenom de låga molnen.

Jag lade huvudet mot min makes axel och suckade. Jag försökte intala mig att det inte spelade någon roll. Men jag ville ha mer. Jag behövde mer. Kunde inte vår himmelske Fader ha uppfyllt den önskan efter att ha tagit hem vår underbara flicka till sig.

När min make vände sig om för att gå in, tog han en titt västerut och sade: ”Titta!”

Jag vände mig om. Bakom oss badade molnen i en mild rosa färg, omringade av ett gyllene ljus. Jag drog efter andan och fick tårar i ögonen. Det var vackrare än vad jag kunde ha

föreställt mig. Det kändes som en kram från vår dotter. Jag visste att min himmelske Fader var medveten om mitt värkande hjärta och sände ett löfte om hopp inför framtiden – en mild påminnelse om eviga familjer och alla vackra stunder som fortfarande väntade.

Jag har ofta tänkt på det underbara ögonblicket och det nya perspektiv som det gav mig. Vem tittar efter en soluppgång västerut? Och ändå var det där som mitt underverk väntade. Hur många välsignelser och underverk missar jag därför att de kommer från oväntat håll? Hur många gånger fokuserar jag på hur saker och ting borde vara och går miste om hur de egentligen är?

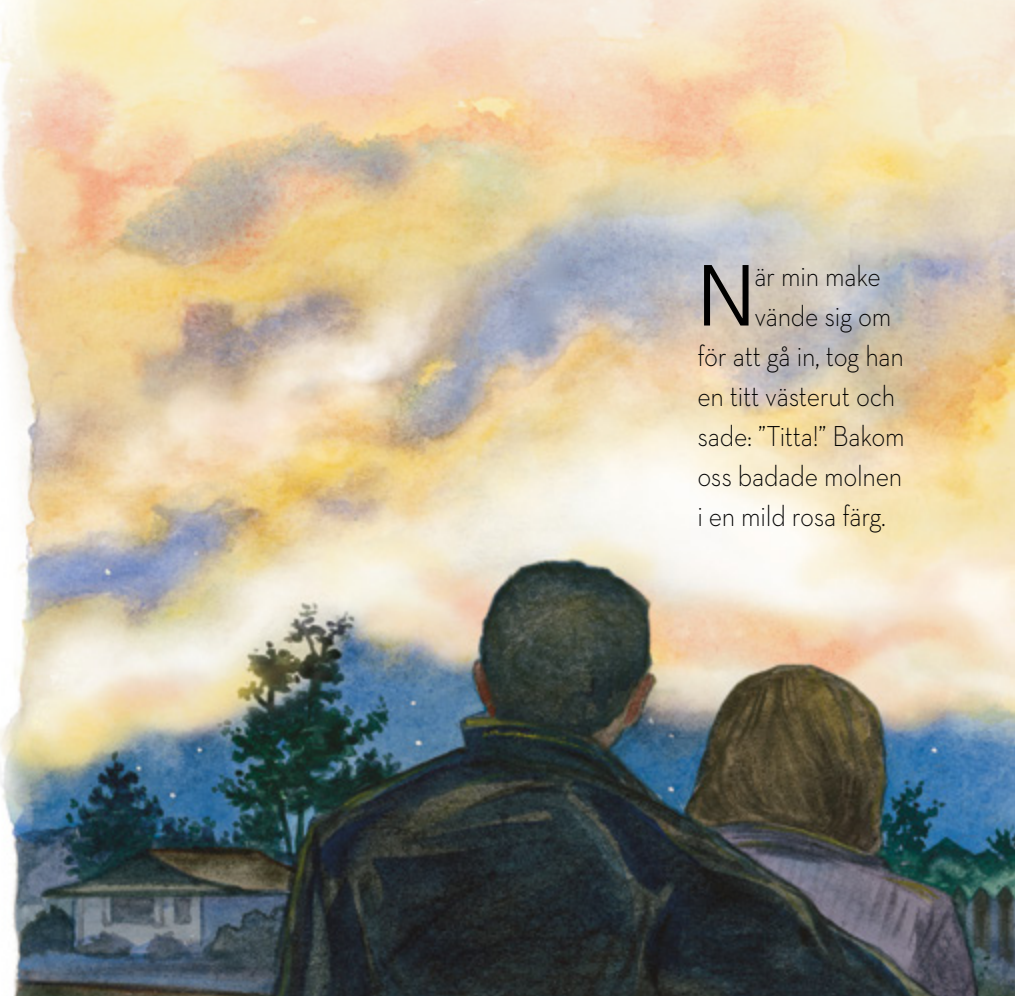
Vi hade oförtröttligt bett om ett

underverk som förnekades oss, men när jag såg mig omkring med nytt perspektiv så såg jag underverket med de fyra personers liv som förbättrats tack vare vår dotters organdonationer, underverket med kärlek i familjen och enighet i församlingen samt tjänandets underverk. Jag har känt djup sorg, men jag har också känt ett starkt hopp fylla min själ med varje morgonrodnad, varje rosafärgad solnedgång och varje rosa blomma som korsar min väg.

Nu när solen går upp tittar jag österut, och sedan vänder jag mig om och tittar västerut. Jag ler i vetskapen om att man alltid kan hitta underverk och välsignelser – och att solen alltid kommer att komma att gå upp och lysa på våra sorger om vi tillåter det. ■

Julia Wagner, Ohio, USA

När min make vände sig om för att gå in, tog han en titt västerut och sade: ”Titta!” Bakom oss badade molnen i en mild rosa färg.

Om ni har blicken fäst endast på

Katherine Nelson och Heidi McConkie

I rådet i föruttlivaren i himlen, när Jesus Kristus erbjöd sig att bli vår Frälsare, sade han till Fadern: "Fader, ske din vilja, och äran vare din för evigt" (Mose 4:2).

Herren har alltid varit ett föredöme i att ära Fadern. Under sin jordiska verksamhet drog Frälsaren aldrig uppmärksamhet åt sig själv utan hänvisade i stället till Fadern när han undervisade sina efterföljare: "Den som tror på mig, han tror inte bara på mig utan på honom som har sänt mig" (Joh. 12:44). Frälsaren undervisade oss om vikten av att tänka, klä sig, prata och handla på lämpligt sätt.

I sin hängivenhet mot att följa Frälsaren begrundar de unga vuxna som citeras i den här artikeln sina inre och yttre uttryck för anständighet och berättar hur deras beslutsamhet att ära Gud har format deras karaktär och väglett deras handlingar.

Ära Gud och utstråla ljus

Vi förstår bättre hur anständighet ärar Gud när vi förstår vad

min ära

anständighet egentligen är. *Stå fast i din tro* förklarar: "Anständighet är en inställning av ödmjukhet och ärbarhet i klädsel, ett välvårdat yttre, språk och uppträdande. Om du visar anständighet drar du inte till dig onödig uppmärksamhet. I stället söker du 'förhålliga Gud i kropp [och ande]' (se 1 Kor. 6:20)."¹

När vi lär oss uppvisa en sådan anständighet som Frälsaren visade så välkomnar vi Anden i vårt liv och uppfyller löftet att "om ni har blicken fäst endast på [Guds] ära skall hela er kropp vara fylld med ljus" (L&F 88:67). När du läser om andra unga vuxnas tankar om anständighet kan du fundera över hur du kan öka ditt eget andliga ljus genom att försöka förbättra din inre

hängivenhet mot och ditt yttre uttryck för anständighet.

Var anständig i språk och uppförande

"Dina ord och handlingar har ett djupgående inflytande på dig själv och andra. Uttryck dig med ett rent, positivt och upplyftande språk samt med handlingar som skapar glädje för människor omkring dig. Din strävan att vara anständig i ord och handling leder till ökad ledning och tröst från den Helige Anden."²

Dar'ja Sergejevna Sjuvjdsko från Volgograd i Ryssland säger att vi använder ett lämpligt språk när vi behandlar andra med respekt och använder en "mild röst och lugnt uttrycker våra tankar utan att använda

Hur kan vi genom att prata, uppföra oss och klä oss på lämpligt sätt stråla av ljus och ära Gud?

råa eller olämpliga ord.” Ett lämpligt språk är fritt från skvaller, hån, förlöjligande och sarkasm. Det nedvärderar aldrig eller sätter sig ovanför andra. Det visar helt enkelt vänlighet och erkänner gudomligheten hos alla vår himmelske Faders barn.

Vårt tal bör också visa respekt för gudomen: ”Undvik det orena tal och de svordomar och vanvördiga användandet av Herrens namn som är så

”Anständighet är en inställning av ödmjukhet och ärbarhet i klädsel, ett välvårdat yttre, språk och uppträdande. Om du visar anständighet drar du inte till dig onödig uppmärksamhet.”

vanligt i världen. ... Den vanvördnad som ligger bakom sådant språk och uppträdande skadar [vår] förmåga att uppfatta den Helige Andens stilla maningar.”³

Precis som ett olämpligt språk, som skvaller och förlöjligande, kan skada relationer, främjar ett lämpligt språk en djupare hängivenhet mot Gud och, som Kelly Prue från Utah förklarar, ”ökar [den] vår förmåga att bygga positiva relationer till andra. Vårt lämpliga språk hjälper oss

att ta fram det allra bästa hos andra.”

Ett anständigt språk och ett anständigt uppförande går hand i hand. ”Det är viktigt att prata och uppföra sig på lämpligt sätt eftersom det visar vem du är och vad du värdesätter”, säger Mike Olsen från Utah. Andra märker när orden inte stämmer överens med handlingarna. Vårt språk som upplyfter andra och ärar Gud bör åtföljas av kompletterande handlingar. Genom tjänande och vänliga handlingar visar vi att vår beslutsamhet att upplyfta andra och ära Gud går djupare än våra ord. Våra exempel på lärjunge-skap i ord och handling kan ha ett gott inflytande.

”Jag uppskattar verkligen ett lämpligt uppförande och språk”, säger Carrie Carlson från Colorado. ”Det är något så härligt med någon som är ödmjuk och inte gör saker med motivationen att få uppmärksamhet. De som har ett lämpligt språk blir kraftfulla kärler för Herren.”

Var anständig i klädsel och uppträdande

”Anständiga [kläder] tar fram det bästa hos oss genom att hjälpa oss fokusera på det som är andligt i stället för på den naturliga människan”, säger Paul Cave från Utah. Genom att klä oss anständigt uppmuntrar vi andra att lära känna oss och uppskatta oss för vår personlighet och karaktär i stället för hur vi ser ut.

Vårt sätt att klä oss signalerar inte bara till andra hur de ska behandla oss, utan påverkar också hur vi ser

på och behandlar oss själva. ”Evangeliets lär oss att vår kropp är en gåva från Gud”, säger Luis Da Cruz Junior från Brasilien. ”Vår kropp hjälper oss att utvecklas och bli sådan som vår Fader är. Av den anledningen är det viktigt att klä sig anständigt. När vi gör det visar vi Gud och andra att vi har respekt för den gåvan och för andra.”⁴

Carrie förklarar: ”Olämplig klädsel har för avsikt att visa upp kroppen som ett fysiskt objekt som är åtskilt från en ande med personlighet och karaktär. Att vara lämpligt klädd, trots att det har kostat mig mer pengar ibland, och definitivt mer tid, har lärt mig att min kropp är boning till en dyrbar ande med gudomlig potential och bestämmelse, född och fostrad av himmelska föräldrar. Den förtjänar mycket mer omsorg och respekt än vad världen skulle ge den.”

I *Stå fast i din tro* står det: ”Förutom [olämplig klädsel] bör du undvika ytterligheter i fråga om klädsel, smink och frisyrer. I klädsel, frisyra och uppträdande bör du alltid vara ren och prydlig, aldrig slafsig eller opassande slarvig.”⁵ Med sättet vi klär oss på och uppträder kommunicerar vi vår respekt för Gud, för oss själva och för andra.

Bestäm dig för att vara ihärdig

När vi försöker följa evangeliets normer angående anständighet visar vi vår beslutsamhet genom ihärdighet, genom att följa Herrens bud hela tiden och inte bara när det är bekvämt.

Sann hängivenhet är alltid rotad i evangeliets principer. Anthony Roberts från Utah förklarar: "Anständighet är ett sinnestillstånd, en önskan att varje dag följa kunskapen man har om evangeliet och frälsningsplanen." När vi fördjupar oss i evangeliet kan vår omvändelse fördjupas och stärka vår önskan att följa evangeliets principer.

Förstå din gudomliga natur

Genom att ständigt vara anständiga kan vi förstå och uppskatta vår födslorätt, och kunskapen om vår gudomliga natur kan inspirera oss att vara mer anständiga. Raffaella Ferrini från Florens i Italien säger: "Anständighet är något som välsignar mig eftersom det får mig att känna mig som en speciell dotter till min himmelske Fader, och den vetskapen får mig i sin tur att vilja vara anständig."

Om vi låter världen fastställa vilka vi är kan vår självkänsla skadas. Julianna Auna från Utah beskriver sin upplevelse: "Innan jag fick ett vittnesbörd om anständighetens principer kände jag mig olycklig och andligt otrygg. Att låta världen fastställa vem jag är var deprimerande och andligt förlamande eftersom världens besatthet av timliga, fysiska saker är grym och obeveklig. När jag väl bestämde mig för att inte lyssna på världen utan låta min relation till Gud avgöra vem jag är så blev livet lättare, friare och gladare." När vi söker efter godkännande av vår himmelske Fader i stället för av världen känner vi oss gladare och mer motive-rade att vara anständiga.

Lev ett anständigt liv.

"Anständigheten visas i allt vi gör: vårt språk, vårt yttre, vårt uppförande och även i vilka platser vi besöker", säger Galina Viktorovna Savtjuk från Novosibirsk i Ryssland. Ett anständigt liv har nära anknytning till vår hängivenhet mot evangeliet och vår relation till Gud.

Sann anständighet är en kombination av uppförande och inställning. När vi arbetar på att förbättra antingen vårt uppförande eller vår inställning så förbättrar vi det andra. Om vi är anständiga i vårt uppförande och yttre utan att utveckla en livslång hängivenhet kan vi inte få alla välsignelser som kommer av att leva anständigt. Och att se oss själva som ett anständigt folk utan att visa det med våra handlingar är självbedrägeri.⁶

Att ha blicken fäst endast på Guds ära när det gäller anständighet, innebär att vi både i vårt inre och till vårt yttre är fast beslutna att leva anständigt. Liksom blicken måste vara riktad mot Gud, måste vårt yttre och våra handlingar stämma överens med anständighetens principer. Men att bara rikta blicken mot Gud fäster den inte på hans ära; den måste vara fokuserad på honom. Likaså måste vår lämpliga klädsel och vårt yttre åtföljas av en vision av eviga principer.

När vi vänder blicken mot Gud är det lättare att fokusera vår vision på honom. Och när vi fokuserar vår vision på Gud så dras vår blick naturligt i hans riktning.

När vi strävar efter att leva anständigt känner vi hur Andens inflytande ökar i vårt liv. Äldste Robert D. Hales i de tolv apostlarnas kворum har sagt: "Anständighet är ett grundläggande krav för att kunna vara värdig Anden. Att vara anständig är att vara ödmjuk, och när vi är ödmjuka inbjuder vi Anden att vara med oss."⁷ När Anden vägleder våra tankar och handlingar har vi blicken fäst endast på Guds ära och är fyllda av ljus. ■

Katherine Nelson bor i Utah i USA. Heidi McConkie bor i Delaware, USA.

SLUTNOTER

1. Se *Stå fast i din tro: Liten uppslagsbok om evangeliet* (2004), s. 8.
2. *Stå fast i din tro*, s. 9.
3. *Stå fast i din tro*, s. 9, 10.
4. Se *Stå fast i din tro*, s. 8–9.
5. *Stå fast i din tro*, s. 9.
6. Se Lynn G. Robbins, "Vad slags män och kvinnor bör ni vara?" *Liahona*, maj 2011, s. 103.
7. Robert D. Hales, "Anständighet: Vördnad för Herren", *Liahona*, aug. 2008, s. 18.

Finland

Omvändelse
och uppoffringar i

Melissa Zenteno

Några kilometer utanför kusten vid Helsingfors finns fästningen Sveaborg som byggdes på 1700-talet för att stå emot fiender. Den här fästningen, som sträcker sig över sex öar, representerar det finska folkets orubbliga beslutsamhet.

Men de finska medlemmarna besöker en annan byggnad när de reser till huvudstaden. Templet i Helsingfors är en fysisk symbol för deras omvändelse och för beskyddet de får genom att följa evangeliet.

För Niilo Kervinen, en 24-årig ung vuxen från Rovaniemi, är den 10 timmar långa tågresan till Helsingfors ett lågt pris att betala för välsignelsen att tjäna i templet.

Före invigningen av templet i Helsingfors i oktober 2006 var Niilo och de andra medlemmarna i hans församling tvungna att åka till templet i Stockholm eller till templet i Köpenhamn. "Resorna tog vanligtvis en vecka under sommarlovet", minns han. Bussresorna och tältandet under

de där resorna är några av de bästa minnena han har.

Men att ha ett tempel i hemlandet är en underbar välsignelse. "När de tillkännagav templet i Helsingfors blev jag så glad", säger Niilo. "Invigningsbönen genljuder fortfarande i mitt hjärta varje gång jag kommer dit."

Den här kärleken till templet skiljer Niilo åt från hans vänner. "Finländare arbetar hårt och tycker om att vara aktiva, men lämnar knappt någon tid över till sådant som är andligt", förklarar han. Niilo säger att han alltid har välsignats med goda vänner, men när han blev äldre blev skillnaden tydligare mellan sättet hans vänner levde på och hur han hade undervisats om att leva. Det var den här skillnaden som fick Niilo att söka efter ett eget vittnesbörd vid 17 års ålder. "Jag behövde fatta ett beslut om var jag skulle stå och vem jag skulle vara", säger han. "Med välsignelserna från Herren och vägledningen från familj och goda vänner fick jag ett starkare vittnesbörd om kyrkan."

Hur är det att vara en trofast ung vuxen i Finland? En ung man berättar om sin kultur och sin tro.

Angående omvändelse har äldste David A. Bednar i de tolv apostlarnas kvorum sagt: "Jag lovar att om vi kommer till kunskap om sanningen och är omvända till Herren ska vi stå fast och ståndaktigt och aldrig avfalla."¹ Trots att det krävs tid och pengar för att åka till Helsingfors är Niilo fast besluten att vara en lärjunge till Kristus. Och för Niilo är det ingen uppoffring alls. ■

SLUTNOT

1. David A. Bednar, "Omvänd till Herren", *Liahona*, nov. 2012, s. 109.

MER OM NIILLO

Vad äter finländare vanligtvis?

Några av mina favoriträtter är lax-soppa och renkött med potatismos. Vi äter också mycket rågbröd.

Vad tycker du om att göra?

Jag gillar att åka snowboard, att se på film, eller bara att gå på en promenad. Jag verkade som missionär i Japan så jag studerar japanska när jag kan.

Hur är det att dejta i Finland?

Vi har ingen stark kultur i fråga om dejting. Man frågar vanligtvis inte någon om hon vill gå ut på dejt förrän man redan är ganska så intresserad av personen i fråga. Här är dejting inte en metod att lära känna någon. Det finns trofasta unga vuxna här fastän det inte finns så många medlemmar. Ibland får unga vuxna medlemmar resa långa sträckor för att gå ut på dejt med en person som de har träffat på en dans för unga ensamstående vuxna.

KYRKAN I FINLAND

4 715 sista dagars heliga
15 församlingar
15 grenar
2 stavar
1 mission
1 tempel, invigdes den 22 oktober 2006

NÅGRA SIFFROR

5 250 000 invånare (januari 2012)
187 888 sjöar
179 584 öar
2,2 miljoner bastur

FAKTA

Huvudstad: Helsingfors
Språk: Finska (Suomi)

MÄN OCH KVINNOR I HERRENS TJÄNST

*Vår himmelske Faders stora plan genomsyras av prästadömet
och i den har män och kvinnor olika men lika viktiga roller.*

**Äldste
M. Russell Ballard**
i de tolv apostlarnas
kvorum

Jag tror att det finns några sanningar som både kvinnor och män behöver förstå om kvinnans oundgängliga roll i att stärka och bygga upp Guds rike på jorden. Kvinnor utgör på så många sätt kyrkans hjärta. Så med Herrens hjälp skulle jag vilja hylla kyrkans trofasta kvinnor och unga kvinnor. Kära systrar, var ni än bor i världen – jag vill att ni ska veta att första presidentskapet och de tolv apostlarna hyser tillgivenhet och förtroende för er.

Låt mig börja med en repetitionskurs i vad vi gör här på jorden.

Vi är älskade, andliga söner och döttrar till vår himmelske Fader. Vi bodde hos honom i förutgången. För att kunna uppfylla sin mission "att åstadkomma odödlighet och evigt liv för människan" (Mose 1:39), skapade vår himmelske Fader en plan som utformades för att hjälpa hans barn att nå sin högsta potential. Vår Faders plan krävde att människan föll och separerades från honom under en tid genom att födas till jorden, få en kropp och provas under en tid. Hans plan innebar

att en Frälsare återlöste människosläktet från fallet. Vår Herre Jesu Kristi försoning bereder, genom evangeliets förrättningar och heliga förbund, vägen tillbaka till Guds närhet. Eftersom vi skulle leva i en jordisk omgivning fylld med faror och distraktioner, visste vår himmelske Fader och hans Son att vi skulle behöva tillgång till en större kraft än vår egen. De visste att vi skulle behöva tillgång till deras kraft. Kristi evangelium och lära ger alla, som tar emot det, kraft att uppnå evigt liv och styrka att finna glädje under resans gång.

Det finns de som ifrågasätter kvinnans position i Guds plan och i kyrkan. Jag har intervjuats tillräckligt ofta av nationella och internationella medier för att veta att de flesta journalister som jag mött har haft förutfattade meningar om ämnet. Genom åren har många ställt frågor som antyder att kvinnor skulle vara andra klassens medborgare i kyrkan. Inget kunde vara längre från sanningen.

Låt mig föreslå fem huvudpunkter som ni kan begrunda angående den här viktiga frågan.

1. Gud har en plan för att hjälpa oss uppnå evigt liv

Vår himmelske Fader skapade både kvinnor och män, vilka är hans andliga döttrar och söner. Det innebär att könstillhörigheten är evig. Han har utformat en plan så att den kan hjälpa alla, som väljer att följa honom och hans Son Jesus Kristus, att uppnå sin bestämelse som arvtagare till evigt liv.

Om vår eventuella upphöjelse är deras viktigaste mål och avsikt och om de är allvetande och fullkomliga, vilket vi vet att de är, så vet de bäst hur de ska förbereda, undervisa och leda oss så att vi har störst chans att kvalificera oss för upphöjelse.

De allra flesta har släktingar eller vänner som har varit uppslukade av olika svåra sociala problem. Att argumentera om dessa frågor leder i allmänhet inte till någon lösning och kan i själva verket skapa stridigheter. Det finns en del frågor om kyrkans ståndpunkt i känsliga frågor som

är svåra att besvara så att alla blir nöjda. Men när vi söker Herren i bön om hur vi känner och vad vi ska göra i dessa situationer, kommer tanken: "Tror du på Jesus Kristus och följer du honom och Fadern?" Jag tror att nästan alla i kyrkan någon gång undrar om de kan göra allt det de förväntas göra. Men om vi verkligen tror på Herren, kommer bekräftelsen: "Jag tror på Jesus Kristus, och jag är villig att göra vadhelst han vill att jag ska göra." Så vi går framåt. Hur kraftfulla är inte orden "Jag tror på Jesus Kristus"!

Vårt vittnesbörd, vår sinnesfrid och vårt välbefinnande börjar med vår villighet att lita på att vår Fader i himlen faktiskt vet bäst.

2. Kyrkan styrs genom prästadömetts nycklar

Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga är Herrens kyrka, och hans kyrka styrs av och genom prästadömetts auktoritet och prästadömetts nycklar. "Prästadömetts

nycklar är den myndighet som Gud har gett prästadömsledare att leda, övervaka och styra användandet av hans prästadöme på jorden.”¹

De som innehar prästadömsnycklar – vare sig det gäller en diakon som har nycklarna till sitt kворum, en biskop som har nycklarna till sin församling eller kyrkans president, som innehar alla prästadöms nycklar – gör det bokstavligen möjligt för alla som tjänar eller arbetar troget under deras ledning att utöva prästadöms auktoritet och få tillgång till prästadöms kraft.

Alla män och alla kvinnor verkar under ledning av dem som innehar nycklar. Det är så Herren styr sin kyrka.

Låt mig få upprepa något jag sade under generalkonferensen i april 2013: ”Vår himmelske Faders stora plan genomsyras av prästadömet och i den har män ett unikt ansvar att förvalta prästadömet, men de är inte prästadömet. Män och kvinnor har olika men lika viktiga roller. På samma sätt som en kvinna inte kan bli gravid utan en man, kan inte en man till fullo utöva prästadöms kraft för att bilda en evig familj utan en kvinna. ... I ett evigt perspektiv delas både kraften att skapa liv och prästadöms kraft av man och hustru.”²

Varför ordinerar män till ämbeten i prästadömet och inte kvinnor? President Gordon B. Hinckley (1910–2008) förklarade att det var Herren, inte människan, ”som bestämde att männen i hans kyrka skulle inneha prästadömet” och att det också var Herren som begåvade kvinnor med ”förmåga att fullkomna denna stora och förunderliga organisation, som är Guds kyrka och rike.”...³ När allt kommer omkring har Herren inte uppenbarat varför han har organiserat sin kyrka på det sätt han gjort.

Låt oss inte glömma att ungefär hälften av all undervisning som äger rum i kyrkan utförs av systrar. Våra systrar utgör en stor del av ledarskapet. Många tjänande aktiviteter planeras och leds av kvinnor. Råd från och kvinnors övriga deltagande i församlings- och stavsråd samt råd i kyrkans högkvarter tillför välbehövliga insikter, visdom och balans.

Det behövs både män som respekterar kvinnor och de specifika andliga gåvor de har, och kvinnor som respekterar de prästadömsnycklar som män innehar, för att inbjuda himlens alla välsignelser i kyrkans alla strävanden.

3. Män och kvinnor är lika viktiga

Män och kvinnor är jämlika i Guds ögon och i kyrkans ögon, men jämlika innebär inte att de är likadana. Mäns och kvinnors ansvarsuppgifter och gudomliga gåvor skiljer sig åt med avseende på deras natur men inte på deras betydelse eller inflytande. Kyrkan lär att kvinnor är jämställda med, men ändå olika männen. Gud anser inte att något kön är bättre eller viktigare än det andra. President Hinckley förkunnade för kvinnor att ”vår evige Fader ... aldrig [har] avsett att ni skulle vara något mindre än det förnämsta av hans skapelsers härlighet”.⁴

Män och kvinnor har olika gåvor, olika styrkor och olika synpunkter och fallenheter. Det är ett av de grundläggande skälen till att vi behöver varandra. Det krävs en man och en kvinna för att skapa en familj, och det krävs män och kvinnor till att utföra Herrens verk. En man och en hustru som samarbetar i rättfärdighet kompletterar varandra. Låt oss vara försiktiga så att vi inte försöker mixtra med vår himmelske Faders plan och avsikter med våra liv.

4. Alla välsignas genom prästadöms kraft

När män och kvinnor kommer till templet begåvas de alla med samma kraft, som är prästadöms kraft. Även om prästadöms auktoritet styrs av prästadöms nycklar och prästadömsnycklar endast innehas av värdiga män, får alla Guds barn tillgång till prästadöms kraft och välsignelser.

Vår Fader i himlen är frikostig med sin kraft. Alla män och kvinnor har tillgång till denna kraft som hjälp i sitt eget liv. Alla som ingått heliga förbund med Herren och som hedrar dessa förbund är berättigade till personlig uppbarelse, till att välsignas genom änglabetjäning, till att

kommunicera med Gud, till att motta evangeliets fullhet, och, slutligen, att bli medarvingar med Jesus Kristus till allt det Fadern har.

5. Vi behöver känna till och bära vittnesbörd om läran

Kyrkans kvinnor behöver ha kunskap om Kristi lära och bära vittnesbörd om återställelsen på alla sätt de kan. Aldrig har det funnits en mer komplicerad tid i jordens historia. Satan och hans anhang har fulländat sitt vapenförråd under tusentals år, och de är erfarna i att förgöra tron och tilliten till Gud och Herren Jesus Kristus hos människosläktet.

Alla – män, kvinnor, unga vuxna, ungdomar, pojkar och flickor – har vi Herren och hans kyrka att försvara, att skydda, och att sprida ut över jorden. Vi behöver mer av kvinnornas tro och utpräglade, inflytelserika röster. Vi behöver kvinnor som innehar kunskap om evangeliets lärdomar och förstår vad vi tror på så att de kan bära sina vittnesbörd om sanningen om allting – vare sig dessa vittnesbörd uttalas vid lägerelden på ett läger för unga kvinnor, på ett vittnesbördsmöte, i en blogg eller på Facebook. Bara ni kan visa världen hur Guds kvinnor, som ingått förbund, ser ut och vad de tror på.

Systrar, er sfär av inflytande är unik – en sfär som män

inte kan ta efter. Ingen kan försvara vår Frälsare med större övertygelse eller kraft än ni, Guds döttrar – ni som har sådan styrka och inre övertygelse. Kraften i en omvänd kvinnas röst är gränslös, och kyrkan behöver era röster nu mer än någonsin.

Jag bär mitt vittnesbörd för er att vi befinner oss i en tid då vi måste stå enade. Vi måste stå tillsammans – män och kvinnor, unga män och unga kvinnor, pojkar och flickor. Vi måste stå upp för vår himmelske Faders plan. Vi måste försvara honom. Han skjuts åt sidan. Vi kan inte stå över samma som medlemmar i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga och tillåta att det fortsätter att ske utan att vara modiga nog att låta våra röster höras.

Må Gud välsigna er med mod att studera och få kunskap om evangeliets enkla sanningar och ta varje chans att dela med er av dem. ■

Från ett tal under ett andligt möte vid Brigham Young-universitetet den 20 augusti 2013. För att läsa hela texten på engelska, gå till speeches.byu.edu.

SLUTNOTER

1. *Handbok 2: Kyrkans förvaltning* (2010), 2.1.1.
2. M. Russell Ballard, "Detta är mitt verk och min härlighet", *Liahona*, maj 2013, s. 19.
3. Gordon B. Hinckley, "Kvinnorna i kyrkan", *Nordstjärnan*, jan. 1997, s. 67.
4. Gordon B. Hinckley, "Håll stånd mot världens bedrägerier", *Nordstjärnan*, jan. 1996, s. 98.

FÖRBEREDD FÖR ATT TJÄNA, TJÄNA FÖR ATT FÖRBEREDAS

Gud gav dig aronska prästadömet för att han har ett verk för dig att utföra – nu och i framtiden.

David L. Beck

Unga mäns
generalpresident

Jonathan är en vän till mig som blev medlem i kyrkan för fyra år sedan. Han är den ende i sin familj som är medlem i kyrkan. Efter att ha tagit emot aronska prästadömet började han tjäna andra mer än någonsin. Jonathan visste att för att kunna tjäna måste han lära sig mycket. Han ville också vara värdig och mer pålitlig, så han studerade evangeliet, bad och närvarade på söndagens möten och på seminariet. Han arbetade hårt på att hålla kyrkans bud och normer. Han utförde flitigt sina prästadömsplikter, som att vara en bra hemlärare. Hans *Plikt mot Gud*–häfte hjälpte honom förstå dessa plikter och lära sig att utföra dem.

Jonathans trogna tjänande i prästadömet gav honom andlig styrka. Det hjälpte till att skydda honom mot onda inflytanden. Han växte enormt medan han tjänade och förberedde sig för framtiden. Förra året mottog han värdigt melkisedekska prästadömet och sin tempelbegåvning. Han verkar nu som missionär i Brasilien.

Aronska prästadömet kallas ofta det ”förberedande prästadömet”. Gud gav dig aronska prästadömet för att han har ett verk för dig att utföra – nu och i framtiden. Ditt trofasta tjänande i aronska prästadömet förbereder dig för ännu större möjligheter att tjäna under de kommande åren. Precis

som Jonathan, förbereder du dig för att ”ta emot melkisedekska prästadömet, att ta emot templets välsignelser, att gå ut som heltidsmissionär, att vara en kärleksfull make och far och att fortsätta tjäna Herren livet ut” (*Stå fast i din tro: Liten uppslagsbok om evangeliet* [2004], s. 11).

Du kanske inte känner till alla detaljer om de underbara möjligheter Herren har i beredskap för dig, men jag är säker på att du är förberedd på dem om du kommer ihåg att göra följande som aronsk prästadömsbärare.

Följ Jesus Kristus

Som prästadömsbärare är du en representant för Jesus Kristus. Det betyder att du förväntas följa honom och göra det som han skulle ha gjort. Vad skulle han göra? I varje situation ägnade han sitt liv åt att tjäna och välsigna andra. Det bör även du göra. Ge av dig själv i tjänande till andra – och väx sedan och förbättra dig så att det finns mer av dig att ge! Kom ihåg hur Jesus växte i sin ungdom: ”Och Jesus växte till i vishet, i ålder och välbehag inför Gud och människor” (Lukas 2:52).

En del av att följa Frälsaren är att bli vis och uppnå fysisk hälsa i din ungdom. Detta kräver att du arbetar hårt och alltid gör ditt bästa (se L&F 4:2). Gud gläds när du närmar

ARONSKA PRÄSTADÖMSBÄRARE:

HUR KAN JAG FÖRBEREDA MIG ATT:

Följ Jesus Kristus genom

- dagliga böner och evangeliestudier
- lydnad
- att söka Guds vilja

Utföra prästadömsförrättningar, så som

- att välsigna sakramentet
- döpa andra

Alltid hjälpa andra genom att

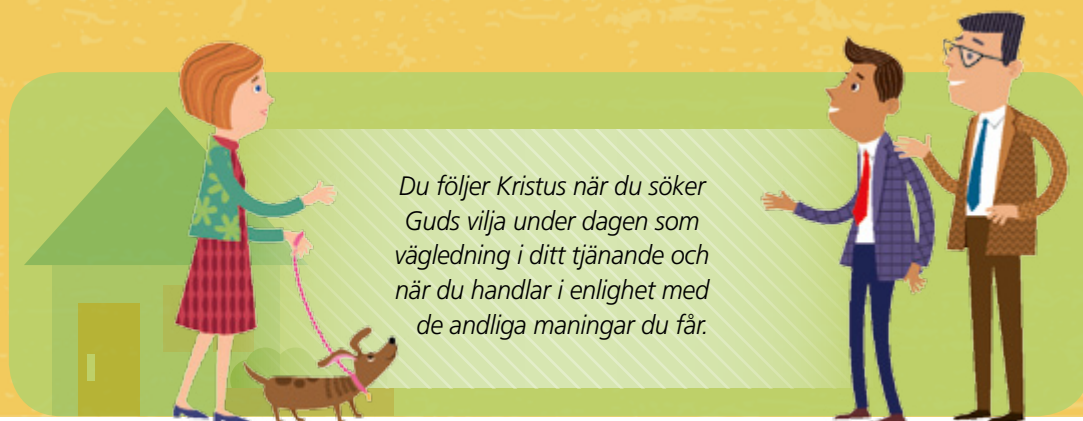
- stärka familje- och kворummedlemmar
- rädda mindre aktiva
- tjäna de nödställda

Ta emot melkisedekska prästadömet

Ta emot templets välsignelser

Verka som missionär

Bli make och far

dig honom genom dagliga böner, evangeliestudier, lydnad och tjänande. Du gläder andra när du är vänlig och lojal mot din familj och en kristuslik vän till alla.

Kom ihåg att Jesus alltid gjorde som Fadern ville. Du följer Kristus när du söker Guds vilja under dagen som vägledning i ditt tjänande och när du handlar i enlighet med de andliga maningar du får.

Utföra prästadömsförrättningar

Prästadömsförrättningar är nödvändiga för alla Guds barn och välsignar hans söner och döttrar lika mycket. Från det ögonblick du blir diakon, är du med om att utföra en prästadömsförrättning genom att dela ut sakramentet. Du fortsätter att utföra prästadömsförrättningar i aronska prästadömet senare när du förbereder och välsignar sakramentet, döper och deltar i ordinationen av andra aronska prästadömsbärare.

För att kunna delta i heliga förrättningar måste du vara ren. Din moraliska renhet kan tillföra stor andlig styrka till de förrättningar du utför. Sträva efter att på alla sätt vara värdig att bära det heliga kärlet som är Herrens sakrament (se L&F 38:42). När du gör det kan du stå inför din församling eller gren som en sann representant för Jesus Kristus. De välsignas på grund av din beslutsamhet att hålla de förbund du hjälper dem att förnya.

Ge alltid hjälp

Som aronsk prästadömsbärare, ger du hjälp. Sök alltid efter tillfällen att hjälpa din

familj, vänner, kvorummedlemmar och andra. Allt du gör i prästadömet hjälper dig att hjälpa andra både fysiskt och andligt. När du till exempel hjälper din biskop eller grenspresident genom att tjäna en familj som du är hemlärare hos, lär du dig att upptäcka och uppfylla andras behov. Du hjälper även andra när du anstränger dig att stärka dina kvorummedlemmar och hjälper de mindre aktiva, samlar in fasteoffer för att hjälpa de fattiga och nödställda, utför fysiskt arbete för de sjuka och handikappade, undervisar och vittnar om Kristus och hans evangelium, och lättar de modfärdas bördor.

Du hjälper när du undervisar på dina kvorummöten och på era hemaftnar i familjen. Du hjälper när du inbjuder alla att komma till Kristus (se L&F 50:29) – i hemmet, i ditt kvorum, i skolan, med heltidsmissionärerna, och var du än är annars.

Din framtid

Tala med dina föräldrar eller rådgivande om vad som krävs av dig i dina framtida uppgifter som bärare av melkisedekska prästadömet, missionär, make och far. Skriv på följande rader upp några av dessa stora ansvar och hur du kan förbereda dig för dem idag när du verkar i aronska prästadömet. Det kan verka överväldigande nu, men kom ihåg att det bästa sättet att förbereda sig är att helt enkelt göra vad din himmelske Fader har bitt dig göra idag. Må du finna glädje när du tjänar nu och förbereder dig för din underbara framtid. ■

KRAFTEN ATT VÄLSIGNA ALLA MÄNNISKOR

Kyrkans ledare har lärt oss att prästadörets förrättningar och förbund är tillgängliga för alla Guds barn - både män och kvinnor.

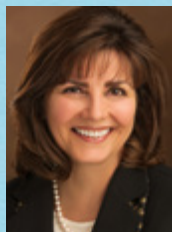

"Prästadömet är Guds makt och myndighet att frälsa och välsigna alla – män, kvinnor och barn. ...

Det finns speciella välsignelser från Gud till

varje värdig person som döper sig, tar emot den Helige Anden och regelbundet tar del av sakramentet. Templet ger ytterligare ljus och styrka, tillsammans med löftet om evigt liv [se L&F 138:37, 51].

Äldste Neil L. Andersen i de tolv apostlarnas kvorum, "Prästadörets kraft", *Liahona*, nov. 2013, s. 92.

"Prästadörets förrättningar och förbund ger i fullt mått tillgång till de välsignelser som Gud har lovat oss, och som gjorts möjliga genom Frälsarens försoning. De

beväpnar Guds söner och döttrar med kraft, Guds kraft, och ger oss möjlighet att få evigt liv – att återvända till Guds närhet och bo med honom i hans eviga familj."

Carole M. Stephens, första rådgivare i Hjälpföreningens generalpresidentskap, "Vet vi vad vi har?" *Liahona*, nov. 2013, s. 12.

"Det är mycket viktigt för oss att förstå att vår himmelske Fader har gjort det möjligt för alla sina söner och döttrar att ta del av välsignelser och styrka genom prästadörets kraft. I centrum för Guds plan för sina andebarn står hans egen förkunnelse:

"Detta är mitt verk och min härlighet – att åstadkomma odödlighet och evigt liv för människan" (Mose 1:39).

Äldste M. Russell Ballard i de tolv apostlarnas kvorum, "Detta är mitt verk och min härlighet", *Liahona*, maj 2013, s. 19.

PRÄSTADÖMETS VÄLSIGNELSER I HEMMET

Bonnie L. Oscarson
Unga kvinnors
generalpresident

*När du håller
dina förbund
använder du
prästadömet
kraft till att väl-
signa ditt hem
och din familj.*

Hur kan du som ung man eller ung kvinna, oavsett din familjs omständigheter, använda kraften i prästadömet förbund som du ingick i dopet för att stärka ditt hem och din familj? När vi förstår vilken roll och betydelse vår familj har i Herrens plan så kan det inspirera oss att ära löftena vi har gett genom att se till att vårt bästa och mest entusiastiska tjänande utförs i vårt eget hem. Låt oss se på hur vi kan använda kraften i våra förbund till att stärka och tjäna dem som betyder mest för oss.

Vad skulle du säga?

Det är måndagskväll och du har massor med läxor. Du hör din pappa kalla samman familjen till en hemafton. Vad gör du?

Val A: Du säger: "Å pappa, jag har inte tid med det ikväll! Jag måste plugga!"

Val B: Du hjälper snabbt till att samla ihop dina syskon och tar glatt del i bönerna, sångerna och budskapet.

När det finns prästadömet ledarskap hemma

Att stödja dina föräldrar genom att villigt delta i hemaftnar, famljebön och familjens skriftstudier är några sätt att stärka prästadömet ledarskap hemma. Det finns många andra sätt, till exempel:

- Be för dina föräldrar. (De ber helt säkert för dig varje dag.)
- Stöd dina föräldrar i deras ämbeten i kyrkan och erbjud dig att hjälpa till hemma, särskilt när de är upptagna med särskilda uppgifter.
- Hjälp dina föräldrar att hälsa hemlärarna välkomna när de kommer och sedan artigt lyssna på deras budskap.

- Om det finns ett tempel i ditt område kan du erbjuda dig att vara barnvakt åt dina småsyskon så att dina föräldrar kan åka till templet och ta del av prästadömet förrättningar.

Kom ihåg att det inte bara är föräldrarna som är ansvariga för att inbjuda och hålla kvar Anden hemma. Det finns mycket du kan göra för att inbjuda Anden genom dina handlingar och din inställning. Gör du din del för att inbjuda Andens inflytande hemma?

När det inte finns något prästadömsledarskap hemma

Alla familjer ser inte ut och fungerar inte på samma sätt. I din familj kanske det bara finns en förälder, eller ingen som har prästadömet som presiderar i hemma. Det finns ändå många sätt att inbjuda prästadömet kraft att stärka dig och din familj. Här är förslag på sådant vi alla borde göra, oavsett våra omständigheter:

- Be personliga böner, studera skrifterna och fasta. Det hjälper dig att vara andligt stark och att inbjuda Anden i ditt liv, i din sfär av inflytande.
- Ta dig tid att förhäriliga dina ämbeten eller uppgifter och var förberedd för söndagens lektioner. Det stärker ditt självförtroende och visar att du stöder prästadömet program.

- Visa respekt för alla medlemmar i din familj och stöd deras sunda aktiviteter. De här valen stärker hela familjen.
- Berätta för din familj vad du lär dig och gör på kyrkans lektioner och i ditt kvorum. Det är ett sätt att undervisa om evangeliet hemma.
- Fundera ut sätt att tjäna dem omkring dig genom enkla och vänliga gärningar.
- Hjälp till hemma genom att göra hushållssysslor eller hjälpa en bror eller syster.
- Visa kristuslik kärlek till din familj – det har större inverkan när det gäller att stärka familjebanden än nästan något annat du kan göra.

Ära dina förbund

Genom att tjäna, älska och stärka familjen är vi sanna mot förbunden vi ingick i dopet och står som vittnen om Jesus Kristus, håller hans bud och stärker dem omkring oss. Vi kan använda styrkan i våra prästadömsförbund för att vara till välsignelse och hjälp hemma och för vår familj. *Tjänande, prästadömet och hemmet* är ord som bör vara för evigt sammanlänkade i vårt sinne. Våra familjemedlemmar bör vara vår främsta prioritet när vi försöker komma på sätt att delta i frälsningsarbetet. När vi stärker vår familj stärker vi också kyrkan, vårt samhälle och världen. ■

"Familjen har en central roll i Skaparens plan för sina barns eviga bestämmeelse."

"Familjen: Ett tillkännagivande för världen", *Liahona*, nov. 2010, s. 129.

"Det viktigaste arbete ni någonsin kommer att uträtta för Herren, sker inom ert eget hems väggar."

Kyrkans presidenters lärdomar:
Harold B. Lee (2001), s. 134.

VÄRDIGHET GER SJÄLVFÖRTROENDE

*Jag vill tala tydligt om hur man får ett
mycket speciellt slags självförtroende.*

**Äldste Jeffrey R.
Holland**
i de tolv apostlarnas
kvorum

Mitt budskap till dig handlar om hopp och uppmuntran nu och för resten av livet. Det finns gott om problem i världen, men det har alltid funnits problem under varje tidsålder. Bekymra dig inte för dem och låt dem inte göra dig missmodig. De kommande åren är fyllda av underbara möjligheter och stora välsignelser. Vi fortsätter att se utvecklingen inom vetenskap och teknik, medicin och kommunikation – alla de områden som gör så mycket för att berika livet. Du lever under den mest förunderliga tid som världen har upplevt, och fler nutida välsignelser kommer nu till fler människor runt om i världen än någonsin tidigare under historiens gång. Kom ihåg att din farmor eller mormor aldrig kunde drömma om en surfplatta när hon var i din ålder, och din farfar eller morfar har fortfarande ingen aning om hur man messar. Så var glad och frisk och optimistisk.

Jag säger det här delvis därför att jag nyligen läste i en artikel där det stod att den vanligaste sjukdomen bland ungdomar idag inte är diabetes eller hjärtsvikt eller cancer. (Sådana problem är det mest folk i min ålder

som har, inte din.) Nej, den sjukdom som är vanligast bland personer i tonåren eller i tjugooårsåldern är tvivel, rädsla inför framtiden, dåligt självförtroende och en allmän brist på självtillit och tillit till världen runt omkring.

Fastän jag är mycket äldre än du förstår jag de här problemen eftersom jag själv under större delen av min ungdom ställdes inför situationer där jag inte hade så bra självförtroende. Jag minns att jag jobbade på att få bra betyg och hoppades på att få ett stipendium, och undrade varför andra verkade ha större talang inom den kategorin än jag. Jag minns årtal av idrottstävlingar där jag försökte spela med det självförtroende som krävdes för att lyckas i high school och på college. Jag ville så gärna vinna och ta hem det åtråvärda mästerskapet. Jag minns särskilt att jag hade dåligt självförtroende i fråga om tjejer, något som ofta skapar stor ångest hos unga män. Jag är så tacksam över att syster Holland vågade chansa på mig. Ja, jag kan minnas allt det som du minns: osäkerheten om hur jag såg ut eller om jag var accepterad eller vad framtiden hade i beredskap.

Min avsikt här är inte att ta upp allt det som ungdomar ställs inför som skapar tvivel och brist på självförtroende, men jag vill tala tydligt om hur man kan få ett särskilt slags självförtroende – ett självförtroende som, när det är väl förtjänat, gör under för varje annan aspekt av livet, särskilt vår självkänsla och hur vi ser på framtiden. För att betona det här behöver jag återge en berättelse.

Värdet av personlig värdighet

För många år sedan, långt innan jag kallades som generalauktoritet, talade jag under en konferens för unga vuxna. Konferensen avslutades med ett vittnesbördsmöte där en stilig, ung återvänd missionär ställde sig upp för att bära sitt vittnesbörd. Han såg bra ut, ren och självsäker – precis som en återvänd missionär ska se ut.

När han började tala fick han tårar i ögonen. Han sade att han var tacksam över att få vara mitt bland en så härlig grupp unga sista dagars heliga och tyckte om det liv han försökte leva. Men den känslan var bara möjlig, sade han, tack vare en upplevelse han hade haft några år tidigare, en upplevelse som hade format hans liv för alltid.

Sedan berättade han om när han kom hem från en dejt kort efter att han

ordinerats till äldste som artonåring. Något hade hänt på dejten som han inte var stolt över. Han gav inga detaljer, och det borde han inte heller i ett så offentligt sammanhang. Jag vet fortfarande inte vad som hände, men det var tillräckligt allvarligt för att påverka hans ande och självkänsla.

Medan han satt i bilen på uppfarten framför sitt hus och tänkte igenom saker och ting och kände uppriktig sorg över vad som hade hänt, kom hans mamma, som inte var medlem, springande från huset och rakt mot hans bil. Hon förklarade snabbt att pojkens yngre bror just hade ramlat inne. Han hade slagit i huvudet hårt och hade något slags krampanfall. Fadern, som inte heller var medlem, ringde omedelbart efter ambulans, men det skulle ta lite tid innan hjälpen kom.

"Kom och gör något", grät hon. "Finns det inget som ni i din kyrka gör vid sådana här tillfällen? Du har prästadömet. Kom och gör något."

Hans mamma visste inte så mycket om kyrkan vid det tillfället, men hon visste något om prästadömsvälsignelser. Men ändå kunde inte den unge mannen göra något den

Medan han satt i bilen på uppfarten framför sitt hus och tänkte igenom saker och ting och kände uppriktig sorg över vad som hade hänt, kom hans mamma, som inte var medlem, springande från huset.

"Sedan den kvällen har jag inte gjort något som skulle kunna hindra mig från att komma inför Herren med god självkänsla och be om hans hjälp när den behövs", sade han.

här kvällen när någon han älskade högt behövde hans tro och styrka. Med tanke på känslorna han just hade kämpat med och felsteget han kände att han hade gjort – vad det än var – så kunde han inte förmå sig att gå inför Herren och be om den önskade välsignelsen.

Han rusade ut ur bilen och nerför gatan hem till en värdig äldre man som hade varit hans vän i församlingen ända sedan hans omvändelse tre år tidigare. Han förklarade det hela och de var tillbaka vid huset ett bra tag innan ambulansen kom. Det lyckliga slutet på den här berättelsen enligt vad som sades under vittnesbördsområdet var att den äldre mannen genast gav en fin, mäktig prästadömsvälsignelse som gjorde att barnets tillstånd var stabilt och lugnt när ambulansen kom. Ett snabb tur till sjukhuset och en noggrann undersökning visade att det inte blivit några bestående skador. Ett mycket skrämmande ögonblick för den här familjen var över.

Sedan sade den återvända missionären som jag talar om följande: "Ingen som inte har ställts inför det som hände mig den kvällen får någonsin uppleva skammen jag kände och sorgen jag bar på för att jag inte kände mig värdig att använda prästadömet jag hade. Det är ett ännu mer smärtsamt minne för mig eftersom det var min lillebror som behövde mig och mina älskade föräldrar som var så rädda och som hade rätt att förvänta sig mer av mig. Men när jag står här inför er idag kan jag lova er det här", sade han. "Jag är inte fullkomlig, men sedan den

kvällen har jag inte gjort något som skulle kunna hindra mig från att komma inför Herren med god självkänsla och be om hans hjälp när den behövs. Personlig värdighet är en kamp i den här världen som vi lever i", sade han, "men det är en kamp som jag ska segra i. Jag har känt hur ett dömande finger pekat på mig en gång, och jag tänker inte någonsin känna så igen om jag kan hjälpa det. Och naturligtvis", sade han avslutningsvis, "kan jag *definitivt* hjälpa det."

Han avslutade sitt vittnesbörd och satte sig ner. Jag kan fortfarande se honom framför mig. Jag kan fortfarande se platsen där vi var. Och jag kan fortfarande minnas den mäktiga, rörande tystnaden som följde på hans ord när alla i rummet fick möjlighet att rannsaka sig själva lite djupare och lova mer uppriktigt att leva efter dessa ord som Herren gett oss:

"Pryd ständigt dina tankar med dygd. Då skall din självtillit växa sig stark i Guds närhet, och läran om prästadömet skall falla över din själ som himlens dagg.

Den Helige Anden skall vara din ständige ledsagare och din spira en oföränderlig rättfärdighetens och sanningens spira" (L&F 121:45–46; kursivering tillagd).

Gläd dig åt Guds ande

Mina älskade unga vänner, ha ett underbart liv! Tänk det bästa och hoppas på det bästa och ha tro på framtiden. Du har ett underbart liv framför dig. Din himmelske Fader älskar dig. Om några misstag har gjorts kan du omvända dig från dem och bli förlåten, precis som den här unge mannen blev. Du har allt att leva för och planera för och tro på. När du känner godkännandet från ditt samvete när du är ensam med dina minnen kan du känna Guds ande på ett mycket personligt sätt. Jag vill att du ska glädjas åt Anden och alltid känna den där självtilliten i Herrens närhet. Må dygdiga tankar hålla våra gärningar rena idag och i morgon och för evigt. ■

Från en brasafton för ungdomar den 31 december 2006.

PORTEN och VÄGEN

Prästadörets förrättningar och förbund sätter oss på vägen till evigt liv och välsignar oss med den styrka vi behöver just nu.

Vi vill alla ha evigt liv, vilket innebär att vi blir frälsta och upphöjda i den högsta graden av det celestialet riket, där vi kan bo i vår himmelske Faders närhet som familjer.

Förutom tro på Jesus Kristus och omvändelse gör prästadörets förrättningar att vi kan slå in på den väg som leder till evigt liv. Oavsett när du slog in på den här vägen eller var du befinner dig på den – oavsett om du är född i kyrkan eller omvändes senare – kan du utvecklas längs den vägen när du fokuserar på dina förbund och vad du kan göra för att ta emot och hålla dem.

Och det är viktigt att veta att prästadörets förrättningar och förbund inte bara ger ett löfte om en underbar framtid. De ger oss också styrkan, trösten och stödet vi behöver just nu för att följa vägen och härda ut till änden i rättfärdighet. ■

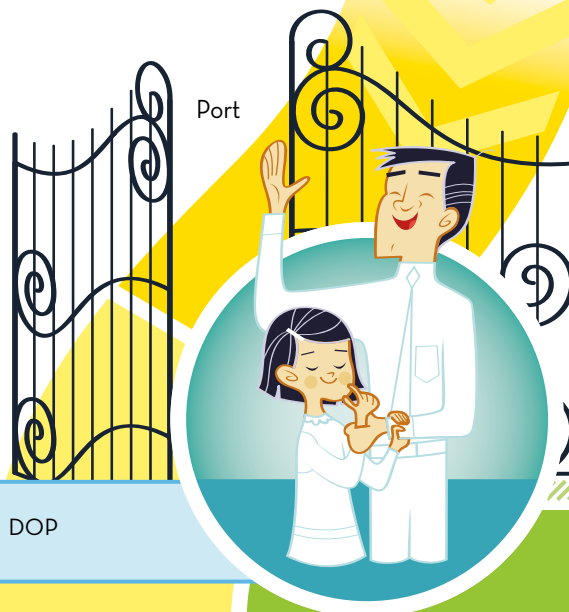
”Det är prästadörets myndighet i kyrkan som gör heliga förrättningar och förbund möjliga och som binder **samma familjer** och gör var och en av oss berättigad

att **återvända till Gud Fadern och Jesus Kristus** i det celestialet riket. Dessa förrättningar ger frid eftersom de utgör förbund med Herren.”

Äldste Quentin L. Cook i de tolv apostlarnas kворum, ”Personlig frid: Rättfärdighetens lön”, *Liahona*, maj 2013, s. 34.

VÄGEN SOM LEDER
TILL EVIGT LIV
(HÄRDA UT
TILL ÄNDEN)

Se 2 Nephi 31.

DOP

Sakramentet – förnyelse av dopförbundet varje vecka

DEN HELIGE ANDENS GÅVA

HJÄLPMEDEL LÄNGS VÄGEN

Skrifterna – vägledning och anvisningar som en del av ett förbund mellan Gud och hans folk (se L&F 84:57)

Bön – "[Mästaren] ger oss förbundet att alltid minnas honom och uppmaningen att alltid be så att vi sätter vår lit till honom, vår enda trygghet" (se president Henry B. Eyring, förste rådgivare i första presidentskapet, "Always", *Ensign*, okt. 1999, s. 9).

Tjänande – att fullfölja våra förbund genom att tjäna Gud och hans barn, bland annat genom ämbeten, tempeltjänst och släktforskning, spridning av evangeliet och heltidsmissionärstjänst.

Omvändelse – komma ihåg våra förbund och komma närmare Frälsaren efter att vi gått vilse, ibland med hjälp av prästadömsledare.

TEMPELBESEGLING

EVIGT LIV (CELESTIALA RIKET MED FAMILJEN)

VIKTIGA FÖRRÄTTNINGAR OCH FÖRBUND
FÖRNYA OCH STÄRKA FÖRRÄTTNINGAR

Patriarkaliska välsignelser – särskild personlig vägledning och utlovade välsignelser

FÖRLÄNANDET AV PRÄSTADÖMET
OCH ORDINATION (FÖR UNGA MÄN)

TEMPELBEGÅVNING

Välsignelser för sjuka –
hjälp och läkedom

En fars välsignelser och andra
välsignelser som ger tröst och råd –
frid och vägledning vid behov

Äldste Robert D. Hales i de tolv apostlarnas kворum, "Stå starka på heliga platser", *Liahona*, maj 2013, s. 49.

"Att hålla sig på budens, befallningarnas och förrättningarnas evangelieväg **skyddar** oss och **förbereder** oss att utföra Guds verk i den här världen."

Äldste Neil L. Andersen i de tolv apostlarnas kворum, "Prästadörets kraft", *Liahona*, nov. 2013, s. 95.

"När du värdigt tar del av prästadörets förrättningar ger Herren dig större **styrka, frid och evigt perspektiv.**"

”Vad ska jag göra när ett ämne tas upp i skolan som strider mot evangeliets lärdomar, till exempel abort?”

Det finns många sätt att svara – eller inte svara – beroende på situationen. Tänk först på vad som kan hända om du säger eller inte säger något. Om din tystnad kan få andra att tro att du håller med om något som du vet är fel, kan du på ett enkelt sätt låta de andra veta att du inte samtycker. Om du tror att det du säger bara leder till stridigheter så kan du vänta på ett annat tillfälle att säga något. Men om dina klasskamrater är respektfulla mot varandra och läraren ber alla att delta så kan du be om inspiration och sedan förklara vad du tror på.

Du kan också förbereda dig i förväg om du vet att din klass ska diskutera ett visst ämne. Förutom skrifterna och konferens-tal om ämnet kan du ta en titt i *Stå fast i din tro, Evangeliets principer* eller *Vägledning för de unga*. Du kan också öva på att förklara ämnet på en hemafton. När du är redo pratar du med din lärare eller dina klasskamrater.

Hur du svarar är lika viktigt som *vad* du säger. Var respektfull och försök att inte använda så många kyrkord. Dina klasskamrater förstår ingenting om du säger: ”En rådgivande i Unga kvinnor i min församling lärde mig att ...”

Det viktigaste är att du vet vad kyrkan lär och vad den Helige Anden säger till dig så att du inte blir lurad av fel som du kan höra eller läsa på lektionerna.

Kom ihåg vem du representerar

När du befinner dig i sådana situationer, försök då komma ihåg att de andra kanske inte har samma känslor angående ämnet som du har. Var inte överlägsen eller påträngande, men var inte rädd för att försvara din tro. Kom ihåg att du representerar Kristus.

Madeline K., 16 år, Wyoming, USA

Var artig

Jag känner att jag ska berätta om min tro på ett artig sätt och säga varför jag tror så. Jag tycker inte jag behöver få andra att dela mina åsikter, men jag tycker att de bör veta var jag står i fråga om vissa ämnen och förstå min ståndpunkt.

Sabrina S., 16 år, Oregon, USA

Visa respekt

Det är viktigt att vi gör oss hörda, men det är också mycket viktigt att visa respekt för andras uppfattningar. Bråka inte. Bråk skapar fiender och förvirring. Om en tanke tas upp som strider mot vår religion, var då lugn, fokuserad och visa respekt, och glöm inte att lyssna på Anden. Det finns sådant som Gud gör som vi inte förstår. Vi bör lyssna och lära av hans ande.

Hannah M., 18 år, Utah, USA

Berätta vad kyrkan lär

Jag försöker besvara sådana frågor så gott jag kan för mina vänner och lärare vet inte, om jag inte säger något, var kyrkan står i de här frågorna. Om du gör det, så vet de till en annan gång, och du stärks andligt av det. Kom ihåg: "Låt ... ert ljus lysa för människorna, så att de ser era goda gärningar och prisar er Fader i himlen" (Matt. 5:16).

Joshua M., 16 år, Manchester, England

Hjälpa andra fundera över vad som är rätt

Berätta ärligt om dina känslor. Många ämnen i skolan, till exempel abort, debatteras det mycket om, så var inte rädd för att göra din röst hörd. Det är en bra möjlighet att berätta om evangeliet och normerna vi tror på. Om du berättar om din tro kan du hjälpa andra att fundera över vad som är rätt.

Madison R., 14 år, North Carolina

Rätta till felaktiga uppfattningar

Vi tillhör en missionsinriktad kyrkan där vi alla har kallats att predika. Därför kan vi inte tillåta att felaktiga uppfattningar sprids. I sådana situationer måste vi göra oss hörda och rätta till det som är felaktigt och hjälpa andra förstå det återställda evangeliets ståndpunkt angående ämnet.

David M., 16 år, Kasai-Occidental-provinsen, Demokratiska republiken Kongo

Känn till kyrkans ståndpunkt

Jag gick en kurs där kontroversiella ämnen ofta diskuterades. Det första man ska göra är att respektera andras uppfattningar, liksom du vill att dina klasskamrater ska respektera dina uppfattningar. Om ämnet står i direkt motsats till vad kyrkan anser ska du känna dig fri att säga vad du tycker. Du behöver inte säga något om kyrkan när du svarar. Men se ändå till att du vet var kyrkan står i ämnet i fråga.

Joseph Z., 18 år, Maryland, USA

Undvik fientlighet

Jag skulle säga min åsikt, försvara mina principer och kyrkans lärdomar och respektera andras åsikter. Jag skulle inte visa någon fientlighet. Det driver bort Anden som kan påverka andra i positiv riktning.

Daiana V., 15 år, Buenos Aires, Argentina

STÅ STADIGT

"Det är vårt ansvar att förklara vår position genom förnuftigt resonerande, vänlig övertygelse och korrekta fakta.

Det är vårt ansvar att stå fasta och oeftergivliga beträffande vår tids moraliska debattämnen och evangeliets eviga principer, men inte strida med någon människa eller organisation. Strider bygger murar och skapar barriärer. Kärlek öppnar dörrar."

Äldste Marvin J. Ashton (1915–1994) i de tolv apostlarnas kvorum, "Ingen tid för stridigheter", Nordstjärnan, okt. 1978, s. 12.

NÄSTA FRÅGA

"Hur kan jag känna mig tillräckligt väl till mods för att prata med min biskop om mina problem och bekymmer?"

Skicka ditt svar och, om du så önskar, ett fotografi med hög upplösning, före den 15 maj 2014 till liahona@ldschurch.org eller via vanlig post (se adressen på sidan 3).

Svaren kan komma att förkortas eller förtydligas.

Följande information och tillstånd måste finnas med: 1) fullständigt namn, 2) födelsedatum, 3) församling eller gren, 4) stav eller distrikt, 5) ditt skriftliga tillstånd, och, om du är under 18 år, dina föräldrars skriftliga tillstånd (e-postmeddelande går bra) att trycka ditt svar och fotografi.

SÖNDAGSLEKTIONER

Månadens ämne:
Avfallet och återställelsen

SANT eller FALSKT?

Ibland är det svårt att veta vad som är sant eller falskt, men vår himmelske Fader har gett oss kraftfulla gåvor för att hjälpa oss skilja mellan Guds sanning och Satans lögner.

David A. Edwards

Kyrkans tidningar

Om du någon gång har gjort ett test med sant-eller-falskt-frågor så vet du att det ibland är svårt att avgöra om något är falskt. Och när det gäller de stora frågorna om tro, uppfattningar och livet är det oerhört viktigt att kunna skilja mellan vad som är sant och inte, men det är inte alltid lätt.

Men vi behöver inte vara rädda som de som ska göra ett oförberett prov. Vår himmelske Fader har välsignat oss med många gåvor för att hjälpa oss känna igen hans sanningar och motståndarens lögner.

Olika slags lögner

För att illustrera en poäng har vi här ett litet sant-eller-falskt-test till dig:

Månen är grön.

☐ SANT ☐ FALSKT

Neil Armstrong, astronauten på Apollo 12 som var den första människan som gick på månen, sade att händelsen var ett "jättekliv för mänskligheten".

☐ SANT ☐ FALSKT

3

Med programmet som National Aeronautics and Space Administration (NASA) hade arbetat på kunde man inte åka till Mars 1969 så de fick åka till månen.

☐ SANT ☐ FALSKT

Nutida lögner

När det gäller sådant som påverkar dina tankar, din tro, dina val och beteenden – sådant som kan få eviga konsekvenser – lönar det sig att hålla utkik efter olika slags lögner eftersom Satan, "lögnernas fader" (2 Nephi 9:9), använder alla metoder han kan för att bedra oss. Här är några exempel på hur han gör det i dag, och exempel på hur vi kan svara med sanningen.

Solvindar, strålning, kosmiska strålar och andra partiklar skulle ha gjort månlandningen omöjlig, plus att fotografierna såg konstlade ut och att ögonvittnenas skildringar skilde sig åt på vissa punkter, så Förenta staternas regering måste ha iscensatt alltihop.

☐ SANT ☐ FALSKT

4

Svaret på varje fråga är *falskt*, och de här frågorna representerar några vanliga typer av felaktigheter som du förmodligen kommer att stöta på.

Första frågan är en *enkel osanning*, ett uppenbart fel. Andra frågan är *delvis sann* vilket är lurigt eftersom den parar ihop en eller flera sanningar med en lögn. (Det var Apollo 11, inte Apollo 12 – lurad!) Tredje frågan innehåller en *falsk dikotomi*, eller en situation där bara två alternativ ges som egentligen inte är de enda alternativen (NASA kunde till exempel ha valt att inte åka någonstans). Fjärde frågan är ett *"logiskt" argument*, där man staplar bevis som låter logiska med som ofta brister i bevisning för att leda fram till en viss felaktig slutsats.

Enkel osanning

Falsk tanke:

Pornografi är något normalt och skadar ingen.

Vart den leder (stor lögn):

Det är okej att titta på pornografi.

Sanningen:

Pornografi förvränger vår syn på sexualitet, kan vara beroendeframkallande, skadar oss djupt andligt och kan förstöra förhållanden.

Halvsanning

Falsk tanke:

Varje person är unik och kan leva som han eller hon väljer, så hur du känner angående och uttrycker dig själv är det viktigaste i ditt liv.

Vart den leder (stor lögn):

Du ska inte behöva låta Gud eller kyrkan tala om för dig hur du ska leva, så gör vad du vill om det får dig att må bra.

Sanningen:

Var och en av oss är ett unikt barn till vår himmelske Fader som vill att vi ska bli så bra vi kan, och bli mer lika honom. Lydnad mot hans bud hjälper oss att få känna den största glädjen.

Hur man får veta sanningen

Så varifrån kommer en mer fullständig bild av sanningen? Hur kan vi genomskåda lögnerna? Här är några av de kraftfulla gåvor som vår himmelske Fader har gett oss för att kunna skilja mellan sanning och lögn.

- **Kristi ljus.** "Kristi ljus ... manar alla förnuftiga människor över hela jorden att skilja mellan sanning och villfarelse, mellan rätt och fel. Det aktiverar vårt samvete."¹
- **Den Helige Anden.** "Sanningens Ande ... skall ... föra er in i hela sanningen" (Joh. 16:13).
- **Skrifterna.** "Gud använder skrifterna till att avslöja felaktiga tankar, falska traditioner och synden med dess förödande effekter."² Mormons bok är särskilt viktigt i det här hänseendet eftersom den "blottställer ... Kristi fiender. Den ointetgör falska lärdomar och bilägger tvister. (Se 2 Nephi 3:12.)"³
- **Nutida profeter.** "[En profets] ansvar är att tillkännage Guds vilja och sanna väsen för människorna. ... En profet fördömer synd och förutsäger dess följder."⁴
- **Utbildning.** "En helig ... strävar efter att skaffa sig kunskap genom studier och även genom tro. Utbildning ... gör det ... möjligt för oss att skilja sanning från villfarelse, särskilt genom att studera skrifterna. (Se L&F 88:118.)"⁵

Falsk dikotomi (bara två alternativ)

Falsk tanke:

Kyrkan predikar mot vissa livsstilar. Därför är den intolerant och hatar människor – den är inte accepterande eller kärleksfull.

Vart den leder (stor lögn):

Eftersom kyrkan är intolerant och hatisk förtjänar den att bli kritiserad, förlöjligad och fördömd, så du borde sluta vara engagerad i den.

Sanningen:

Att inte acceptera någon annans livsstil är inte detsamma som hat och intolerans. Vi kan visa medkänsla, respekt och vänlighet mot alla – även de vars livsstil strider mot Guds lagar – och samtidigt vara trofasta mot Gud och hans bud.

"Logiskt" argument

Falsk tanke:

Vissa saker i Mormons bok motbevisas av aktuella vetenskapliga bevis, och berättelserna om hur den översattes stämmer inte överens, så Joseph Smith måste ha hittat på alltihop eller kopierat det från någonstans.

Vart den leder (stor lögn):

Mormons bok är inte sann och Joseph Smith var inte en profet, så sluta vara engagerad i kyrkan.

Sanningen:

Vetenskapen bekräftar mycket i Mormons bok och "bevisen" som motsäger den är bristfälliga. Men det viktigaste beviset för den är Andens vittne som talar om för dig att den är sann och att Joseph Smith var en sann profet.

Fastän det kanske inte alltid är lätt att svara *sant* eller *falskt* när vi ställs inför alla de olika tankar som finns, kan gåvorna som vår himmelske Fader gett dig hjälpa dig att klara testet. ■

SLUTNOTER

1. Richard G. Scott, "Samvetsfrid och sinnesfrid", *Liahona*, nov. 2004, s. 15.
2. D. Todd Christofferson, "Vi har välsignats med skrifterna", *Liahona*, maj 2010, s. 34.
3. Ezra Taft Benson, "Mormons bok är Guds ord", *Nordstjärnan*, aug. 1975, s. 43.
- 4.Handledning för skriftstudier, "Profet", scriptures.lds.org.
5. Russell M. Nelson, "Ty så skall min kyrka kallas", *Nordstjärnan*, juli 1990, s. 13.

DELTA I SAMTALEN

Att begrunda till söndag

- Hur har din himmelske Fader hjälpt dig att känna igen sanningen?
- Hur kan du bekämpa lögnen?
- Hur kan du uppmuntra andra att ta reda på sanningen?

Vad du kan göra

- Berätta i kyrkan hur du fick veta att det återställda evangeliet är sant.
- Berätta om en sanning i ett socialt nätverk och hur du vet att den är sann.

Äldste Enrique R. Falabella
i de sjuttios kворum

"Det är ju lätt, morfar!"

"[Forska] i Skrifterna, [ty] ni tror att ni har evigt liv i dem, och det är dessa som vittnar om mig" (Joh. 5:39).

Jag älskar Mormons bok och min Frälsare Jesus Kristus. En dag frågade jag mitt barnbarn Raquel vad hon tyckte om att sätta upp som mål att läsa Mormons bok. Raquel hade nyss lärt sig läsa.

"Men morfar", sade hon, "det är så svårt. Det är en tjock bok."

Jag bad henne då att läsa en sida för mig. Jag tog fram ett tidtagarur och tog tid på henne. Det tog henne bara tre minuter att läsa sidan.

Vi läste Mormons bok på spanska, och den spanska upplagan av Mormons bok har 642 sidor. Jag sade att det skulle ta henne 1 926 minuter att läsa hela boken.

Detta kunde ha avskräckt henne ännu mer, så jag delade in det talet med 60 minuter. Jag sade att det bara skulle ta 32 timmar att läsa hela boken. Det är mindre än en och en halv dag!

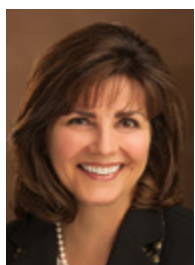
Då sade hon till mig: "Det är ju lätt, morfar!"

Det tog Raquel, hennes bror Esteban och våra andra barnbarn lite längre att läsa hela Mormons bok. Det är därför att när vi läste den så behövde vi tid att be om och tänka på vad vi hade läst.

Liksom Raquel och Esteban kan vi alla lära oss att älska skrifterna. Då kan var och en av oss utropa: "Hur ljuvligt smakar inte ditt tal! Det är sötare än honung för min mun" (Ps. 119:103). ■

Från ett tal under generalkonferensen i april 2013.

Carole M. Stephens
första rådgivare i
Hjälpföreningens
generalpresidentskap

PORTERS

När min svärfar gick bort samlades vår familj för att hälsa på andra som kommit för att ta farväl av den bortgångne. Under kvällens lopp då vi samtalade med släkt och vänner såg jag ofta att vår tioårige dotterson Porter stod nära min svärmor – sin gammelfarmor. Ibland stod han bakom henne och vakade över henne. En gång såg jag hur han tog henne under armen. Jag såg hur han klappade henne på handen, gav henne små kramar och stod bredvid henne.

Flera dagar senare såg jag det fortfarande framför mig. Jag kände mig manad att skicka Porter ett e-postmeddelande. Jag berättade vad jag sett och känt. Jag påminde honom också om **förbunden** han ingick när han döptes och citerade Almas ord i Mosiahs 18:e kapitel:

”Eftersom ni nu önskar komma in i Guds fälla och kallas hans folk och är villiga att bära varandras bördor så att de kan bli lätta,

ja, och är villiga att sörja med dem som sörjer, ja, och trösta dem

som står i behov av tröst och stå som vittnen om Gud alltid och i allting och överallt där ni må befinna er, ända intill döden ... så att ni kan få evigt liv. ...—

Om detta är ert hjärtas önskan, vad har ni då emot att döpas i Herrens namn som ett bevis inför honom på att ni har slutit **förbund** med honom om att ni skall tjäna honom och hålla hans bud, så att han än rikligare kan utgjuta sin Ande över er?” (vers 8–10).

Jag förklarade för Porter att Alma

LÖFTE

Ett förbund är ett löfte mellan dig och din himmelske Fader.

lärde att de som vill döpas behöver vara villiga att tjäna Herren genom att tjäna andra – hela livet! Jag sade: "Jag vet inte om du tänkte på det, men du höll dina **förbund** när du visade kärlek och omsorg om gammelfarmor. Vi håller våra **förbund** varje dag när vi är vänliga, visar kärlek och tar hand om varandra. Jag ville bara berätta för dig att jag är stolt över dig för att du håller dina **förbund**! När du håller **förbunden** du ingick när du döptes så förbereder du dig för att

ordineras till prästadömet. Det ytterligare **förbundet** ger dig fler möjligheter att välsigna och tjäna andra och hjälper dig förbereda dig för **förbunden** som du kommer att ingå i templet. Tack för att du är ett sådant bra föredöme för mig! Tack för att du visade mig hur det ser ut när man håller sina **förbund**!"

Porter svarade: "Mormor, tack för ditt brev. När jag stod där och krasmade om gammelfarmor visste jag inte att jag höll mina **förbund**, men

det kändes varmt i hjärtat, verkligen bra. Jag vet att det var den Helige Anden jag kände i hjärtat."

Jag kände mig också varm i hjärtat när jag insåg att Porter hade förstått sambandet mellan att hålla **förbunden** och löftet "att [vi] alltid kan ha hans Ande hos [oss]" [L&F 20:77]. Det här är ett löfte som kan infrias genom att vi tar emot den Helige Andens gåva. ■

Från "Vi har stor anledning att glädjas", Liahona, nov. 2013, s. 115–116.

HÅLL DINA FÖRBUND!

När jag döpas lovar jag att ...

visa kärlek och vänlighet,
trösta dem som är ledsna,
hålla vår himmelske Faders bud
och att berätta för andra om vår himmelske Fader.

I gengäld lovar min himmelske
Fader mig ...

att jag alltid ska ha den Helige Anden!

Undertecknat av

Lär dig mer om månadens
tema i Primär!

Familjen är det centrala i vår himmelske Faders plan

Jan Taylor

Misha tyckte om att bygga torn av byggklossar, men ibland blev hon frustrerad när klossarna ramlade ner. Då fick hon veta en hemlighet. När hon använde fler klossar längst ner på tornet så fick tornet en starkare grund. Det krävde tålamod och tog tid men snart kunde hon bygga torn som inte ramlade så lätt.

Liksom Misha lärde sig att bygga starkare torn kan vi lära oss att bygga en starkare familj. Familjen är en mycket viktig del av vår himmelske Faders plan för oss. Innan vi föddes levde vi som andesöner och andedötrar till vår himmelske Fader.

När det var dags för oss att komma till jorden planerade han att vi skulle få komma till en familj. Han vill att vår familj ska skydda oss, undervisa oss och hjälpa oss återvända till honom.

Vi kan arbeta på att ge vår familj en starkare grund. Vi kan öva på att tjäna och hjälpa varandra. Vi kan lyssna på och prata vänligt till varandra. Vi kan be och studera skrifterna tillsammans. Vi kan arbeta tillsammans och göra sådant som vi tycker är roligt tillsammans. Med tålamod och övning kan vi bygga en starkare familj. ■

SÅNG OCH SKRIFTSTÄLLE

- "Familjer kan vara tillsammans för evigt", (*Barnens sångbok*, s. 98)
- Lukas 6:47–49

FÖRSLAG TILL FAMILJESAMTAL

Som familj kan ni läsa Lukas 6:47–49. Sedan kan ni prata om vad de här verserna lär oss om familjen. Hur har din familj hjälpt varandra igenom svåra tider? Vad kan du göra för att bygga en ännu starkare grund?

ILLUSTRATIONER JENNIFER EICHEBERGER

Familjebön

Skriva ett brev
till en missionär

Familjens hemafton

Äta middag tillsammans

Skriftstudier i familjen

Leka tillsammans

Besöka någon som är sjuk

Lära oss berättelser
om våra förfäder

GÖR DIN FAMILJ STARK

Du kan göra en affisch för att hjälpa
din familj bli starkare!

- Be en vuxen hjälpa dig att klippa ut byggklossarna. Ta ett pappersark och klistra fast dem som visar sådant som din familj redan gör. De här klossarna representerar din familjs grund.
- Välj en annan kloss som visar något som din familj vill göra bättre. När ni har uppnått det målet så klistrar du fast den på ert torn. Sätt upp affischen där alla kan se den och fortsätt klistra fast klossar för att göra din familj stark!

Skriv några av dina egna idéer på de tomma klossarna.

Dopet är startpunkten på vår resa som lärlingar.

President Dieter F. Uchtdorf
andre rådgivare i första presidentskapet
Från generalkonferensen i oktober 2013

Äldste
Terence M. Vinson
i de sjuttios kvorum

Vad tycker du är riktigt svårt att göra?

.....

Hur kan du be din himmelske Fader om
hjälp med att göra sådant som är svårt?

.....

Vem mer kan du be om hjälp?

.....

Flytta på stenen

En gång försökte en liten pojke jämna till det jordiga området bakom sitt hus så att han kunde leka där med sina bilar. Där fanns en stor sten som hindrade hans arbete. Pojken knuffade och drog för allt han var värd. Men hur mycket han än försökte så gick stenen inte att rubba.

Hans pappa tittade på en stund.

Sedan gick han fram till sin son och sade: "Du måste använda all din styrka för att kunna flytta en så stor sten."

Pojken svarade: "Jag har använt all min styrka!"

Hans pappa rättade honom: "Nej, det har du inte. Du har inte fått min hjälp än!"

Sedan böjde de sig ner tillsammans

och kunde lätt flytta stenen.

Herren vill att vi ska lita till honom när vi löser våra problem. Då kan vi känna hans kärlek mer konstant, kraftfullare, tydligare och mer personligt. Vi blir förenade med honom, och vi kan bli lika honom. ■

Från "Att komma närmare Gud", Liahona, nov. 2013, s. 105.

Jag heter Dria och kommer från Filippinerna

*Mabuhay, Kaibigan!**

Från en intervju med Amie Jane Leavitt

Har du någon gång drömt om att bo på en ö? Det här är Alejandria, men hennes familj och vänner kallar henne Dria. Hon bor på ön Cebu i Filippinerna med sin mamma, pappa och två systrar. Dria har en storebror också men han dog innan hon föddes. ”Jag vet att han ändå är en del av vår familj och jag får träffa honom en dag tack vare att familjen är evig”, säger hon. ■

* ”Hej vänner!” på tagalog.

Något av det roligaste jag vet är att dansa. Jag är balettdansös. Nästa år hoppas jag kunna flytta upp till nästa nivå som är pointe. Det innebär att jag får ha särskilda balettskor som hjälper mig att dansa på tåspetsarna.

Filippinerna har över 7000 öar så det finns många vackra platser att besöka. Vårt hus ligger nära stranden och jag tycker om att leka i havet. Jag tycker mycket om att simma. Jag lärde mig själv hur man gör!

Att tänka på Jesus

Mabel Jones Gabbott

Det borde inte vara svårt att sitta stilla
och tänka på Jesus och hans kors på kullen.
Och allt det som han led för och gjorde för min skull.
Det borde inte vara svårt att sitta tyst.

Jag tänker på hur mycket
han gick i dammet

och på barnen han
älskade och litade på.

Det borde inte vara svårt att sitta rak på min
stol och lyssna artigt och hålla fötterna stilla.
Det borde inte vara svårt, fastän jag är liten,
att tänka på Jesus, inte svårt alls. ■

EN SPECIELL TID ATT TÄNKA PÅ JESUS KRISTUS

Sakramentsmötet är en speciell tid när vi kan sitta tysta och tänka på Frälsaren.

Jesus döptes i Jordanfloden.

Jesus botade människor.

Jesus älskade barn.

Jesus led och dog för oss.

Jesus uppstod igen på påskdagens morgon.

Tack vare Jesus kommer vi också att leva igen!

Rita eller
klistra fast
en bild av
dig själv
här.

HOPP OM FRAMTIDEN

Stan Pugsley

Den 12 september 2001 gick min hustru och jag fram och tillbaka på golvet i ett sjukhus i Tucson i Arizona medan timmarna gick och vi väntade på att vår son skulle födas. Från vår teve och varje teve i byggnaden överöstes vi av bilder från föregående dag i New York City – bilder av de två skyskraporna som en gång hade varit en del av stadens silhuett, i spillror och damm på marken. Bilderna som visades timme efter timme gjorde oss smått desperata. Det kändes som den absolut värsta tiden att föda ett barn till världen – en värld som verkade så mörk och hotfull.

Tidigt morgonen därpå föddes vår lille son. När jag höll vårt lilla barn i armarna tänkte jag på de senaste dagarnas förödande händelser, händelser som fick mig att tänka tillbaka på bränderna i Yellowstones nationalpark 1988. Flammorna förstörde nästan 325 000 hektar skogsmark. Parkens ödeläggelse var nästan fullständig. Nyheterna visade bara sönderbränd mark och tjock svart rök mot himlen. Inget mått av mänskligt arbete kunde snabbt återställa det som gått förlorat. Det verkade till och med som om inte ens naturens otröttliga återväxt och livskraft var någon match för eldens destruktiva kraft.

*Samma vindar
som viner och
hotar att över-
våldiga oss sår
också frön av
förändring och
tillväxt.*

Men på våren året därpå skedde ett stilla underverk – små plantor och blommor började tränga sig upp genom den förkolnade marken. Gradvis växte fler blommor och buskar och träd fram ur jorden Parkens pånyttfödelse skedde långsamt och var fylld av små, underbara detaljer. Med tiden blev resultaten dramatiska.

I tider av rädsla som tycks överväldiga oss som Yellowstones bränder, när vår tro och vårt hopp nått sin gräns, måste vi komma ihåg att det finns en stilla, orubblig grund under oss, mycket kraftfullare än någon ond kraft som vi kan tänkas möta. Helaman förklarar att den här grunden är "klippan, vår Återlösare, som är Kristus, Guds Son". Om vi förankrar oss vid honom så ska det, "när djävulen sänder sina mäktiga vindar, ja, sina pilar i virvelvinden, ja, när allt hans hagel och hans mäktiga storm piskar er, ... inte ha någon makt att dra er ned till eländets och det oändliga lidandets avgrund, tack vare den klippan som ni är byggda på och som är en säker grundval, och om människorna bygger på denna grundval kan de inte falla" (Helaman 5:12).

När vi ställs inför onskans och frestelsernas mäktiga kraft i världen kan vi tro att evangeliets lilla och enkla inflytande överträffas och överväldigas. Vi kan känna tvivel och misströstan när vi förgäves väntar på att missförhållanden ställs tillrätta, smärta lindras och frågor besvaras. Men just de vindar som blåser mot oss sår också frön av förändring och tillväxt, och evangeliets väldiga kraft arbetar stilla under jordelivets mark och förbereder tusentals frön av hopp och liv. ■

Författaren bor i Arizona i USA.

ILLUSTRATION ROBERT T. BARRETT

HOWARD W. HUNTER

Howard W. Hunter tog emot sin **Eagle Scout Award** (den högsta utmärkelsen i ett utvecklingsprogram för unga män) när han var femton. Han var fascinerad av **släktforskning** och brukade ofta söka i kyrkans släktforskningsbibliotek eller besöka släktingar. Medan han verkade som apostel hjälpte han till att välja ut platsen för **Brigham Young University Jerusalem Center**. Som president för kyrkan uppmuntrade han medlemmarna att besöka templet ofta och han invigde **templet i Bountiful i Utah** mindre än två månader före sin död.

Också i det här numret

FÖR UNGA VUXNA

Om ni har blicken fäst endast på

min ära

Unga vuxna från hela världen reflekterar över vad det innebär att följa Frälsarens exempel och leva anständigt.

s. 40

FÖR UNGDOMAR

Är månen grön? Var månlandningen en bluff? Gör det här testet och lär dig hur man upptäcker skillnaden mellan Guds sanning och Satans lögner.

SANT eller FALSKT

s. 64

FÖR BARN

"Det är ju lätt, morfar!"

Skulle du bli överraskad om du fick veta att du kan läsa hela Mormons bok på en och en halv dag?

s. 67

BUDSKAP FRÅN OMRÅDESLEDARNA

Vårt "egentliga" kall

Äldste Massimo De Feo, Italien

Områdessjuttio

När min hustru och jag intervjuades inför vårt nuvarande kall, frågade hon: "Vilket är vårt huvudansvar?" Svaret var direkt, och kom som en uppenbarelse. "Ni är missionärer." Dessa enkla ord fick mig att tänka djupt på varje kalls sanna innebörd.

Varje gång vi får en kallelse begränsar vi i allmänhet vårt tjänande till vår egen definition av kallet. Med andra ord: En kvorumpresident tror att hans ansvar främst är mot äldsterna i hans kvorum. En primärledare inriktar sig på barnen, och samma sak sker med alla andra kallelser. Men egentligen har alla kall en gemensam grund, ett *kall i kallet*, ja, det *egentliga* kallet.

Herren hjälper oss förstå den här principen. "Därför ställer jag, Herren, denna fråga till er: Vartill blev ni ordinerade? Till att predika mitt evangelium" (L&F 50:13–14). Profeten Joseph Smith sade: "Efter det att allt sagts, så är dock den största och viktigaste plikten att predika evangeliet" (Joseph Smith, *History of the Church*, 2:478). Så oavsett vilket kall vi avskiljs till eller vilket

prästadömsämbete vi ordinerats till är det "egentliga" kallet för var och en av oss att predika evangeliet. Alltså är en sjuttio en missionär, och likaså en stavs-president, en biskop och alla andra medlemmar i kyrkan. Vi är kallade att vara missionärer, för det är den sanna naturen i varje kall i Guds rike.

Herren beslöt att påskynda frälsningsverket i vår tid. Vart vi än ser omkring oss, i Sions församlingar och stavar i Europa, bevitnar vi underverk i mångas omvändelse, som tar emot evangeliet med glädje och trofasthet. Det är till och med många som spontant ber om att få komma till Guds rike genom dopet. Jag fylls fortfarande av rörelse när jag minns det kraftfulla vittnesbörd som en god syster bar vid en konferens. Hon berättade att hon känt en önskan att hjälpa en granne som inte klarade sig själv efter en olycka. När hon hjälpte henne såg hon att många andra besökte henne, däribland några unga amerikaner. När hon frågade vilka alla de här människorna var, fick hon veta att de

var medlemmar i kvinnans kyrka och att amerikanerna var missionärer. När medlemmen hon hjälpt senare kom till henne och frågade hur hon kunde återgälda hennes generösa hjälp sade kvinnan helt enkelt: "Jag vill inte ha pengar eller saker, men det finns en sak du kan göra för mig, om du verkligen vill tacka mig. ... Låt mig träffa era missionärer." Hon döptes en vecka senare, och hennes man och son döptes också kort efteråt. Herren hade berett en hel familj för att bli medlemmar i kyrkan.

Äldste Massimo De Feo, Italien

Detta är en tid för underverk. Herren bereder våra vänners, våra släktingar och våra grannars hjärtan som aldrig förr. Om vi förstår vårt kalls sanna natur blir vårt arbete förstorat och mångfaldigat. På min mission predikade jag evangeliet för en ung man som gick ut som missionär medan jag själv fortfarande var missionär. Jag kunde aldrig ha trott att jag skulle ge evangeliet till en ung man som i sin tur som missionär skulle påverka mångas liv, liksom hans barn efter honom och mina barn efter mig, som en andlig kedja utan slut. Till sist kan vi inte ens ana betydelsen av det vi gör som missionärer.

Ammon inriktade sitt missionsarbete på en familj, kung Lamonis, och välsignelserna nådde en hel nation (Alma 19:36). Så kan det bli för oss i dag i denna underverkens tid, om vi bara öppnar våra munnar. Må vi förstå den sanna naturen av vårt kall som missionärer, det sanna kallet inom kallet, medvetna om att mångas hjärtan har förberetts och att Herren välsignar vårt arbete och kommer att föröka vårt inflytande i evigheterna. Vi är alla kallade att vara missionärer. Det är nu vi ska utföra hans verk. *"Vänd er till mig i varje tanke, tvivla inte, frukta inte"* (L&F 6:36). ■

Nytt stavspresidentskap i Stockholms stav

MARIA HAGMAN

Stockholm: Söndagen den 17 november 2013 vid stavskonferensen för Stockholms stav avlöstes Ingemar Nyman som stavspresident och hans rådgivare Anders Stenkrona och Jakob Hagman.

Ingemar Nyman och Anders Stenkrona har tjänat 8 år och Jakob Hagman 2 år i stavspresidentskapet.

Som ny stavspresident inröstades Jakob Hagman, med Carl-Axel Karlsson som 1:e rådgivare och Peter Forsgren som 2:e rådgivare.

Det nya stavspresidentskapet har som tema och vision för staven under 2014:

Påskynda frälsningsarbetet.

Här nedan följer vittnesbörd från det nya stavspresidentskapet:

"Se, jag skall påskynda mitt verk i dess tid ... Ni skall komma tillsammans och organisera er och förbereda er och heliggöra er." L&F 88:73-74

Jag har ett starkt vittnesbörd om att vi lever i den tid som det talas om i versen ovan. Vilken spännande tid och vilket fint ansvar vi som medlemmar har att göra som det står i versen, att komma tillsammans och organisera, förbereda och heliggöra oss för att kunna sprida evangeliet till alla.

Nytt stavspresidentskap för Stockholms stav: fr.v. Carl-Axel Karlsson, förste rådgivare, Jakob Hagman, president och Peter Forsgren, andre rådgivare

Detta börjar hos den enskilde och i våra familjer. Om vi vill hjälpa till med att påskynda frälsningsarbetet krävs det att vi offrar av vår tid och våra talanger för att bygga upp Herrens rike på jorden.

Vi bör följa vår profets uppmaning från invigningsbönen 1977 att "när kyrkans medlemmar förenar sig med missionärsarmén, då blir allting möjligt för dem, och Guds rike kommer att tillväxa". Det är min önskan och bön att vi samarbetar och förenar oss med heltdmissionärerna i alla kyrkans tre missioner för att uppfylla de stora löften som Herren har i beredskap för oss.

Jakob Hagman
Stavspresident

"Ty se, detta är mitt verk och min härlighet — att åstadkomma odödlighet och evigt liv för människan." Moses bok 1:39

Herren älskar alla sina barn och har genom tidiga och nutida profeter väglett oss i att alltid göra gott. Vi lever i en mycket orolig men samtidigt välsignad tid. I våra hem, församlingar, stav och tempel finner vi den andliga trygghet och styrka som medverkar till att påskynda Herrens frälsningsarbete för oss själva och vår nästa.

Besök templet regelbundet. Det är mitt vittnesbörd att templet ger oss den vägledning och styrka som vi behöver för att åstadkomma Herrens eviga frälsning för alla människor.

Carl-Axel Karlsson
Andre rådgivare

"Sök inte efter att förkunna mitt ord utan sök först efter att få mitt ord, och sedan skall din tunga lossas. Därefter skall du, om du önskar det, få min Ande och mitt ord, ja, Guds kraft till att övertyga människorna."

L&F 11:21

Mitt vittnesbörd är att ju mer jag strävar efter att leva enligt evangeliet, desto mer tillfreds med min tillvaro, mitt liv, är jag. Om vi följer buden och de plikter vi har i Jesu Kristi Kyrka, förmår vi vara exempel för människor vi har runt omkring oss. Jag tror verkligen att många kommer att undra över vad det är som gör oss så glada och vänliga.

Vittnesbördet ger oss känslor av tacksamhet och glädje. Som det heter: Delad glädje ger dubbel glädje. Så låt oss kära syskon, dela med oss av sanningen till våra medmänniskor. ■

Peter Forsgren
Förste rådgivare

Musiken är en viktig del i min omvändelse

Leif Holmström, Jönköpings församling

För ett år sedan, i september 2012, besökte jag för första gången Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga. Det var när församlingen i Jönköping firade sitt 150-årsjubileum.

Orsaken var att jag fått en ny arbetskamrat, Maria. Maria skilde sig från de flesta andra genom att hon inte använde svordomar. Jag var också imponerad över hennes tålmodiga och vänliga sätt att bemöta våra kunder. Jag frågade henne om hon tillhörde någon kyrka och hon svarade att hon tillhörde Jesu Kristi kyrka.

Jag berättade för Maria att jag varit troende hela mitt liv och att jag de sista tio åren varit organist i Huskvarna missionskyrka. Och att jag gärna ville följa med på ett möte i hennes kyrka.

Maria bjöd med mig till 150-årsjubileet för Jönköpings församling hösten förra året, och från den dagen har jag varit mormon. Jag tyckte om kyrkan från första stund, och denna förälskelse har nu övergått i kärlek. Jag döptes den 6 juli 2013, och det tog för mig nio månader att födas på nytt.

Precis som vid en graviditet var de nio månaderna jag gick som blivande mormon en intensiv och ibland påfrestande tid.

Jag hade underbart stöd av det äldre missionsparet Reynolds från Bountiful i Utah och av systemmissionärerna i Jönköping.

Förutom äldste Reynolds har jag alltså blivit undervisad av kvinnor. Djupt troende och mogna kvinnor som trots ålderskillnaden kommunicerat det återställda evangeliet på ett fantastiskt sätt.

Hjälpföreningens kvinnor har följt med som sällskap när missionärerna besökt mitt hem i Jönköping.

Jag kan inte beskriva vilken tacksamhet jag känner inför alla dessa systrar som på olika sätt deltagit i min konverteringsprocess.

Det finns en kvinna till som jag känner stor tacksamhet inför. Det är profeten Joseph Smiths hustru, Emma Smith. Hon fick i uppdrag att sammanställa kyrkans första sångbok och för mig har musiken varit en viktig del i min omvändelseprocess. L&F 25:11–13.

Musiken i Jesu Kristi kyrka är annorlunda. Det kan jag vittna om som sysslat med andlig musik hela mitt liv. Ni som besökt mitt hem, vet att jag till och med har noter i köket.

Musiken i Jesu Kristi kyrka är annorlunda därför att kyrkan är Jesu Kristi kyrka, och de som ägnat sig åt musiken gjort så för att sprida evangeliet. Musiken är ett uttryck för vår himmelske Faders välsignelse.

Melodierna, arrangemangen, registreringar och orkestrering återspeglar det vackra, det harmoniska, det njutbara som vår himmelska Fader vill välsigna sina barn med.

Musiken är en viktig del av vårt missionsarbete. Musiken berör hjärtan, musiken återställer rubbad harmoni, och musiken leder oss tillbaka till vår himmelska Fader.

Jag vill bära mitt vittnesbörd om att detta är den sanna kyrkan och att varje medlem är en missionär. Jag vill också bära vittnesbörd om att våra kulturarrangemang är en viktig inkörsport till kyrkan och det återställda evangeliet

En utlänning som har ett svårt ärende hos Migrationsverket där jag jobbar, sa till mig för några dagar sedan: Jag har aldrig mött en så tålmodig och vänlig byråkrat som du. Vet ni vad jag tänkte då? Det beror på att jag är mormon. ■

Som medlem i kyrkan står man inte ensam

Helena Österlund

Med raska steg uppför backen mot templet kommer Ingeborg Salonen, 82 år. Hon har kommit från Karlstad denna morgon tillsammans med sin grensresident för att vara i templet i två dagar.

Hon har kontaktat *Lokala Sidorna* för att hon vill berätta om välsignelsen över att få ha hemlärare. Hon bor tillsammans med sin ena son, som har cerebral pares, i ett snart hundraårigt hus. Fönstren hade inte klarat en vinter till. Nästan allt kitt och

färg var borta. Men som medlem i kyrkan står man inte ensam.

- Våra räddare kom! Vår hemlärare och hans son. De hämtade tre fönster som de kittade om och målade hemma hos sig. Sedan kom det fyra missionärer och ytterligare en broder som skrapade bort gammal färg och målade karmar. En man från Rwanda hjälpte till på slutampen. Till slut var nio fönster räddade och triumferar nu över vinterns påfrestningar där de

Ingeborg Salonen från Karlstad utanför templet.

HELENA ÖSTERLUND

lyser med ny vit målarfärg. Det är fantastiskt med hemlärare!

Ingeborg berättar även för oss att hon döptes in i kyrkan i Väneren en solig augustidag 1965.

- Jag fick ett nytt liv den dagen. Från att ha känt mig som en misslyckad individ blev jag en Guds dotter med möjligheter som jag inte kunnat drömma om.

Medlemskapet kom även med nya kunskaper om till exempel fasta.

- Jag minns särskilt vid ett tillfälle som jag fick hjälp med en provräkning. Jag hade mot alla odds kommit med på en kurs för mentalskötare. Där ingick bland annat medicinräkning. Före provet hade jag fastat, något jag inte haft kunskap om att man kunde göra innan jag blev medlem. Vilken triumf jag kände när jag fick tillbaka provet med alla rätt! Fasta har sedan dess varit till stor hjälp vid många olika tillfällen i livet.
- Jag är en pigg 82-åring som försöker dela med mig av glädjen jag fått av evangeliet, även till mina vänner utanför kyrkan, avslutar Ingeborg och fortsätter in i templet för att vara i tid till nästa session. ■

Morbror Pauls vittnesbörd

Anne Brændsrud Edlund, Haninge

Denna text är ett utdrag från "Onkel" Paul Hansens vittnesbörd som han läste in på band innan han gick bort 1990. Jag är tacksam för att min "oldemor" tog emot Mormons bok och visade vägen för min morbror så att han kunde få sitt vittnesbörd och dela det med oss. "Onkel" Paul fick även förmånen att komma tillbaka till Norge för att leda uppförandet av kapellet på Hekkeveien i Oslo. 1981 blev min mamma Borghild Brændsrud medlem av kyrkan och två år efter tog även jag tacksamt emot inbjudan att bli döpt som medlem av Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga, och jag säger som min morbror; "jag har aldrig ångrat det beslutet!".

Jag föddes 1911 i Odalen i Norge.

Våren 1947 hade jag en dröm där jag såg en bok med en speciell bild på pärmen.

En natt i juni var det ett våldsam samt regnväder, och det var vatten överallt. Dagen efter började jag leda bort vattnet. Medan jag gjorde detta hörde jag en röst. Någon kallade mig vid namn och sade att jag skulle gå till Inngjerdslen — där mitt barndomshem och min farfars hus låg. Jag tittade mig omkring men såg ingen.

Jag var fundersam, men beslöt mig för att göra som jag blivit manad till.

På vägen upp mot Inngjerdslen fanns det en tvåvägskorsning där en väg går till mitt barndomshem och en till mina farföräldrars hus. Då jag närmade mig blev jag inspirerad att gå till det andra. Jag visste inte vad jag skulle göra där, för huset hade stått tomt några år, men jag löd. Då jag kom fram till huset gick jag in och upp på vinden. Jag tänkte att det kanske kunde vara

MONICA RANDAL EYENSEN

något av intresse där, eventuellt en gammal bibel som jag visste min farmor hade ägt. Men jag hittade inget, så jag gick ner igen.

Jag var på väg ut, men en osynlig kraft fick mig att stanna och vända mig om. Jag såg en gammal byrå och började öppna lådorna.

Anne Brændsrud Edlund och hennes mor Borghild Brændsrud visar den Mormons bok som Annes morbror Paul hittade 1947.

Tre av lådorna innehöll inget, men då jag öppnade den nedre lådan blev jag stående och stirrade i den. Där låg fyra böcker varav den övre bokens pärm hade bilden jag sett i min dröm två månader tidigare. Boken hette Mormons bok, en bok jag aldrig tidigare hört talas om. Där låg även tre andra skrifter efter min farmor. På insidan såg jag att de var en gåva till henne som hon fått i oktober 1911.

Jag tog böckerna och cyklade hem så snabbt jag kunde för jag var så ivrig att läsa dem. Och jag tänkte att om jag hade mött någon som ville köpa dem av mig, hade de inte fått det för en miljon kronor ens. Så viktiga var de för mig. Det var som en gudomlig gåva. Detta kände jag starkare och starkare ju mer jag läste.

Jag visste inte vilken kyrka som hade gett ut denna bok, och jag började fråga runt om hur jag kunde komma i kontakt med den. Prästen i statskyrkan var en god vän till mig, men han varnade mig och sade att jag skulle slänga böckerna. 'De är inte bra för dig'. Jag undrade varför, men fick ingen god förklaring.

Men jag höll fast vid det jag hade. Av en svåger hade jag fått veta att kyrkan hette Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga, och jag åkte till Oslo för att leta efter den. Efter mycket om och men hittade jag kyrkan och

frågade om jag kunde få komma in. Jag visade böckerna för föreståndaren där och han sade: "Då har du kommit till rätta platsen, och Gud har lett dig hit." De ville skicka missionärer till Odalen, men de hade ingenstans att bo. "De kan bo hos mig", sade jag. Missionärerna undervisade mig i ett år innan jag tog steget att bli döpt. Det har jag aldrig ångrat. Det visade sig att missionärerna hade varit i Odalen när min farmor levde och hon hade då fått böckerna av dem.

Jag hittade min blivande fru i kyrkan och vi flyttade till Salt Lake City 1951 och fick fyra söner.

Då vi bott där ett tag fick jag kontakt med missionären som undervisat farmor, och det var hans namn som stod i hennes skrifter. Vi var så glada och tack samma att vi grät av glädje båda två. Han på grund av att han hade åkt hem från missionen utan att döpa någon, sedan fått se frukten av sitt arbete nu. Jag på grund av att jag hade hittat sanningen som jag sökt efter en stor del av livet.

Jag har ett brinnande vittnesbörd som jag vill dela med mina medmänniskor, speciellt till min familj, mina syskon och min släkt. Det är mitt vittnesbörd att evangeliet är sant och att min historia är en sann historia. ■

Paul Hansen

FÖRSÖKER LIKNA JESUS

Min berättelse om ärlighet

Hanna Karlsson, 8 år

Jag och mina klasskamrater var på ett slags äventyr. (På skoltid.)

På det äventyret skulle man leta efter tre ringar och hålla ett pulver i en häxbrygd.

Vid några tillfällen så fick man godis. Jag åt inget godis för jag har godis-löfte.

(Det betyder att jag inte äter godis.)

En av mina klasskamrater sa att om mina föräldrar inte visste att jag åt godis så kunde jag äta det. Men jag sa att jag är ärlig och inte ljuger.

När jag kom hem från skolan så berättade jag allt för mamma (för pappa jobbade fortfarande.)

Mamma sa att det var bra att jag var ärlig. Mamma sa att hon var stolt över mig och att hon vet att hon kan lita på mig.

Jag tyckte att det kändes bra att vara ärlig. ■

Släktforskningscentret – templets förgård

Syster Kari Sandum, släktforskningsmissionär

Templet i Jerusalem på Jesu tid bestod av själva tempelbyggnaden, samt templets förgård. Precis som nu fanns det regler för vilka som fick komma in i själva templet, men förgården var öppen för alla. Den gav en förnimmelse av det som fanns inne i templet — skönhet, vördnad, ande, lugn och frid.

I vår tid kan släktforskningscentren fungera som templets förgård. När du kommer in i centret skall du kunna få en känsla av att vara nära templet och dina avlidna släktingar. Inredningen, tavlorna och atmosfären bör inbjuda Elias ande att vara närvarande.

Elias ande är samma ande som finns i templet. Den fyller alla som söker efter sin släkt — oavsett om du är medlem eller ej. Templet och släktforskningen är två sidor av samma mynt. Genom att du själv gör förberedelser för att dina avlidna släktingar skall få ta emot templets välsignelser, förbereder du dig själv för att få ännu större behållning av ditt eget tempelbesök. Även om du bor långt ifrån närmsta tempel eller har begränsade möjligheter att komma dit på grund av andra orsaker, kan du alltid komma till släktforskningscentret och känna närheten till templet där.

Det finns mer än 4600 släktforskningscenter runt om i världen, varav 35 i Sverige och man hittar dem oftast i våra kyrkobyggnader. Kortfattat kan man säga att de lokala centren är filialer till kyrkans släktforskningsbibliotek i Salt Lake City. Även om våra center ofta är små erbjuder de i princip samma tjänster och möjligheter som biblioteket i Salt Lake City. Släktforskningscentren prenumererar på olika betalprogram som du kan komma dit och utnyttja gratis. De erbjuder utbildning i kyrkans internetbaserade släktforskningsprogram och de

Syster Kari
Sandum

HELENA ÖSTERLUND

erbjuder personlig hjälp — både om hur man går tillväga för att släktforska och hur man använder de olika resurserna. Ifall de uppteckningar som du vill söka i inte finns på nätet, går det att beställa mikrofilmer och läsa dem på en del av våra center.

Släktforskningscentrets handledare är inte där för att göra forskningen åt dig. Välsignelsen och glädjen i att hitta dina avlidna släktingar vill kyrkan gärna att du skall få själv. Men de står till din tjänst för att göra din tid i centret så meningsfull, inspirerande, spännande och andlig som möjligt.

Många frågar sig varför vi behöver släktforskningscentren nu när så mycket släktforskning kan göras hemifrån på den egna datorn. Kyrkans ledare ser längre än vad vi kanske gör själva. De säger att centren inte skall läggas ner — tvärtom skall de upprustas för att kunna ta emot och betjäna en ökande ström av besökande både i och utanför kyrkan. Med alla nya resurser som kyrkans släktforskningsorganisation FamilySearch redan erbjuder och kommer att fortsätta att utveckla, är släktforskningen på väg att få en helt ny och betydelsefull roll i kyrkans verksamhet. Visionen är att den skall genomsyra all kyrkans verksamhet och öka aktiviteten och andligheten hos alla kyrkans medlemmar. Släktforskningen är dessutom ett kraftfullt missionärsredskap och våra missionärer är nu förberedda på att kunna möta denna nya möjlighet och utmaning. Släktforskningscentren kommer att spela en viktig roll i denna spännande utveckling.

Välkommen att besöka ditt lokala släktforskningscenter! ■

Artiklar till Lokala sidorna

Välkommen att skicka in bidrag till Lokala sidorna under följande rubriker:

Lokala nyheter, Hur jag vet, Sista dagars heliga i Sverige berättar, Favoritskriftställe (för ungdomar), Försöker likna Jesus (för barn) och Läsarkommentar.

Alla artiklar redigeras och publiceras i mån av plats, kvalitet och lämplighet. Nyhetsartiklar bör skickas in senast 2 veckor efter händelsen.

För att få artiklar och foton publicerade behövs tillstånd från artikelförfattare, fotograf och personer på fotot (undantag: om fler än 25 personer finns på fotot behövs inte tillstånd). För barn och ungdomar under 18 år behövs alltid tillstånd från föräldrar.

Speciella blanketter finns nu för dessa tillstånd som måste fyllas i och undertecknas; se kyrkans svenska hemsida www.jesukristikyrka.se under — Övrigt material — *Liahona* — Artikelbidrag.

Kontakta redaktionen för mer information.

Eivor Hagman, redaktör
eivorhagman@hotmail.com
Medusagatan 2 A, 553 38 Jönköping
Tel. 036-719663

Helena Österlund, ass. redaktör
helena.osterlund@gmail.com
Söderby Parkväg 111, 136 63

Söderby
Tel. 08-7770401 ■

FESTINORD 2014

Conference for
Nordic Young Single Adults

29 July – 2 August 2014
Naantali, Finland

See www.festinord.org
for details and registration

